

J. JANEBA

**Horolezecká cvičení
v Prachovských
skalách**

1930-1934

KLUB ALPISTŮ ČSL. PRAHA

Foto Hajný.

HOROLEZECKÁ CVIČENÍ V PRACHOVSKÝCH SKALÁCH 1930–1934

PRŮVODCE PRO HOROLEZCE A TURISTY

SESTAVIL A NAKRESLIL
JOSEF JANEBA

1 9 2 4

1 9 3 4

1 MAPA
16 PLÁNKŮ
100 FOTOGRAFIÍ

KLUB ALPISTŮ ČSL. PRAHA
K DESETILETÉMU TRVÁNÍ

CENA Kč 29.–

TISKLA NOVINA, TISKAŘSKÉ A VYDAVATELSKÉ PODNIKY V PRAZE

ÚVOD.

Vzpomínka na tragicky zesnulého přítele Dra. Heindla a na všechna neštěstí, jichž jsem byl svědkem při svých zájezdech do velehor, nutí mne k tomu, abych vám připomenul, jak drahý jest život lidský a jak mnohému nebezpečí jste často vystaveni při horolezectví — nebezpečí tím většímu, čím méně jste vyškoleni, a čím méně máte zkušeností. Velmi často zvyšujete si nebezpečí sami tím, že nedodržíte ty psané zásady, kterými se máte při svých výstupech řídit. Výjimky od těchto zásad mohou si dovoliti jen nejzdatnější a nejzkušenější alpisté, kteří jsou téměř jistota sama. Tito lidé mohou si to dovolit jen proto, že dovedou dodržovati svoje, nikde nepsané zásady, které obyčejnému horolezci nejsou známy. Jest samozřejmé, že ani při horolezeckých cvičeních nenecháte se nikdy nikým ovlivňovat a polezete vždycky podle svých osvědčených pravidel, která vštěpujete neustále svým žákům. Vím ze zkušenosti, že takový správný postup vyžaduje mnoho sebezapření, ale budete-li houževnatí a vyškolíte-li si kolem sebe řadu dobrých lezců, potom můžete s nimi lézt i ty nejtěžší partie, aniž byste se nějak prohřešili svým zásadám. Nemáte-li takové lidi kolem sebe, potom těžké výstupy, kde život váš jest v rukou druhého lezce, zásadně nepodnikejte. Vede-li snad na takovou věž s obtížným výstupem ještě cesta snadnější, použijte ji ke svému výstupu a dopřejte ostatním lezcům, aby se na těžkém výstupu procvičili. Abych vám usnadnil vaši práci při cvičení, sestavil jsem vám horolezeckého průvodce po skalách Prachovských. Již v roce 1930 na jaře přišel ke mně Dr. Heindl s myšlenkou, že by rád vydal nějakého průvodce po našich skalách a žádal mne o spolupráci. Odřící jsem mu nemohl, a tak jsme v roce 1930 a 1931 umístili asi na čtyřiceti nejdůležitějších vrcholcích naše zápisní knihy, z kterých jsme po několika letech chtěli sestavovat horo-

lezeckého průvodce. Bohužel, Dr. Heindl zahynul v prosinci 1931 v Tatrách. Znal jsem jeho velkou lásku k horám a proto jsem se ujmul se svým přítelem Pilnáčkem jeho myšlenky a se souhlasem našeho klubu pokračoval jsem v započaté práci. Jelikož v zápisních knihách našel jsem zapsáno jen málo nových cest, rozhodl jsem se k rychlejšímu tempu a školil jsem svoje žáky v několika skupinách stále na nových výstupech. Jedině tak mohl jsem včas svoji práci dokončit a dnes vám ji vážení příznivci odevzdávám.

V Praze dne 1. srpna 1934.

Josef Janeba.

ALPISMUS A NAŠE SKÁLY.

*Alpismus jest duší turistiky,
turistika jeho tělem.*

A jak možno nazvati to, co se provozuje v našich skalách? Není snad nějaký rozdíl mezi horolezectvím ve velehorách a horolezectvím v domácích skalách? Nejsprávnější odpověď dali by mi snad jen ti praví alpisté, kteří prodělali svoje léta „učňovská“ na domácích skalách a kteří po tomto tvrdém a těžkém školení přišli do velehor, kde pokračovali ve své činnosti slézáním těch nejtěžších a nejnepřístupnějších velikánů alpských a kde dosud prožívají v plné síle svoje léta — řekl bych — mistrovská, a jsou si plně vědomi, jaké plus jim velehory přinášejí. Když byste chtěli znát rozdíl mezi alpismem a horolezectvím v našich skalách, pak se ptejte ještě všech těch lezců, kteří se pohybují v Českosaském Švýcarsku, Hruboskalsku, skalách Prachovských, nebo i jinde, co je táhne na ty strmé věže a jehly. Myslím, že byste většinu lezců za jejich odpovědi nepochválili, a mnohé ty „hrdiny“ snad i politovali, pro jaké často malichernosti hazardují se svými životy. Nechci se však o těchto lidech zmiňovati ve špatném, poněvadž vím, že i oni jednou přijdou do hor, které je naučí skromnosti, a zpracují si je pro sebe, takže jejich horolezecká činnost se usměrní a nabude jiné tvářnosti. A ruku na srdce, všichni vy, kteří si myslíte, že jste na správné cestě! Ptejte se sami sebe: Proč vlastně jezdíte do hor? Proč navštěvujete naše skály? Jste se svou odpovědí spokojeni? Pomohu vám trochu, neboť vím, že to, co se provozuje v kterýchkoliv našich skalách, nemůžeme ztotožnit s horolezectvím ve velehorách, a když bych měl tuto činnost pojmenovat, nazval bych ji snad sportem horolezeckým. A čím má býti tento sport horolezecký pro vás? Není snad již vaším cílem? Možná, že mnohým i dobrým lezcům, ale vám má býti tento sport horolezecký pouhým prostředkem, pouhou přípravou pro velehory, abyste se v nich pohybovali jistěji a zmenšili možnost úrazu na míru co nejmenší. Sportem horolezeckým získáváte technickou zdatnost a subjektivní mohutnost, vlastnosti, které snižují subjektivní ne-

bezpečí hor. Bohužel, jest ještě jeden druh nebezpečí v horách, a to nebezpečí objektivní, kterému jsou vystaveni a jemuž často také podléhají i ti nejlepší a nejzdatnější horolezci. Co nadějných životů zničilo jen padající kamení a laviny! Jsou sice různá pravidla a pokyny, jak čeliti tomuto nebezpečí, ale v kritických okamžicích často selhávají, a snad jen dlouholetá zkušenost naučí nás jisté opatrnosti. Ale přes toto nebezpečí mají hory stále nové a nové vyznavače. Jak vysvětlíte tuto okolnost? Kdyby byl vrcholným požitkem jen ten výkon horolezecký, proč bychom nezůstali v bezpečném terénu, nebo na těch našich skalách! Či přece jen to velké nebezpečí nás snad nějak láká? Nikoliv! Co nás tedy táhne tak mocně do velehor? Je to touha! Touha po krásnu, touha po něčem novém, touha po výkonech. Ta první, řekl bych vtělená touha po krásnu, jest společná téměř všem návštěvníkům velehor, ať jsou z řad alpistů, turistů, lyžařů, či lidí obyčejných; jen hranice, do kterých se tito lidé dostávají a odkud to krásno vnímají, jsou různé. Jsou ovšem ještě i jiné důvody, pro které alpisté navštěvují velehory, ale o těch není možno psáti, ty zůstanou tajemstvím každého jednotlivce.

Možná, že jedni, ti „ortodoxní lezci“, jimž horolezectví se stalo cílem samým, mně namítnou, že touha po krásnu nemá s horolezectvím nic společného, a přichází-li ve velehorách v úvahu, pak až na místě posledním, a hraje prý roli podřadnou, neboť pravý horolezec nemá ani možnosti ani času, aby v strmé stěně mohl současně obdivovati obklopující ho nádheru. On musí veškerou svoji pozornost soustředit jen na sebe, aby neporušil ani na okamžik svoji rovnováhu, všechny jeho pohyby musí býti přísně promyšlené a uvědomělé, a teprve když překoná všechny překážky a najde místo k odpočinku nebo stane na vrcholu, věnuje chvílku dalekým rozhledům. Jakmile začne sestupovat, věnuje opět veškerou svoji pozornost po mnoho hodin jen a jen strmé stěně, chytům a stupům, neboť každý jeho pohyb musí býti opět plně uvědomělý, aby se bezpečně dostal dolů. Je-li nějaká touha v srdci „pravého horolezce“, pak to prý není žádná touha po krásnu, nýbrž touha po výkonech, touha po nových výstupech, někdy i touha po boji, touha po něčem vzrušujícím.

Jiní zase mně řeknou, že oni navštěvují velehory jen pro tu okouzující nádheru, která jest jim jediným cílem a kterou dovedou vnímat se všech míst, kam jen se bezpečně dostanou. Oni prý mohou po celou dobu svého pobytu ve velehorách věnovati veškerou svoji pozornost jen tomu krásnu, aniž by si při tom srazili vaz. Tento druh lidí ve velehorách převládá a mezi ně patří též většina tak zvaných „ledáků“, kteří v doprovodu vůdců křížují mnohé ledovce, raději lehčí, a dále vysokohorští turisté, kteří stoupají na různé ty vyhlídkové vrchy, kam vede alespoň nějaká pěšinka.

A nyní, milý horolezče, opět ruku na srdce a ptej se, co tebe táhne do hor. Není to snad jen touha po výkonech? Myslím, že bude převládat u většiny z vás nad touhou po krásnu. A nemají vám býti ty vaše výkony, případně to krásno, již cílem samým? Snad mnohým! Ale která cesta bude pro vás nejsprávnější? Ani jedna, ani druhá z výše popsaných. Obé jsou se stanoviska pravého alpismu krajní extrémy. V prvním případě jest mým cílem již výkon sám, bez touhy po krásnu, a v druhém případě krásno, bez touhy po výkonu. Nejsprávnější cesta jest ta, kde touha po výkonech jest uvedena v harmonický soulad s touhou po krásnu. Touto, řekl bych, zlatou střední cestou, ubírá se většina alpistů.

Co jest tedy alpismus? Jest možno podat definici alpismu tak, aby s ní souhlasili všichni alpisté? Nikoliv! Já si to alespoň netroufám, poněvadž vím, že mládí bude míti vždy svoji definici alpismu a stáří také. Mezi mládím, kdy převládá většinou touha po výkonech, a stáří, kdy převládá spíše touha po krásnu, přijde jistě každému z vás doba, v které budou obě tyto touhy stejně mocné a kdy krásno stane se vám pouhým prostředkem, kterým velehory budou působiti na vaše nitro, na vaši duši (lhostejno jak to nazvete) a probudí ve vás život citový; horolezectví pak stane se vám také pouhým prostředkem, kterým svůj život citový uvedete na správnou cestu. Toto období bude míti také svoji definici alpismu. Znam také alpisty, kteří po celou dobu své alpistické činnosti zůstali věrni své definici. Jsou to ti, kteří v mládí dovedli krotiti svoje hrdinné srdce a chladit svoje rozpálené hlavy, takže jim zůstalo i pro dobu stáří dosti touhy po výkonech. Jak by asi

vypadala jejich definice alpismu? Abych se vyhnul neplodným debatám a nekřivdil alpismu v jeho nejhlubší podstatě, použiji přirovnání a řekl bych, že alpismus jest duší turistiky, turistika jeho tělem. Tak jako tělo, i turistiku dovedete jistě všichni popsat; ale jak mně popíšete duši? Co jest naše duše? Dovedete mi odpověděti? Co lidé snažilo se toto tajemství rozluštit a podařilo se jim to? Po celá staletí zabývá se člověk-filosof tím, čemu jedni říkají duše, druzí síla, jiní zase energie, a nechává toto neznámé a neprobádané něco splynouti často i s vesmírem a nazývá to kosmickým světem, jiní tomu říkají transcendentální oblast, s kterou má býti naše duševno se svým transcendentálním subjektem ve spojení. Positivisté transcendentno vůbec zamítají a jiní zase říkají, že vše se vyvíjí z hmoty představované naším tělem. A něčím takto tajemným jest i alpismus! Alpismus zjasní vaše mozky, probudí vaše nitro a naučí vás žít život tak, abyste nebyli mnoho zklamáni. Nedovedu si představit duši bez těla a přece duše existuje. Podobně si nedovedu představit alpismus bez turistiky a přece alpismus existuje. Tak nějak by hovořili asi ti, u nichž touha po krásnu velehor a touha po výkonech jsou v harmonickém souladu.

Doufám, statečný horolezče, že po tomto stručném vývodu bude ti jasný ten rozdíl mezi horolezectvím ve velehorách a horolezectvím v našich skalách a že mi nyní odpustíš, když jsem ti snad ty tvoje skály degradoval na pouhý cvičný terén. Byl jsem však nucen učiniti tak již v zájmu těch, kteří nejsou dosud prochnuti ideou alpismu, aby nebyli tebou uvedeni na nesprávnou cestu. Nesouhlasíš-li s těmito slovy, pak ti mohu doporučit jen jedno, a to hory! Zajed' si do nich častěji a hodně vysoko, co nejvýše a jsem přesvědčen, že si brzy spolu porozumíme a že rozmnožíš ten malý nárůdek skromných lidí, jimž se říká alpisté.

VYSVĚTLIVKY.

Jména věží.

Ponechal jsem původní, jak jsem je zjistil u domácích lidí a lezců. Tam, kde bylo pro jednu věž jmen několik, vybíral jsem vždy jméno nejstarší, tedy původní, a pokud jsem to nemohl zjistit, zaváděl jsem jména, která používali lezci jičínští již v roce 1907—9. Po tomto zjištění zůstalo ještě mnoho věží, pro které jsem žádných jmen neměl, ale pro naši orientaci musel jsem je nějak pojmenovati. Tak vznikala jména nová, která byla „tvořena“ vždy mými spolulezci a jen v málo případech byl jsem okolností přinucen určit sám pojmenování. Jména, která byla zaváděna našimi neb říšskými Němci, nemohl jsem ponechat, poněvadž jsem zjistil téměř ve všech případech jména starší, původní. (Jedině „Katzenspitze“ jsme převzali, poněvadž pojmenování oné věži „sedělo“.) Pro zajímavost uvádím seznam věží, pro které jsem zjistil ještě jiné pojmenování:

Krkavčí skály — „Domwächter“. — O vzniku německého jména píše J. Hendrych v Alpském věstníku XV. v roce 1913 na 81. stránce toto: 10. dubna 1909 navštívili Prachovské skály Němci, členové lezeckého klubu z Drážďan. Měli v úmyslu podniknouti „Erstbesteigung“ Krkavčích skal. Výstup se jim zdařil, ale „Erstbesteigung“ nikoli. Byli asi překvapeni, když na vrcholu našli položenou vlajku v českých barvách a naše záznamy v plechové škatulce. Přes to nechali tam pěknou pamětní knihu a v ní nový titul „Domwächter“ pro naše Krkavčí skály. — Zmíněná pamětní kniha (dnes jest naším majetkem, daroval nám ji odb. učitel Mazáček) zůstala s příslušnou opravou dlouho na Krkavčích skalách a teprve po válce byla vyměněna za novou. Název Krkavčí skály jest velmi starý a pověst o krkavčí mámě, která na ně vylezla a shodila s nich svoje dítě, jest jen výplod bujné fantasmie nějakého průvodce, který musí svým klientům stále něco poutavého povídat a neuvažuje, jaké nesmysly vykládá. O vzniku jména Krkavčí skály píše správně již roku 1886 Bohumil Bauše v knížce Prachovské skály na 37. stránce toto: Skály Krkavčí mají

název svůj od tisíců kavek a vran, jichž kvákání krajinou se rozléhá.

Severní věž Krkavčích skal — Katafalk s truhlářem.

Obelisk — Pražská věž — Druhý název vznikl v roce 1930 při cvičení v přemosťování a teprve později jsem zjistil, že domácí lidé znají onu skálu pod jménem Obelisk. Přimlouvám se za původní jméno.

Velká Skautská věž — Slon. — V této věži najdete skutečně hlavu slona s chobotem. Od pojmenování Slon jsme upustili, jelikož turisté znají pod tímto jménem ještě jinou skálu, v které vidí celého slona (slyšel jsem též jméno mamut).

Slon — Mamut.

Drážďanská věž (nejmladší pojmenování, ale již se vžilo) — Pavlíková věž (po Pavlíkovi, který ji s Hendrychem slezl jako první) — Doktorka — Mojžíšovy desky — (od západu) — Riesenturm.

Americká věž — Mnich — (s Hraběčiny vyhlídky) — Kapucín — od východu s okrajových skal. Mnichem nazývají jičínští lezci od počátku své lezecké činnosti skálu, kterou turisté znají pod jménem Rytíř.

Mnich — Rytíř — (s Hraběčiny vyhlídky) — Modlitba skal — Ruka — (z Císařské chodby).

Orel — Biskup s ministranty — (s Hraběčiny vyhlídky. Biskup v ornátě a ministranti se mu uklánějí). Turisté znají od dob nejstarších jen název Biskup, zatím co lezci jičínští přinesli jméno Orel (v roce 1908). Vrcholek podobá se hlavě a přilehlé skály mírně rozepiatým křídům nějakého dravce.

Richelieu — Wetteradel —

Hradecká věž — Prachover Scheibe — Německé pojmenování změnili jsme na Hradecký terč, resp. Hradeckou věž, poněvadž máme již Prachovskou jehlu a Prachovskou čapku.

Krákorka — Dračí věž.

Fráňova věž — Vierling. Německé jméno pochází od lezců, kteří v roce 1921 zanechali na vrcholu knížku s popisem své cesty, kterou označují jako „Erstbesteigung“. Zjistil jsem, že lezci jičínští byli na této věži již v roce 1909 a Fráňa Kubín (padl ve válce)

— po kterém nese zmíněná věž jméno (na přání jičínských lezců), byl na ní nejméně desetkrát.

Pečírková věž — Sfinga.

Data prvovýstupů.

Data prvovýstupů jsou uvedena na první řádce každé cesty, hned za římskou číslicí, vyjadřující obtížnost. Abych se vyhnul v budoucnu jakýmkoliv výtkám stran prvovýstupů, uvádím naše první výstupy (první výstupy členů KAČ.) na posledním místě, vždy až za popisem celé cesty. Prosím, aby se pro tuto skromnost nehněvali na mne ti, kteří se domnívají, že buď se mnou, neb zcela samostatně prováděli prvovýstupy.

Pro zajímavost uvádím data o prvních prvovýstupech, jak mi je sdělil odb. učitel Zdislav Mazáček a Josef Kubín. Prvními lezci v Prachovských skalách byli jičíňští studenti, kteří zahájili svoji činnost již roku 1907 cvičením u Mouřenína a v Babinci. Vedoucím byl J. Hendrych, studující jičínské reálky, který se svým přítelem J. Kubínem slezli téhož roku dne 4. října po prvé Mnicha. V roce 1908 dne 2. května podniká J. Hendrych s Vl. Pavlíkem první výstup na Krkavčí skály, koncem května na Orla (lezli od východu dnes t. zv. Norbyho komínem, a byli předstiženi J. Kubínem, který našel cestu vnitřním komínem a byl k velikému překvapení svých druhů dříve na vrcholu, než oni). Dne 13. června téhož roku vystupuje Pavlík s Hendrychem na Pavlíkovu věž (Drážďanská věž). V roce 1913 píše J. Hendrych v Alpském věstníku, že do té doby byl dostoupen vrchol Krkavčích skal 68krát, Mnich asi 29krát a Pavlíkova, nynější Drážďanská věž asi 10krát, kromě nesčetných výstupů na Orla, Mouřenína, Rektorku, Turni a Pannu (nynější Hendrychova a Fráňova věž). Po válce podnikali říšští Němci plánovitý útok na skály Prachovské a slézali postupně všechny věže, a na některých vrcholcích zanechali zápisní knihy, z kterých jsem se dověděl o jejich prvovýstupech. Tak v roce 1921 slezli Richelieu (Wetternadel), Kočičí jehlu (Katzenspitze), Hradeckou věž (Prachover Scheibe) a v letech dalších Komenského, Mravenčí věž a konečně v roce 1929 Prachovskou jehlu a po ní

Prachovskou čapku a snad ještě jiné méně obtížné věže. V témže roce zavítali do skal Prachovských naši plzeňští, hradečtí a pražští členové. V roce 1930 ujmul jsem se na přání klubu výcviku našeho členstva ve skalách Prachovských a do dnešního dne slezl jsem s nimi všechny věže. Skály Prachovské nemají pro nás dnes již žádných tajemství.

Obtížnost výstupů.

Římské čís. za pojmenováním cest značí obtížnost jednotlivých výstupů, kterou jsem vyjádřil celkem pěti stupni (místo obv. I. až VII.), při čemž -I- znamená ty nejlehčí a -V- ty nejtěžší výstupy. Vzájemným porovnáváním obtížností jednotlivých výstupů určoval jsem potom další stupně. Porovnávání dělo se tím způsobem, že jsem vycházel od označených již cest číslem I. a V, a snažil jsem se nalézt několik středně obtížných výstupů, s kterými jsem ty další porovnával a shledal je buď:

- a) přibližně stejně obtížné a označil jsem je číslem -III-, nebo
- b) obtížnější (než III), ale snadnější než známé mi výstupy -V- a označil jsem je -IV- (výstupy těžké), a nebo
- c) snadnější (než III), ale obtížnější než známé mi výstupy -I- a označil jsem je číslem -II- (výstupy mírně těžké).

Tímto způsobem zjišťoval jsem také obtížnost výstupů, které podnikali naši ostatní členové. Jest tedy obtížnost všech námi podniknutých výstupů označena čísly I—V, a znamenají:

- číslo -I- snadné výstupy,
- číslo -II- mírně těžké výstupy,
- číslo -III- středně těžké výstupy,
- číslo -IV- těžké výstupy,
- číslo -V- velmi těžké výstupy.

Upozorňuji výslovně, že tímto označením není snad obtížnost jednotlivých cest vystižena absolutně. Již samotné označení středně těžký jest pojem příliš relativní. Všiml jsem si, že na př. středně těžké cesty zdají se nám snadné po velmi těžkých výstupech, a naopak zdají se nám těžké, když jsme delší čas nelezli. Jinak se nám poleze, jsme-li v kondici a opět jinak, jsme-li indisponováni.

Zdatným a dobře školeným lezcům nebudou dělati určité těžší výstupy takové obtíže, jako lezcům slabším, nebo málo školeným. Tato úvaha přiměla mne k tomu, že jsem k správnějšímu vyjádření obtížností jednotlivých výstupů zvolil poněkud nový způsob, zavedením pohyblivé stupnice, jak níže uvádím.

	A.	B.	C.
-I-	velmi snadné	snadné	mírně těžké
-II-	snadné	mírně těžké	středně těžké
-III-	mírně těžké	středně těžké	těžké
-IV-	středně těžké	těžké	velmi těžké
-V-	těžké	velmi těžké	nesmírně těžké

Máme-li označenou cestu na př. -III-, znamená to pro vás středně těžký výstup, který se vám může stát za nepříznivých okolností i těžký a naopak za jistých zvláště příznivých podmínek jenom mírně těžký. Je-li pro jednoho lezce výstup označený -IV- těžký, může býti za stejných podmínek pro jiné velmi těžký a pro někoho zase jenom středně těžký.

Stupnice -B- vyjadřuje obtížnost výstupů všem zdatným a dobře školeným neb nadaným lezcům. Jsou-li tito lezci snad indisponováni, nebo když lezou za nepříznivých okolností ať již povětrnostních (déšť, mráz), nebo jiných, určují si obtížnost výstupů podle stupnice -C-, a jenom jsou-li v té nejlepší kondici a „mají-li svůj den“, mohou si obtížnost výstupů určovati podle stupnice -A-.

Stupnice -C- vyjadřuje obtížnost výstupů všem průměrným nebo málo školeným lezcům. Lezou-li za nepříznivých podmínek, stávají se jim jednotlivé výstupy o stupeň těžší. (Výstupy -V- nemožné).

Stupnice -A- jest pro ty lezce, kterým není žádný výstup dosti těžký, a dále pro nadprůměrně nadané a dobře vyškolené lezce, jsou-li v dobré kondici, a podnikají-li výstup za příznivých okolností.

Měl bych snad sestavit také stupnici pro začátečníky, ale pokládám to za zbytečné, poněvadž vím, že pro začátečníky jsou často již výstupy označené IV, naprosto nemožné.

Pro úplnost musím se ještě zmínit o lezcích, kteří upozorňují na svoji lezeckou „vyspělost a zdatnost“ buď tím, že odborně kritisují lezení druhých a kritika jejich jest často velmi troufalá (nikdo nic neumí, jen nějací jeho známi a samozřejmě že i On, což dokazuje potom těžkými, jemu dobře známými výstupy, atd. . . .), nebo tím, že každý výstup, který absolvovali, prohlašují za náramně lehký, třeba se při tom dřeli jako „Dienstmann“. Abych měl v budoucnu od těchto lidí pokoj a vzal jim možnost jakékoliv kritiky, prohlašuji jim, že jsem dalek toho, označovat obtížnost jednotlivých výstupů absolutně správně. Jest přece samozřejmé, že i výstupy souhlasně označené nemohou býti stejně obtížné, a nějaká ta diference bude vždy patrná.

Popis výstupů

jest proveden tak, aby nám určil místo a směr, kudy zmíněná cesta vede. Výstupy, které končí na okrajových skalách, jsou tištěny drobným písmem a na konci každého popisu uvádím jenom datum našeho prvního výstupu, bez jmen lezců. Žádná data neuvádím u snadných (-I-) výstupů. Každá cesta má svoje pořadové číslo (na levé straně) a je-li toto číslo ležaté, najdete zmíněnou cestu zakreslenou v plánu.

TURISTICKÁ ČÁST.

Myslím, že všichni horolezci, přijdou-li po prvé do skal, projdou si je jako turisté, a teprve potom začnou lézti. Chcete-li si skály Prachovské důkladně prohlédnouti, věnujete jim nejméně celý den. Chvátající turista jest ovšem s prohlídkou hotov dříve. Jako východiště k výletu do skal zvolíte si buď

1. Hotel Český Ráj (majitel Fr. Kuhn),
2. Chatu KČST (nájemce staví nový hotel nad cestou mezi chatou a hl. silnicí),
3. Všetečkův pensionát.

I. VÝCHODIŠTĚ PENSION HOTEL „ČESKÝ RÁJ“.

Povedu vás do skal nejprve od pension hotelu „Český Ráj“, a to hlavní cestou (odbočuje vlevo se silnice a jest označena jako Jiráskova cesta). V místech, kde se rozdvouje, uvidíme po levé straně již skály, a to Mouřenína, Pika a Šikmou věž. Levá cesta vede pohodlně lesem až na Hraběňčinu vyhlídku (s odbočkami k Všetečkovu pensionátu). Naše cesta vede vpravo, tak zvanou brankou (schody), kol vyhlídky pěveckého sboru Křížkovský, S této vyhlídky vidíme hlavně do kraje od Trosek přes Kozákov, Tábor až k Zebínu. Za Křížkovského vyhlídkou míjíme okrajové skály a přicházíme k odbočce (vpravo) na Masarykovu cestu. (O něco výše jest odbočka na Hlaholskou vyhlídku.)

Masarykova cesta.

S hlavní cesty sestupujeme vpravo po schodech směrem severním, projdeme chodbou ve skále k západu a od bratrské modlitebny (jeskyně ve skále po levé straně, a nutno se vrátit zpět na cestu) pokračujeme opět směrem severním kolem Obelisku a Velblouda (věž pod Hlaholskou vyhlídkou) na

vyhlídku profesora Hakena, odkud jest krásný pohled na Krkavčí skály a vpravo na severní stěnu Obelisku a Velblouda. Za Hakenovou vyhlídkou lomí se cesta vlevo (k západu), procházíme

chodbou pod Hláskou po schodech vzhůru přes malé plateau a dřevěný krátký můstek, pokračujeme soutěskou při Skautské věži do lesa, kde nám ukazuje tabulka směr vpravo dolů Skautskou stezkou k silnici, a vlevo vzhůru vede pěšinka na Hlaholskou vyhlídku. O něco dále jest odbočka dolů, tak zvanou Zadní točenici k Císařské chodbě. Masarykovou cestou dostaneme se potom mírně vlnitým lesním terénem až na

Všetečkovu vyhlídku. S té vidíme do skalního města většinou na severní stěny jednotlivých věží. Jmenuji je od leva vpravo, jak za sebou následují: Věž Svatováclavská (první věž s praporkem), pod ní Velký a Malý Zbrojnoš, Drážďanská věž (porostlá žlutozeleným lišejníkem), Americká věž, Orel, Mnich, pod ním Malý Kapucín, vlevo Richelieu, vpravo od Mnicha Želva a plno okrajových skal až k Hraběčině vyhlídce, která jest přes údolí směrem jižním. Vpravo od Hraběčiny vyhlídky jest Krakonoš, Malá věž, Hradecká věž, Rektorka, před ní Kočičí a Prachovská jehla, vpravo od Rektorky (poslední věž s praporkem), Fráňova věž a nad ní vzadu Pečírková věž s řadou okrajových skal. S Všetečkovy vyhlídky sestoupíme a opět vystoupíme přes sedlo na

Šlikovu vyhlídku. Pohled do kraje směrem západním a dále přes Trosky, Kozákov, Tábor až ke Kumburku. Za Šlikovou vyhlídkou stáčí se Masarykova cesta k jihu a podél Dubnové věže (po pravé straně) sestupujeme po schodech až za Šlikovu věž (po levé straně), kol které obcházíme k východu, projdeme soutěskou mezi Mnichem a Velkým Kapucínem (pohled do Císařské chodby a na Drážďanskou věž, zvanou též s této strany Mojžíšovy desky), a ocitneme se na hlavní cestě, která vede od chaty KČST kolem Orla do Císařské chodby.

Zadní točenice.

Pod Orlem odbočíme s hlavní cesty vlevo a ubíráme se kolem Zbrojnošů a Svatováclavské věže (po pravé straně), Sluneční věže (po levé straně), Synáčkovy věže a Slona (opět po pravé straně) až na rozcestí, odkud můžeme buď lesem vlevo vzhůru krátkou spojkou se Zadní točenice na Masarykovu cestu a s té na Hlahol-

skou vyhlídku, nebo pokračujeme vpravo kolem Ztracených věží (po pravé straně) a okrajových skal vzhůru až na

Hlaholskou vyhlídku. Těsně pod vyhlídkou vidíte Velblouda, za ním Krkavčí skály, od nich vpravo Bella vistu a okrajové skály a v pozadí se vám rýsuje krajina od Tábora až k Zebínu. S Hlaholské vyhlídky sejdeme směrem jižním na hlavní cestu (o něco níže jest vchod na Masarykovu cestu, takže jsme opět v místech, kde jsme s hlavní cesty odbočili), kterou pokračujeme směrem západním až na rozcestí, kde nám ukazuje tabulka cestu vlevo Čertovou kuchyní k Vsetečkovu pensionátu, přímá cesta vede k Hraběňčině vyhlídce a naše cesta vede vpravo po schodech dolů do Císařské chodby.

Císařská chodba

musí se projít od východu k západu, abychom byli překvapeni tím krásným pohledem na Mnicha a Orla, který nám skýtá západní část této cesty. Mnich má s těchto míst podobu velké ruky a všeobecně jest nazýván Modlitbou skal (s Hraběňčiny vyhlídky vidí v něm fantasie lidská Rytíře se spuštěným hledím). Na konci Císařské chodby jest po levé straně věž Americká a po pravé straně Drážďanská, za kterou se dostaneme na hlavní cestu vedoucí k chatě KČST. Vpravo jest odbočka na Zadní točenici, o něco níže končí pod Mnichem Masarykova cesta (obě jsme již prošli), a proto jdeme ještě o něco dále za Orla, kde jest odbočka vlevo Denisovou stezkou na Hraběňčinu vyhlídku.

Denisova stezka

vede od Mnicha a Orla s hlavní cesty směrem jižním kolem Štefánikovy věže (po levé straně), projdeme pod velkým balvanem, za kterým se cesta otáčí obloukem vpravo do úzké dlouhé chodby, kterou projdeme po schodech vzhůru na plateau (v okrajové skále jest vytesán velký kalich s letopočtem 1424—1924 a pod ním nápis: Jan Žižka z Trocnova), odkud pokračujeme vlevo širokou soutěskou vzhůru na

Hraběňčinu vyhlídku. Myslím, že jest nejkrásnější vyhlídka v Prachovských skalách. Vlevo směrem západním vidíme Madonku

s dětátkem, vedle Beránka a Krakonoše (hlavní věž), za nimi jest Prachovská jehla. Zrak náš zabloudí i do dálek, kde se rýsují Trosky a za nimi Ještěd, a vrací se zase do skal, aby přehlédl celé to skalní město, které se před ním rozkládá. Nechám mluvit malé děvčátko s Hraběňčiny vyhlídky, které Vám velmi ochotně vyjmenuje všechny ty skalní útvary vpravo od Hendrychovy věže a ukáže vám Ježka, Želvu, Žábu, Krokodýla, Rytíře se spuštěným hledím (Mnich), Biskupa (Orel), kterému se uklánějí ministranti, Čiňana, opásaného Mnicha (Americká věž) a řadu okrajových skal. S Hraběňčiny vyhlídky vede pohodlná lesní cesta až na Pechovu vyhlídku. My odbočíme s této cesty vpravo, do Zelené rokle, k chatě KČST.

Zelená rokle

spojuje Hraběňčinu vyhlídku s chatou KČST. Sestupujeme-li od Hraběňčiny vyhlídky, máme po pravé straně v lese Dračí věž (Krákorku), za ní Rektorku, a dále směrem západním Fraňovu věž a věže Bertovy. Po levé straně táhne se řada okrajových skal, zakončených Zelenou věží, a konečně se nám objeví mohutná štíhlá deska, Pečírková věž. Nechceme-li do chaty KČST, odbočíme v dolejší části Zelené rokle vlevo vzhůru, kol Pečírkovy věže na

Pechovu vyhlídku, odkud máme krásný pohled do kraje směrem západním, přes Trosky (vzadu Ještěd) až k Táboru. Těsně před námi jest Pečírková věž (též Sfinx), Palcát a Zelená věž, za nimi nad Zelenou roklí Fraňova věž, Rektorka a Dračí věž (Krákorka). Pod námi na konci Zelené rokle vidíme chatu KČST.

Okolí Všetečkova pensionátu.

S Pechovy vyhlídky zajdeme si ještě do okolí Všetečkova pensionátu. Lesní stezka, která vede směrem jižním, křížuje se s hlavní cestou (vlevo se dostaneme na Hraběňčinu vyhlídku a vpravo na Ervinův hrad), za kterou sestupujeme po schodech Fortnou (skalní soutěska s vklíněným balvanem) do skal. Hned za Fortnou jest odbočka vpravo ke kuchyni (nic zvláštního) a doleji první odbočka vlevo vede do Lví sluje. Lví sluj jest soutěska a částečně též chodba ve skále, kterou projdeme po schodech vzhůru

Chata KČST.

Stanice KČST.

až k lesu na cestu, která vede k Hraběčině vyhlídce. U prvního rozcestí odbočíme však vpravo, po schodech dolů opět do skal, Americkou slují ke Kladívku, tam se dáme vpravo, křižujeme hlavní cestu k Vsetečkovu pensionátu a vystupujeme po schodech vzhůru kol naleziště popelnic na

Vítkovu vyhlídku, odkud jest nádherný pohled do kraje směrem jihovýchodním od Zebína přes Jičín až za Veliš. Pod námi směrem východním jest Vsetečkův pensionát. Sestoupíme zpět a pokračujeme Novou roklí opět na hlavní cestu (k Vsetečkovu pensionátu), s které o něco málo níže odbočíme vlevo do Babince. Na začátku této stezky jest po pravé straně zasazená deska ve skále s nápisem: Vojt. Náprstkovi, prvému organisátoru turistiky v Prachovských skalách, na pamět zájezdu r. 1879. Za touto deskou pokračujeme kol Kladívka (Americká sluj jest po levé straně), zarostlou špatnou pěšinou směrem východním podél Lachmanovy jeskyně (úzká soutěska a menší jeskyně) až na cestu od Vsetečkova pensionátu k Čertově kuchyni. Stoupáme tedy Čertovou kuchyní (před ní křižíme ještě vedlejší cestu od našeho hotelu k Hraběčině vyhlídce) na hlavní cestu (ke vchodu do Císařské chodby), kterou se dáme vpravo směrem východním a s ní odbočíme ještě vlevo popsanou již cestou přes Hlaholskou vyhlídku k Masarykově cestě na Skautskou stezku.

Skautská stezka

spojuje Masarykovu cestu (od Skautských věží) se silnicí. Sestupujeme-li touto stezkou, máme před sebou po pravé straně Krkavčí skály, které svou mohutností připomínají nějakou pevnost, a mnozí lidé je znají pod názvem Skautský hrad. Skautskou stezkou zakončujeme také prohlídku Prachovských skal a vracíme se po silnici opět do hotelu „Český Ráj“.

II. VÝCHODIŠTĚ CHATA KČST.

Zvolíme-li za východiště k prohlídce skal chatu KČST, vydáme se přes Pechovu vyhlídku nejprve do okolí Vsetečkova pen-

sionátu. Projdeme Fortnou, Lví slují, Americkou slují, až na Vítkovu vyhlídku, vrátíme se Novou roklí kolem Náprstkovy desky Babincem až na cestu k Čertově kuchyni, s které pokračujeme (od vchodu do Císařské chodby) směrem východním lesní cestou k Masarykově cestě, kterou jsme začínali prohlídku skal od hotelu Český Ráj, a proto postupujeme podle popsaného již plánu, to jest přes Hakenovu vyhlídku lesem na Vsetečkovu a Šlikovu vyhlídku, sestoupíme kol Mnicha na Zadní točnici a přes Hlaholskou vyhlídku dostaneme se do Císařské chodby a dále přes Hraběňčinu vyhlídku Zelenou roklí k chatě KČST. Jdeme-li snad do Jičína k vlaku, vyhneme se obvyklé cestě a projdeme si ještě skály od chaty kolem Mnicha Zadní točnicí na Skautskou stezku a s té pokračujeme po silnici kolem hotelu Český Ráj k Jičínu.

III. VÝCHODIŠTĚ VŠETEČKŮV PENSIONÁT.

Zvolíme-li si snad Vsetečkův pensionát jako východiště k prohlídce skal, vydáme se Čertovou kuchyní k Masarykově cestě a postupujeme přesně podle plánu, který jsem vám sestavil pro hotel Český Ráj, a když přijdeme opět na cestu k Čertově kuchyni, máme skály prohlédnuté a můžeme se toutéž cestou vrátit k našemu pensionátu. Jinak bych vás vedl na Vítkovu vyhlídku, Novou roklí, Lví a Americkou slují ke Kladívku, odtud směrem východním na cestu k Čertově kuchyni, s které bychom sestoupili Císařskou chodbou k Orlu, Zadní točnicí přes Hlaholskou vyhlídku na Masarykovu cestu a tou přes Hakenovu, Vsetečkovu a Šlikovu vyhlídku kolem Mnicha k Orlu a dále Denisovou stezkou přes Hraběňčinu vyhlídku, Zelenou roklí k chatě KČST, kolem Pečírkovy věže na Pechovu vyhlídku a Fortnou bychom se vrátili opět do Vsetečkova pensionátu.

KRÁTKÉ VÝLETY.

Měl-li bych vésti do skal náročného turistu, který chce v krátké době viděti co nejvíce krásných věcí, vedl bych ho:

Od hotelu Český Ráj tak zvanou brankou na Hlaholskou vyhlídku, zpět na cestu a Císařskou chodbou bych sestoupil k Orlu, odkud bych pokračoval Denisovou stezkou, přes Hraběňčinu vyhlídku, Zelenou roklí k chatě KČST a vracel bych se zpět buď Zadní točenicí a Skautskou stezkou, nebo Masarykovou cestou.

Od chaty KČS hlavní cestou k Císařské chodbě, pod Orlem bych odbočil na Zadní točenici, a přes Hlaholskou vyhlídku bych pokračoval Císařskou chodbou, Denisovou stezkou na Hraběňčinu vyhlídku, a s té Zelenou roklí opět k naší chatě.

Od Všetěčkova pensionátu Fortnou na Pechovu vyhlídku, k chatě KČST, hlavní cestou kolem Orla a Zadní točenicí přes Hlaholskou vyhlídku do Císařské chodby, Denisovou stezkou na Hraběňčinu vyhlídku a vracel bych se Americkou slují.

Turistu, který chvátá od hotelu Český Ráj k Troskám a chce skalami jen projít, vedl bych Císařskou chodbou a Denisovou stezkou přes Hraběňčinu vyhlídku, Zelenou roklí k chatě KČST, kde bych se s ním rozloučil.

Turisté, kteří přicházejí od Trosek a jdou snad do Jičína k vlaku, budou se mnou jistě spokojeni, když je povedu od chaty KČST Zelenou roklí přes Hraběňčinu vyhlídku lesní cestou k Císařské chodbě, kterou sestoupíme až k Orlu, odkud pokračujeme Zadní točenicí a Skautskou stezkou k hotelu Český Ráj a dále k Jičínu.

Sestavujete-li si snad sami nějaký plán, podle kterého si chcete skály prohlédnouti, pak nikdy nezapomeňte projíti Císařskou chodbou od východu k západu a zajíti si na Hraběňčinu, případně na Hlaholskou vyhlídku.

HOROLEZECKÁ ČÁST

HOROLEZECKÁ ČÁST.

Při turistické prohlídce skal poznali jste mnoho krásných věží, které Vám nyní popíši po stránce horolezecké. Jako východiště k našim výstupům bude nám sloužiti hotel „Český Ráj“. Nejbližší a také nejsnadnější věž, na které začínáme cvičiti naše lezce, jest Pik, od něho na východ Mouřenín a mezi oběma Manželské sedátko. Západně od Pika jest Šikmá věž (nezaměňujte s Šikmou věží u Všetečkova pensionátu, na které jest Vítkova vyhlídka) a ještě dále k západu Mravenčí věž. Přístup k těmto věžím jest buď s hlavní cesty od prvního rozcestí lesem směrem jižním, nebo jdeme od našeho hotelu cestou k Všetečkovu pensionátu, a po několika minutách uzříme po pravé straně Mouřenína a ostatní skály, ke kterým se dostaneme lesní strání. Popis jednotlivých výstupů jest následující:

MOUŘENÍN.

1. Normální cesta -II-

vede úzkým komínem (nástup krátkou spárou) při severní stěně až na podvrcholové plateau, s něhož se zakončuje výstup. 1929. Pilnáček s více lezci.

2. Severní levá spára -III-

táhne se vpravo podél normální cesty v severní stěně až na vrchol. 20./11. 1932. Dr. Meluzin.

3. Severní pravá spára -III-

jest v západní části severní stěny a vede až na vrchol, kde se sbíhá s protější převislou jižní spárou, s kterou souvisí v dolejší části trhlinou ve skále. 19./11. 1933. Štěrba.

4. Severovýchodní cesta -IV-

vede ve východní části severní stěny po úzké lavici vlevo na balkon se zářezem a s toho pokračujeme přes převis severovýchodní hranou na podvrcholové plateau, odkud zakončujeme výstup. 19./11. 1933. Kern.

5. Východní cesta -IV-

vede od východu přes plateau do výklenku, odkud pokračujeme velkým převisem do východní spáry, z které se dostaneme přes menší převis na podvrcholové plateau a s toho zakončujeme výstup. 19./11. 1933. B. Štěrba.

6. Východní varianta -IV-

vede od východu přes plateau do výklenku, odkud vystupujeme

v pravo jižní stěnou na balkon ve východní hraně a s toho pokračujeme přes převis hořejší částí severovýchodní cesty k vrcholu. 24./3. 1934. Bauše.

7. Jižní spára -IV-

vede v západní části jižní stěny (jest celá převislá) až na vrchol, kde se sbíhá s protější severní pravou spárou, s kterou souvisí v dolejší části trhlinou ve skále. 5./5. 1934. sl. Bauševá.

8. Jižní cesta -V-

vede středem jižní stěny (jest celá mírně převislá) podél úzké spáry, která se v hořejší části rozšiřuje a končí na vrcholu. 5./5. 1934. Jedlička.

MANŽELSKÉ SEDÁTKO.

9. Normální cesta -I-

vede ve východní části severní stěny po několika stupních a krátkým komínem na vrchol.

10. Západní cesta -II-

vede od Pika v západní stěně krátkou spárou, která se v hořejší části rozšiřuje a u vklíněného balvanu zakončujeme výstup krátkým komínem. 1930. Šádek.

PIK.

11. Východní cesta -I-

vede od východu komínem na plateau při severovýchodní hraně (přístup možný též šikmou spárou v severní stěně, nebo severovýchodní hranou), odkud se pokračuje po několika schodech opět komínem, který v hořejší části splývá s komínem západním (po lavici můžeme přejít do západního komínu) a mizí na vrcholu.

12. Západní cesta -I-

vede od západu komínem, který má v dolejší části několik schodů a v hořejší části splývá s komínem východním (po lavici můžeme přejít do východního komínu) a mizí na vrcholu.

ŠIKMÁ VĚŽ.

13. Západní cesta -IV-

vede od západu krátkým úzkým komínem na lavici, odkud se vystupuje podél severozápadní hrany částečně v západní stěně, a v hořejší části se přechází na malý balkonek v jihozápadní hraně, a s toho opět na severozápadní hranu, v které zakončujeme výstup. 28./4. 1934. Janeba, Bauše, Dousek, Zamastil.

Další možnost výstupu bude asi v převislé jižní stěně, s které se přejde přes balkonek v jihozápadní hraně k vrcholu.

MRAVENČÍ VĚŽ.

14. Normální cesta -V-

vede od severovýchodní hrany východní stěnou podél šikmé police přes jihovýchodní hranu do jižní stěny na lavici, odkud vystupujeme asi v $\frac{1}{3}$ jižní stěny přes mírný převis na střední lavici, po které přejdeme k východu a přes malý balkonek pokračujeme po hořejší lavici celou jižní stěnou k západní hraně, kde zakončujeme výstup. 10./5. 1934. Janeba, Horčíčka.

PRVNÍ OKRAJOVÉ SKÁLY.

Od Pika a Mouřenína jdeme zpět na hlavní cestu a pokračujeme k vyhlídce p.év. sb. Křížkovský. Po pravé straně ještě před zmíněnou vyhlídkou máme první okrajové skály, které jsou se strany jižní (od hlavní cesty) nízké a pro každého přístupné. Zato se strany severní jsou značně vysoké a nalezneme v nich několik dobrých komínů. Odbočíme tedy s hlavní cesty (ještě dříve než přijdou schody) vpravo, míjíme několik malých věžiček a kvádrů a staneme pod velkou severní stěnou okrajových skal. Ve východní části této stěny jsou dvě krásné cesty a sice:

15. Krátká severní cesta -III-

vede nejprve krátkou spárou, dále výklenkem (který můžeme obejít též vpravo krátkou spárou) a opět spárou, která se v hořejší části rozšiřuje a končí na okrajovém plateau. 7./4. 1934.

16. Dlouhá severní cesta -III-

vede koutovou spárou, ve střední části koutovým komínem, který má v hořejší části mírný převis (velmi úzké místo, které vytlačuje), nad kterým pokračujeme opět komínem na okrajové plateau. 2./4. 1934.

Pokračujeme-li pod velkou severní stěnou k západu, dostaneme se přes koutové šikmé plateau do soutěsky, která odděluje zmíněnou severní stěnu od dalších okrajových skal. V jižní (hořejší) části této soutěsky jest možný ještě jeden výstup na okrajové plateau velké severní stěny, a sice západní stěnou.

17. Západní cesta -II-

vede podél spáry v západní stěně vzpíráním v soutěsce co nejvýše až k úzkému komínu (v hořejší části západní stěny), kterým vystoupíme na okrajové plateau. Přejdeme-li do západní stěny níže, ještě do spáry, máme výstup obtížnější (-III-). 19./5. 1934.

Mezi velkou severní stěnou prvních okrajových skal a vyhlídkou pèv. sb. Křížkovský, vybíhá z okrajové věžičky okrajová skála, která má ve východní své stěně tři přímé cesty, v západní stěně jeden dlouhý a jeden krátký komín.

18. První východní cesta -II-

vede s plateau pod soutěskou (v severní části východní stěny) rozevřeným komínem přes balvan na balkon a s toho krátkým komínem na vrchol. 19./5. 1934.

19. Druhá východní cesta -I-

vede z pravého koutu zářezu (nástup soutěskou buď od jihu sestoupením, nebo od severu výstupem přes koutové plateau) různě širokým komínem až na vrchol. 19./5. 1934.

20. Východní varianta -I- vede z pravého koutu zářezu na balkon v první východní cestě, kterou pokračujeme (krátkým komínem) k vrcholu. 19./5. 1934.

21. Třetí východní cesta -IV-

vede z levého koutu zářezu podél spáry, která v hořejší části vytlačuje a mizí na vrcholu. 19./5. 1934.

22. Západní dlouhý komín -II-

jest v severní části západní stěny a když se v hořejší části značně rozšiřuje, pokračujeme z něho přes několik schodů na vrchol. 2./4. 1934.

Západní krátký komín -I-

vede z levého koutu velkého zářezu špinavou západní stěnou na vrchol. Výstup se nedoporučuje.

Z pravého kouta západního velkého zářezu dostaneme se na lavici pod severní stěnu okrajové věžičky, v které jsou dvě krásné cesty.

23. Pravá severní cesta -III-

vede od severozápadní hrany okrajové věžičky podél úzké spáry na lavici (přístup též z pravého kouta velkého zářezu), s které pokračujeme severní stěnou ke krátké spáře, a tou zakončujeme výstup. 19./5. 1934.

24. Levá severní cesta -III-

vede s lavice při severní stěně (přístup jako u pravé sev. cesty) hladkým, ve střední části velmi úzkým komínem, až na vrchol. 19./5. 1934.

25. Jižně od těchto okrajových skal (při hlavní cestě, v místech, kde začínají schody) jest zarostlá věžička (Zapomenutá věž), na kterou jest přístup s okrajového plateau při severozápadní hraně. Západní stěna této věžičky má v jižní své části spáru, kterou možno vystoupit až na vrchol. 18./5. 1934.

Mezi Zapomenutou věží a pěšinkou na vyhlídku pèv. sb. Křížkovský jest Křížkovského věžička, pojmenovaná podle blízké vyhlídky.

KŘÍŽKOVSKÉHO VĚŽIČKA.

26. Jižní komín -I-

jest v západní části jižní stěny a vede až na vrchol.

27. Severní spára -IV-

jest v mírně převislé severní stěně a v hořejší části se rozšiřuje v úzký komín, kterým zakončujeme výstup. 7./4. 1934. sl. Bauševová, Jedlička.

28. Východní cesta -II-

vede krátkou východní stěnou podél štěrbin na vrchol. 19./5. 1934. sl. Bauševová.

Také v jižní stěně jest několik možností dostat se po dobrých stupech k vrcholu.

Od vyhlídky pět. sb. Křížkovský zajdeme si již ke Krkavčím skalám, neboť další okrajové skály vpravo od hlavní cesty jsou nízké a zarostlé a neskytají žádných zvláštních lezeckých možností.

KRKAVČÍ SKÁLY.

29. Vnitřní cesta severní, -III-, 2./5. 1908. Hendrych, Pavlík — vede vnitřním komínem (přístup možný od jihu nebo od severu projitím dovnitř skal) buď v západní věži přes balkonek do komínu v hlavní věži, nebo přímo vnitřním komínem v hlavní věži až nad sedýlko, kde přecházíme ke krátké spáře v severní stěně, kterou zakončujeme výstup.

30. Vnitřní cesta normální, -II-, 25./9. 1909. J. Kubín, M. Štěrba —

vede vnitřním komínem buď v západní věži přes balkonek do komínu v hlavní věži, nebo přímo vnitřním komínem v hlavní věži až k sedýlku, kde se přechází do úzkého komínu v severní stěně, kterým zakončujeme výstup přes podvrcholové plateau západní hranou.

31. Vnitřní cesta Hendrychova, -II-, 5./6. 1909. Hendrych, Fr. Kubín, Mazáček —

vede vnitřní cestou normální až na podvrcholové plateau při západní hraně, odkud se přechází celou jižní stěnou k východní hraně, kde se zakončuje výstup v severní stěně.

32. Jihozápadní cesta, -III-, 10./4. 1909. Goldberger Fr., Nake Rud., Drážďany —

vede jižním komínem kol balkonu při západní věži (možno naň přejít) až na lavici při západní stěně hlavní věže (mezi západní a hlavní věží), kde se přehoupneme přes severozápadní hranu do vnitřního komínu, kterým pokračujeme:

A) nad sedýlko a krátkou spárou v severní stěně k vrcholu (hořejší část vnitřní cesty severní),

B) k sedýlku a tam úzkým komínem v severní stěně přes podvrcholové plateau západní hranou k vrcholu (hořejší část vnitřní cesty normální), 15./9. 1909. J. Kubín, P. Štěrba, Jičín,

C) na plateau při západní hraně, odkud se přechází celou jižní stěnou kol východní hrany k vrcholu (hořejší část vnitřní cesty Hendrychovy).

33. Západní cesta, -IV-

vede od západu hladkou širší spárou, která se v hořejší části rozšiřuje v komín, mizející pod balvany při severní stěně západní věže, odkud se přechází (komínově) k hlavní věži do vnitřního komínu a z toho se zakončuje výstup buď:

A) severní stěnou (hořejší část vnitřní cesty severní), 30./10. 1932, Janeba,

B) normální cestou (hořejší část vnitřní cesty normální), 16./7. 1932, pl. Šolcová, Janeba,

C) Hendrychovou cestou (hořejší část vnitřní cesty Hendrychovy), 30./10. 1932. Ing. Hanuš.

34. Severozápadní cesta -V-

vede v západní části severní stěny z krátké spáry vpravo přes šikmou plotnu na balkon při severozápadní hraně a s toho podél dvou koutových štěrbin na plateau (s balvany) při severní stěně západní věže, odkud se přechází k hlavní věži do vnitřního komínu a z toho se zakončuje výstup buď:

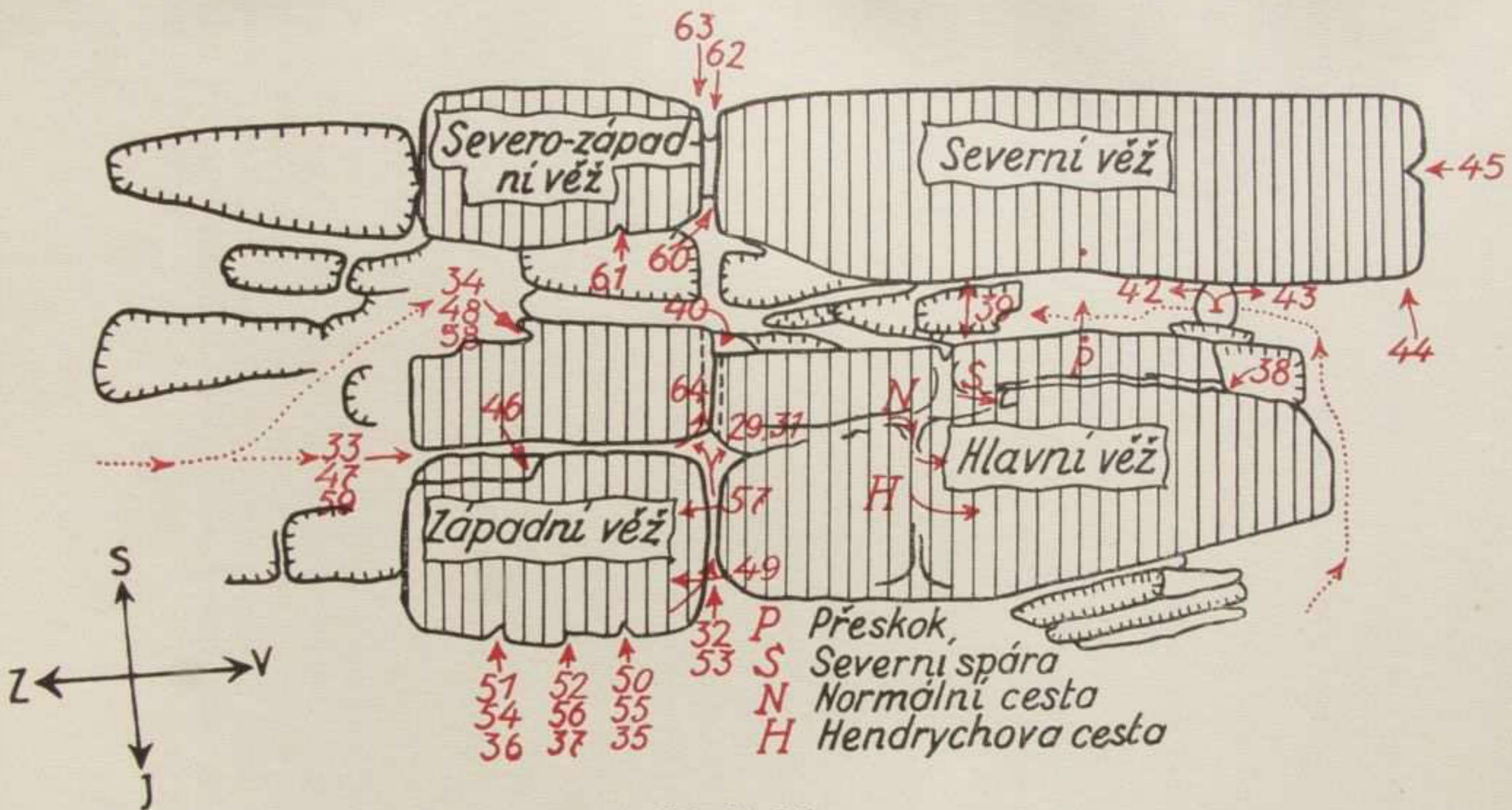
A) severní stěnou, 5./7. 1933, Janeba,

B) normální cestou,

C) Hendrychovou cestou.

35. Jihozápadní cesta — pravá jižní varianta -III-

vede v jižní stěně západní věže pravou širší spárou na balkonek,

Krkavčí skály

s něhož se přechází na jihozápadní cestu a s té se zakončuje výstup buď:

A) severní stěnou (viz hořejší část vnitřní cesty severní), 13. 11. 1932, Štor,

B) normální cestou (viz hořejší část vnitřní cesty normální), 26./6. 1932, Janeba,

C) Hendrychovou cestou (viz hořejší část vnitřní cesty Hendrychovy), 30./10. 1932, Dr. Meluzin.

36. Jihozápadní cesta — levá jižní varianta -IV-

vede v jižní stěně západní věže podél levé spáry (nástup s pomocí druhého lezce) na balkonek, s něhož se přechází na jihozápadní cestu a s té se zakončuje výstup buď:

A) severní stěnou (viz hořejší část vnitřní cesty severní),

B) normální cestou (viz hořejší část vnitřní cesty normální), 26./6. 1932, Pilnáček,

C) Hendrychovou cestou (viz hořejší část vnitřní cesty Hendrychovy).

37. Jihozápadní cesta — stěnová jižní varianta -IV-

vede středem jižní stěny západní věže mezi pravou a levou spárou na balkonek, s něhož se přechází na jihozápadní cestu a s té se zakončuje výstup buď:

A) severní stěnou (viz hořejší část vnitřní cesty severní), 15./4. 1933, Ing. Gottman,

B) normální cestou (viz hořejší část vnitřní cesty normální),

C) Hendrychovou cestou (viz hořejší část vnitřní cesty Hendrychovy), 15./4. 1933, Horníček.

38. Východní cesta -V-

vede od východu buď krátkou spárou, nebo ze soutěsky (mezi hlavní a severní věží), kol vklíněného balvanu na koutové východní plateau, odkud se vystupuje úzkou převislou spárou, která se v hořejší části rozšiřuje v úzký komín, mizející na dlouhé lavici při severní stěně, a výstup zakončujeme krátkou severní spárou. 21./5. 1934. sl. Baušeova.

39. Severní cesta -IV-

vede soutěskou mezi severní a hlavní věží, v místech, kde jest v severní stěně hlavní věže úzká hladká spára, podél které se vystupuje zvláštní komínovou technikou přes šikmou lavici do krátké spáry (v hořejší části severní stěny hlavní věže), a z ní pokračujeme přes lavici při severní stěně k vrcholu, 21./5. 1934. Janeba.

40. Severní spára -V-

vede středem severní stěny a nastupuje se k ní vnitřkem skal krátkým komínem na plateau při severozápadní věži, odkud se přechází krátkou spárou v severní stěně hlavní věže na malý balkonek a s toho pokračujeme zmíněnou již severní spárou až do nejhořejší části, kde se rozšiřuje v komín, ze kterého zakončujeme výstup hořejší částí normální (vnitřní) cesty. 21./5. 1934. Jedlička.

SEVERNÍ VĚŽ KRKAUČÍCH SKAL

jest přístupna nejpohodlněji přeskokem přes soutěsku s lavice od severní stěny hlavní věže.

42. Jižní cesta -III-

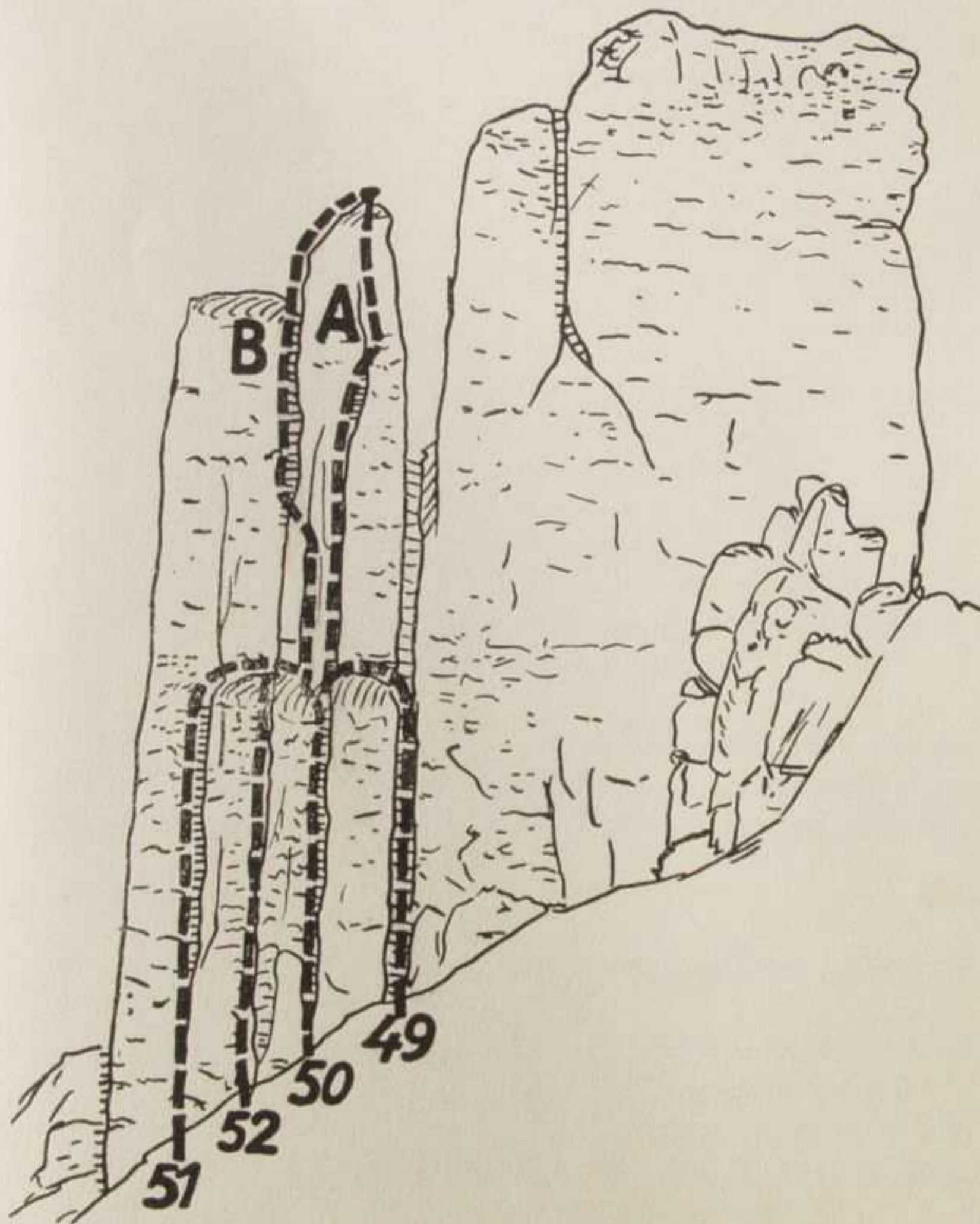
vede ze soutěsky s vklíněného balvanu vlevo podél vodorovné spáry, která se lomí v pravém úhlu a končí na dolejší podvrcholovém plateau, s něhož se pokračuje kol „okna“ přes hořejší plateau podél krátké spáry k vrcholu. 16./5. 1932. Janeba, pí. Šolcová.

43. Jihovýchodní cesta -IV-

vede ze soutěsky s vklíněného balvanu vpravo podél vodorovné spáry až na jihovýchodní hranu, podél níž se pokračuje buď přímo, nebo se v hořejší části hrana obchází opět do jižní stěny krátkou spárou na dolejší podvrcholové plateau, s něhož se přechází kol „okna“ přes hořejší plateau podél krátké spáry k vrcholu. 16./5. 1932. Janeba.

44. Jihovýchodní hrana -III-

má v dolejší části mírný převis, přes který se dostaneme na hořejšek jihovýchodní cesty, a tou pokračujeme k vrcholu. 5./7. 1933. Jedlička.

Jižní stěna Krkavčích skal

45. Východní cesta -III-

vede ve východní stěně podél klikaté spáry, která směřuje ve střední části k severovýchodní hraně a rozšiřuje se náhle v komín, který končí na dolejší podvrcholovém plateau, s něhož se pokračuje kol „okna“ přes hořejší plateau podél krátké spáry k vrcholu. 4./10. 1931. Pilnáček, Kašpar.

ZÁPADNÍ VĚŽ KRKAUČÍCH SKAL.

46. Severní cesta — vnitřní varianta -V-

vede ze středu skal vnitřním komínem k západu na plateau při severní stěně, odkud se pokračuje podél koutové úzké spáry (v západní části severní stěny), až na podvrcholový hřeben, a s toho se zakončuje výstup jihozápadní hranou, 23./10. 1932. Janeba.

47. Severní cesta — západní varianta -V-

vede západní širokou spárou na plateau při severní stěně, odkud se pokračuje podél koutové úzké spáry na podvrcholový hřeben a s toho se zakončuje výstup jihozápadní hranou.

48. Severní cesta -V-

vede v západní části severní stěny z krátké spáry přes šikmou plotnu na balkonek při severozápadní hraně, a s toho podél dvou koutových štěrbin na plateau při severní stěně, odkud se pokračuje koutovou úzkou spárou k vrcholu.

49. Jižní cesta -IV-

vede jižním komínem mezi hlavní a západní věží na balkon při jižní stěně, a s toho se pokračuje buď:

A) podél spáry, která vede středem vyššího vrcholku, a když mizí, zakončuje se výstup jižní stěnou, 23./10. 1932. B. Štěrba,

B) nebo podél spáry přes mírný převis na podvrcholový hřeben, odkud se zakončuje výstup jihozápadní hranou. 23./10. 1932. Šolc.

50. Jižní cesta — pravá dolejší varianta -IV-

vede pravou širokou spárou na balkon při jižní stěně a s toho se pokračuje buď:

A) podél pravé spáry a jižní stěnou přímo na vrchol,
B) nebo podél spáry přes mírný převis na podvrcholový hřeben, odkud se zakončuje výstup jihozápadní hranou. 23./10. 1932. pí Šolcová, Schier, Dr. Meluzin.

51. Jižní cesta — levá dolejší varianta -IV-
vede levou spárou (nástup po ramenou druhého lezce) na balkon při jižní stěně, a s toho se pokračuje buď:

A) podél pravé spáry a jižní stěnou přímo na vrchol,
B) podél spáry přes mírný převis na podvrcholový hřeben, odkud se zakončuje výstup jihozápadní hranou. 23./10. 1932. B. Štěrba.

52. Jižní cesta — stěnová dolejší varianta -IV-
vede středem jižní stěny podél štěrbin mezi pravou a levou spárou na balkon, a s toho se pokračuje buď:

A) podél pravé spáry a jižní stěnou přímo na vrchol, 23./10. 1932. Pilnáček,

B) podél spáry přes mírný převis na podvrcholový hřeben, odkud se zakončuje výstup jihozápadní hranou.

53. Jihovýchodní cesta -IV-
vede jižním komínem mezi hlavní a západní věží kol balkonu na lavici při hlavní věži, odkud se pokračuje východní stěnou (v dolejší části rozpěrným komínem) až na vrchol. 23./10. 1932. Pilnáček.

54. Jihovýchodní cesta — levá dolejší varianta -IV-
vede levou spárou v jižní stěně (nástup po ramenou druhého lezce) na balkon, a s toho se přechází do jižního komínu, kterým se pokračuje na lavici při hlavní věži, dokud se zakončuje výstup východní stěnou. 23./10. 1932, pí. Šolcová.

55. Jihovýchodní cesta — pravá dolejší varianta -IV-
vede pravou širokou spárou v jižní stěně na balkon, a s toho se přechází do jižního komínu, kterým se pokračuje na lavici při hlavní věži, odkud se zakončuje výstup východní stěnou.

56. Jihovýchodní cesta — stěnová dolejší varianta -IV-
vede středem jižní stěny podél štěrbin mezi pravou a levou spárou

na balkon, a s toho se přechází do jižního komínu, kterým se pokračuje na lavici při hlavní věži, odkud se zakončuje výstup východní stěnou.

57. Východní cesta — vnitřní varianta -IV-
vede vnitřním komínem v západní věži přes balkonek do komínu v hlavní věži (nebo přímo vnitřním komínem v hlavní věži), s něhož se přechází v hořejší části kol severozápadní hrany na lavici při západní stěně hlavní věže, odkud se zakončuje výstup východní stěnou. 23./10. 1932. Janeba.

58. Severovýchodní cesta -V-
vede v západní části severní stěny z krátké spáry vpravo přes šikmou plotnu na balkon při severozápadní hraně, a s toho podél dvou koutových štěrbin na plateau v severní stěně, odkud se přechází do vnitřního komínu, z něhož se pokračuje kol severozápadní hrany hlavní věže přes lavici, východní stěnou k vrcholu.

59. Severovýchodní cesta — západní varianta -IV-
vede od západu hladkou širší spárou, která se v hořejší části rozšiřuje v komín, mizející pod balvany při severní stěně, odkud se přechází do vnitřního komínu, z něhož se pokračuje kol severozápadní hrany hlavní věže přes lavici (v hořejší části jižního komínu) do východní stěny, a tou se zakončuje výstup.

SEVEROZÁPADNÍ VĚŽ KRKAVČÍCH SKAL.

60. Normální cesta -I-
vede buď od západu soutěskou přes velké balvany, nebo z vnitřku skal krátkým komínem na plateau při jižní stěně, odkud pokračujeme opět krátkým komínem (mezi severozápadní a severní věží) a východní stěnou přes několik velkých schodů k vrcholu.

61. Jižní cesta -IV-
vede s plateau při jižní stěně podél mírně převislé spáry v pravé (východní) části jižní stěny až na vrchol. 21./5. 1934, sl. Baušeová, Weis, Dr. Meluzin, Ing. Hanuš.

62. Severní levá cesta -IV-
vede od severu (nad vchodem do Krkavčích skal) komínem a výše spárou, která končí v sedle mezi severní a severozápadní věží, odkud zakončujeme výstup hořejší částí normální cesty. 21./5. 1934. Kern.

63. Severní pravá cesta -V-
vede od severu komínem (nad vchodem do Krkavčích skal), z kterého se přechází vpravo stěnou do úzké spáry, a tou pokračujeme až na podvrcholový velký schod, odkud zakončujeme výstup. 21./5. 1934. Jedlička.

64. Mezi severozápadní a západní věží jest hřeben, který vybíhá od severní stěny hlavní věže a tvoří v západní části věžičku, přístupnou vnitřním komínem (normální cesta), z kterého odbočíme opět komínem a krátkou stěnou k zmíněné věžičce.

Jižně od Krkavčích skal (od jihovýchodní hrany) jsou dvě menší věže, a to Bella vista a Vyhlídková věž.

BELLA VISTA.

65. Jižní spára -II-
vede středem jižní stěny a jest po celé délce stejnoměrně široká. Po obou stranách této spáry jest plno dobrých chytů i stupů, takže jest možno vystoupiti též celou jižní stěnou, jak vlevo, tak i vpravo, podél oné spáry. Obtížnost všech těchto cest jest přibližně stejná.

66. Severní spára -IV-
vede středem severní stěny a v hořejší části má mírný převis, přes který se dostaneme na podvrcholové plateau, s něhož se zakončuje výstup. 16./7. 1932. Pí. Šolcová, Šolc.

VYHLÍDKOVÁ VĚŽ.

67. Jižní cesta -IV-
vede středem jižní stěny až do hořejší části pod krátkou šikmou

šterbinou, kde se přechází vlevo asi dva metry a tam se zakončuje výstup. Jedlička, sl. Baušeová.

VYHLÍDKOVÉ OKRAJOVÉ SKÁLY.

Táhnou se od Vyhlídkové věže směrem západním až k Masarykově cestě a jsou všechny od hlavní cesty přístupné chodcům. Lezecky neskytají nám žádných zvláštních možností, jediné první dva skalní výběžky (jižně od Krkavčích skal) zasluhují zmínky.

68. První skalní výběžek (u Vyhlídkové věže) má ve své západní stěně komín -II-, který jest ve střední části široký a vede až na okrajové plateau.

69. Druhý skalní výběžek (západně od prvního) má v západní stěně dlouhý komín -II-, který vede nad šikmou plotnou v koutu při severní stěně až na vrcholové plateau.

70. Také ve východní stěně téhož výběžku můžeme vystoupit krátkým komínem -I- na lavici, odkud buď levou spárou, nebo vpravo podél šterbiny, a krátkým úzkým komínem zakončíme výstup.

Sestupujeme-li Masarykovou cestou po schodech dolů, máme po levé straně Bratrskou věž, kterou procházíme směrem západním k Bratrské modlitebně.

BRATRSKÁ VĚŽ.

71. Normální cesta -II-

vede od východu s Masarykovy cesty (nad vchodem do věže) komínem, ze kterého se pokračuje přes několik schodů k vrcholu.

72. Rohová východní cesta -II-

vede ve východní stěně od rohu před vchodem do věže spárou, ze které se pokračuje přes několik mechem zarostlých schodů a krátkou spárou k vrcholu 1934.

73. Hladká východní spára -III-

vede středem východní stěny (s Masarykovy cesty) a v hořejší části se rozšiřuje v úzký komín, který mizí na vrcholu 1934.

74. Pravá západní cesta -IV-

vede od Bratrské modlitebny v jižní části západní stěny hladkou úzkou spárou, ve střední části hladkým komínem a výstup se zakončuje širokým, mechem a travou zarostlým komínem 1934.

75. Levá západní cesta -III-

vede s velkého balvanu od Bratrské modlitebny středem západní stěny podél spáry, z které se přechází vpravo do další široké spáry

a z té v hořejší části opět vpravo do krátkého komínu, kterým zakončujeme výstup 1934.

76. Při severní stěně Bratrské věže jest věžička, přístupná od východu lehkým komínem a od západu obtížnou hladkou spárou, která se končí v hořejší části východního komínu.

77. Nad Bratrskou modlitebnou po levé straně Masarykovy cesty jest vysoká okrajová skála. Ve východní její stěně táhne se v levé části dlouhá spára -III-, která se v hořejší části rozšiřuje v úzký komín, mizící na podvrcholové lavici, odkud se zakončuje výstup jihovýchodní hranou.

Masarykova cesta vede dále kolem Obelisku a Velblouda (věž pod Hlaholskou vyhlídkou) na vyhlídku profesora Hakena. Okrajové skály po levé straně cesty jsou nízké a ke cvičení se nehodí.

OBELISK.

78. Byl lezen jižní stěnou asi do poloviny na balkonek v jihovýchodní hraně (tuším, že našimi Němci). Jinak jest přístupný přemostěním, s protější (jižně od Obelisku) okrajové skály.

VELBLOUD.

79. Normální cesta -II- vede ve východní části jižní stěny krátkými komíny přes několik schodů a lavic na podvrcholové plateau, odkud zakončujeme výstup. 1930.

80. Západní cesta -III- vede od západu širokou spárou, v hořejší části komínem, který se končí na podvrcholovém plateau, odkud zakončujeme výstup. Ing. Gottmann.

81. Jižní cesta -IV- vede středem jižní stěny podél šikmé spáry na balvany v normální cestě a s těch se zakončuje výstup krátkým komínem. 7./4. 1934. Jedlička.

82. Severovýchodní cesta -IV- vede ve východní části severní stěny podél dvou koutových spár,

z nichž levá se stáčí přes severovýchodní hranu na balkonek při jihovýchodní hraně, odkud se přechází na hořejší část normální cesty, kterou se zakončuje výstup. 8./4. 1934. Janeba, sl. Baušeová.

Západně od vyhlídky prof. Hakena jest Hakenova věž, kol které zahýbá Masarykova cesta k západu, projdeme Hláskou po schodech vzhůru na malé prostranství ke Skautským věžím. Vpravo od cesty (západně od Hlásky) jest Velká Skautská věž, pod ní směrem severním Malá Skautská věž, a ještě severněji Tábořská věž. Vlevo od cesty (jižně od Skautských věží) jest Skautská okrajová skála, která souvisí krátkým skalním hřebenem s Hláskou. Na západ od Skautské okrajové skály jest Mechová věž.

HAKENOVA VĚŽ.

83. Normální cesta -I-

vede od západu ze sedla krátkou spárou na podvrcholové plateau, odkud zakončujeme výstup jihozápadní hranou.

84. Jihozápadní cesta -II-

vede v západní části jižní stěny převislou krátkou spárou a rozevřeným komínem na podvrcholové plateau, odkud zakončujeme výstup jihozápadní hranou. 14./5. 1934. Bauše.

85. Východní cesta -III-

vede od severovýchodní hrany východní stěnou podél šikmé spáry na balkon, odkud pokračujeme širokou spárou k vrcholu. 15./4. 1934. Ing. Gottmann.

HLÁSKA.

86. Normální cesta -II-

vede s prostranství mezi Hláskou a Skautskou okrajovou skalou, koutem na dolejší plateau (přístupné též od jihu) a dále stěnou na jižní plateau, s kterého přecházíme zářezem v hřebeni k severu přes sedlo na podvrcholové západní plateau, odkud zakončujeme výstup jihozápadní hranou. 1930.

87. Severozápadní cesta -III-

vede v západní části severní stěny koutovou spárou až na podvrcholové severozápadní plateau, s kterého přejdeme do pravé

západní spáry, a tou zakončujeme výstup. 22./4. 1934. Hromádka E., sl. Baušeová.

88. Východní cesta -II-

vede od východu nad Masarykovou cestou komínem a později spárou až na jižní plateau, odkud pokračujeme normální cestou k vrcholu. 30./3. 1934. Dousek.

89. Východní komín -II-

táhne se od východu podél jižní stěny Hlásky (vpravo od Masarykovy cesty) až do sedla na normální cestu, kterou zakončujeme výstup. 30./3. 1934. Janeba, Dousek, Němec, Lochschmied.

90. Jižní spára -IV-

jest v hořejší části jižní stěny a nastupuje se do ní z východního komínu (ve střední části) přes lavici. Spára vede až na podvrcholové plateau, odkud zakončujeme výstup. 22./4. 1934. Janeba, Linhart.

91. Levá východní spára -V-

jest v levé části východní stěny a vede až na podvrcholový balkonek, s kterého zakončujeme výstup. 22./4. 1934. Jedlička.

92. Pravá východní spára -V-

vede středem východní stěny až na vrchol. Nastupuje se do ní od severovýchodní hrany východní stěnou a v dolejší části jest přerušena velkou šikmou plotnou, s které pokračujeme opět spárou (koutovou) přes dva převisy (nad prvním a druhým otvorem) a balkonek k vrcholu.

SKAUTSKÁ OKRAJOVÁ SKÁLA.

93. Jest snadno přístupná:

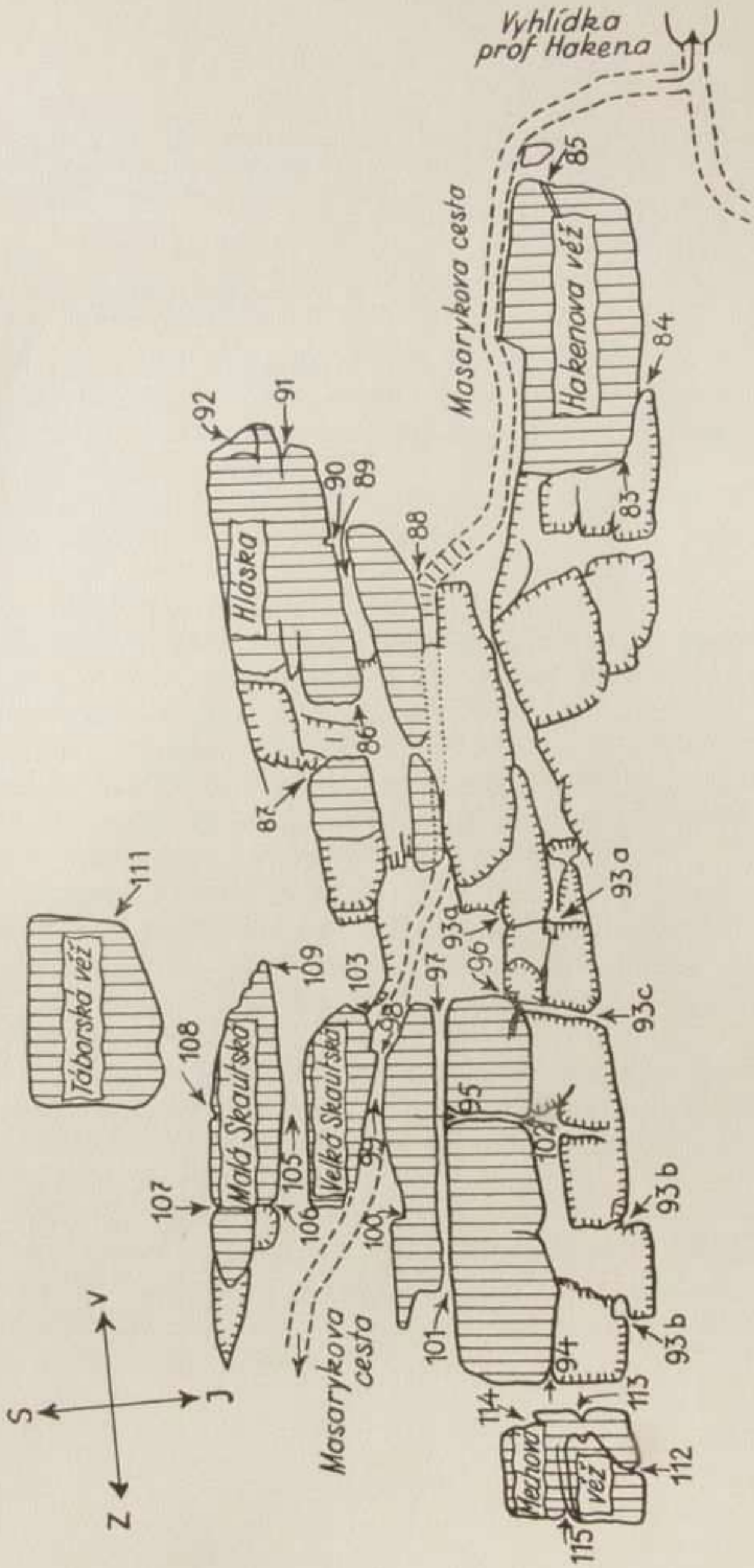
- a) přes hřeben spojující Hlásku se Skautskou okrajovou skálou,
- b) krátkým komínem (nebo krátkou spárou vpravo) v západní části jižní stěny přes mechovité balkony,
- c) krátkým komínem ve východní části jižní stěny.

94. Západní cesta -II-

vede středem západní stěny spárou, která se v hořejší části rozšiřuje v komín, vedoucí na podvrcholové plateau. Západní stěna tvoří s Mechovou věží (v dolejší části) široký komín, který nám usnadní výstup spárou.

95. Severní cesta -II-

vede úzkým komínem v hořejší části severní stěny, do kterého se dostaneme z komínu při malé věžičce. 1931.

96. Koutová spára -III-
jest v koutu, který tvoří severní a východní stěna Skautské okrajové skály (nástup s prostranstvím pod Hláskou) a vede až na podvrcholový balkonek, odkud zakončujeme výstup krátkou jihovýchodní hranou. 22./4. 1934.

VELKÁ SKAUTSKÁ VĚŽ.

97. Okrajová východní cesta -III-, 12./5. 1932, Jičínští lezci -
vede od východu krátkým komínem při okrajové skále na malou věžičku, s které se přechází do krátké jižní spáry, a tou k vrcholu.

98. Normální východní cesta -III-
vede od východu komínem (nad stezkou) na malou věžičku, s které se dokončuje výstup krátkou spárou v jižní stěně. 5./7. 1932. Ing. Horský.

99. Normální západní cesta -III-
vede nad stezkou od západu hladkým komínem který se v hořejší části rozvírá a mizí na malé věžičce, s níž dokončujeme výstup jižní krátkou spárou. 17./6. 1933. Janeba.

100. Střední západní cesta -III-
vede v západní části severní stěny malé věžičky podél spáry do sedla, a s toho okrajovým komínem přes malou věžičku do jižní spáry, kterou vystupujeme k vrcholu. 17./6. 1933. Schier.

101. Okrajová západní cesta -III-
vede od západu úzkým komínem při okrajové skále a asi uprostřed se tímto komínem prochází až k malé věžičce, přes kterou se dostaneme jižní krátkou spárou k vrcholu. 25./6. 1933. Janeba.

102. Jižní cesta -III-
vede od jihu s okrajových skal hladkým komínem, kterým se prochází asi ve výši věžičky až nad okrajový východní komín, kde se přechází na malou věžičku, a s té se dokončuje výstup jižní krátkou spárou. 6./7. 1933. Janeba.

103. Východní stěna -V-
má v hořejší své části spáru, která se k vrcholu rozšiřuje. Zdolat možno tuto stěnu tak, že se do oné spáry dostaneme z normálního východního komínu přechodem ve východní stěně podél šikmé štěrbinu. 5./7. 1932. Ing. Horský.

104. Severní cesta -IV-

vede rozpěrným komínem mezi Malou a Velkou Skautskou věží co nejvýše, a když se soutěska příliš rozšiřuje, přechází se do severní stěny ke krátké spáře, kterou se zakončuje výstup.

MALÁ SKAUTSKÁ VĚŽ.

105. Rozpěrný komín (normální cesta) -III-

jest vlastně soutěska mezi Malou a Velkou Skautskou věží, kterou se vystupuje rozpíráním co nejvýše a v hořejší části jižní krátké spáry se přechází do sedýlka, z něhož se zakončuje výstup. 25./6. 1933. Janeba.

106. Jižní spára -V-

jest v západní části jižní stěny nad velkým balvanem. V hořejší části nad převisem jest tato spára mělká a hladká a mizí na podvrcholovém plateau, s něhož se zakončuje výstup. 23./7. 1933. Janeba ml.

107. Severní spára -V-

vede v západní části severní stěny až na podvrcholové plateau, s něhož se zakončuje výstup. Spára tato jest obtížná hlavně v hořejší své části, kde jest mělká a mírně odtlačuje. 6./7. 1933, pí. Šolcová, Kern, Kynčl.

108. Severní cesta -IV-

vede ve východní části severní stěny podél šikmé police až na malý balkonek (s volným balvanem) a s toho podél štěrbin, která se v hořejší části vejcovitě rozšiřuje do sedla, z něhož se zakončuje výstup. 5./7. 1932. Janeba.

109. Východní cesta -V-

vede při východní hraně v jižní stěně až pod mírný převis, kde se přechází vpravo do východní stěny, a podél spáry, která se stáčí do jižní stěny, vystupujeme k vrcholu. 1./10. 1933. Kern.

110. Slaňovací varianta -III-

jest přechod s Velké Skautské věže na Malou, a sice slaněním k hořejší části jižní krátké spáry, do které se přehoupneme, a vystoupíme přes sedýlko k vrcholu.

TÁBORSKÁ VĚŽ.

III. Východní cesta -V-

vede od jihovýchodní hrany východní stěnou šikmo vzhůru a v hořejší části se přechází vlevo podél mělké šikmé police k jihovýchodní hraně, a tou zakončujeme výstup, částečně v jižní stěně. 10./6. 1934. Jedlička. Jinak jest tato věž přístupná přemostěním s Velké Skautské věže. 5./7. 1931.

MECHOVÁ VĚŽ:

II2. Jižní cesta —

vede krátkou spárou v jižní stěně přes jihovýchodní balkonek k vrcholu. 15./4. 1934. Bauše.

II3. Levá východní cesta -II-

vede v levé části východní stěny spárou na malé plateau a s toho buď komínem, nebo přes jihovýchodní balkonek k vrcholu. 15./4. 1934. Zamastil.

II4. Pravá východní cesta -I-

vede v pravé části východní stěny rozevřeným zarostlým komínem na malé plateau a s toho buď komínem, nebo přes jihovýchodní balkon k vrcholu.

II5. Západní cesta -III-

vede středem západní stěny spárou na zarostlou lavici (v levé části západní stěny), s které pokračujeme krátkým komínem k vrcholu. 15./4. 1934. Zamastil.

Od Mechové věže směrem jižním až k Hlaholské vyhlídce jest řada nízkých okrajových skal, které nemají žádných zajímavých cest. Za Skautskou a Mechovou věží odbočíme s Masarykovy cesty vlevo dolů na Zadní točnici. Mezi touto spojkou a Zadní točnicí (směrem k Hlaholské vyhlídce) jest v dolejší části Dvojitá věž, jižně od ní přes cestu Malá a Velká Ztracená věž (mezi nimi Širotek) a ještě dále k jihu Nízká Ztracená věž. Západně od Velké Ztracené věže jsou Ploché věže a východně přes cestu Rozmanité věže. —

DVOJITÁ VĚŽ.

116. Normální cesta -I-

vede ve východní stěně pravým vnitřním komínem do sedla, odkud zakončujeme výstup. Nástup do vnitřního komínu jest od severu a můžeme též vystoupit komínem, který tvoří Dvojitá věž se západní stěnou okrajové skály.

117. Východní převislý komín -II-

jest vlevo (jižně) od normální cesty a vede s vnitřního plateau ve východní stěně (ve střední části vytlačuje a tvoří převis) až do sedla, kde se zakončuje výstup. 12./5. 1934. Sl. Baušeová.

118. Jižní pravá cesta -II-

vede středem jižní stěny krátkým hladkým komínem na plateau při okrajové skále (přístup možný též od severu vnitřkem skal) a s toho pokračujeme jižní stěnou při jihovýchodní hraně k vrcholu. 12./5. 1934. Janeba.

119. Jižní levá cesta -III-

vede z jižního krátkého komínu do koutové spáry při jižní stěně a tou vystoupíme na podvrcholovou lavici, s které zakončujeme výstup. 12./5. 1934. Jedlička, Zamastil.

120. Západní komín -II-

vede středem západní stěny do sedla, odkud zakončujeme výstup. 12./5. 1934. Sl. Provazníková.

121. Západní pravá cesta -III-

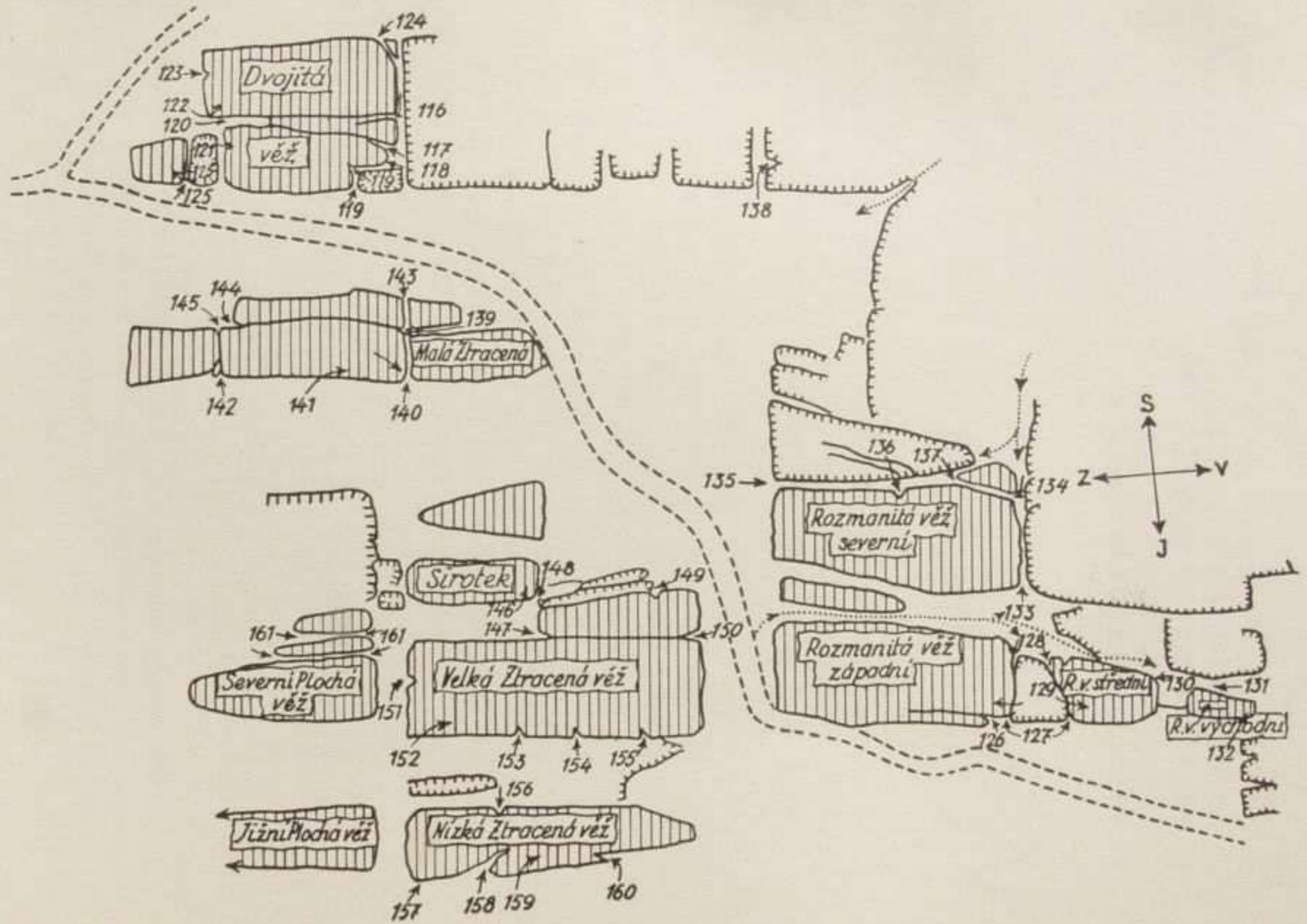
vede vpravo od západního komínu hladkou spárou, která se rozšiřuje v komín, přes plateau do sedla, odkud zakončujeme výstup. 12./5. 1934. Řihánek.

122. Západní levá cesta -IV-

vede ze západního komínu vlevo podél šikmé lavice v západní stěně až k severozápadní hraně a tam se dáme vpravo ke krátké spáře, kterou zakončujeme výstup. 12./5. 1934. Ing. Gottmann.

123. Západní spára -IV-

jest v levé (severní) části západní stěny a stáčí se v hořejší části přes severozápadní hranu na lavici, s které zakončujeme výstup krátkou širší spárou při severní stěně. 12./5. 1934. Sl. Baušeová.

124. Severní cesta -III-

vede od severu podél severovýchodní hrany buď krátkým komínem, nebo spárou na balkonek, odkud pokračujeme severní stěnou přes zarostlou lavici k vrcholu. 12./5. 1934. Sl. Provazníková.

125. Západně od Dvojité věže jest ještě nízká věžička, přístupná ze sedla přes jihovýchodní hranu.

ROZMANITÁ VĚŽ ZÁPADNÍ.

126. Jižní cesta -III-

vede spárou podél jižní stěny, z které se dostaneme nad převisem na šikmou lavici, a po ní přecházíme k západu na nejvyšší bod, odkud zakončujeme výstup v západní části jižní stěny. 10./5. 1934. Bauše.

127. Jihovýchodní cesta -II-

vede od jihu buď pravou, nebo levou spárou na plateau mezi západní a střední věží a s toho se pokračuje podél jihovýchodní hrany k vrcholu. 10./5. 1934. Horčíčka, sl. Baušeová.

128. Severovýchodní cesta -II-

vede od severu (přístup soutěskou mezi západní a severní věží) buď pravou, nebo levou spárou na plateau mezi západní a střední věží, a s toho se pokračuje podél jihovýchodní hrany k vrcholu. 10./5. 1934. Janeba, Dr. Votava, Bauše, Horčíčka.

ROZMANITÁ VĚŽ STŘEDNÍ (BOULE.)

129. Západní cesta -III-

vede s plateau mezi střední a západní věží západní krátkou stěnou na šikmou hladkou lavici, po které přecházíme vpravo do jižní stěny, a tam zakončujeme výstup. 10./5. 1934. Janeba, Bauše, Horčíčka, sl. Baušeová, Dr. Votava.

130. Východní cesta -II-

vede vzpíráním mezi severovýchodní hranou střední věže a okrajovou skalou a v hořejší části se přechází do severovýchodní hrany, kterou se zakončuje výstup. 10./5. 1934. Výše jmenovaní.

ROZMANITÁ VĚŽ VÝCHODNÍ

131. jest přístupna lehkým, krátkým komínem při severní stěně -I-.

132. Jižní cesta -IV-

vede jižní stěnou, ve které se přechází ve střední části od východu k západu pod převis, přes který pokračujeme přímo k vrcholu. 10./5. 1934. Horčička.

ROZMANITÁ VĚŽ SEVERNÍ.

133. Jižní cesta -II-

vede úzkým komínem, který tvoří jihovýchodní hrana severní věže s okrajovou skalou a v hořejší části zakončujeme výstup jižní stěnou. 10./5. 1934. Dr. Votava.

134. Východní cesta -I-

vede krátkým komínem ve východní stěně na vrchol. Východní stěna naší věže tvoří s okrajovou skalou komín, kterého můžeme také použít k výstupu.

135. Západní cesta -II-

vede od západu hladkým komínem, z kterého přecházíme v hořejší části na šikmou hladkou lavici v západní stěně, a s té zakončujeme výstup podél jihozápadní hrany. 10./5. 1934. Horčička.

136. Pravá severní cesta -II-

vede ze západního komínu, kterým jsme prošli k východu co nejvýše, do krátkého komínu v hořejší části severní stěny. 10./5. 1934. Bauše.

137. Levá severní cesta -II-

vede ze západního komínu, kterým procházíme k východu co nejdále až k levému komínu v severní stěně, a tím zakončujeme výstup. 10./5. 1934. Sl. Baušeová.

138. Z okolních okrajových skal zasluhuje zmínku jedině delší komín v západní stěně okrajové skály, která jest severně od naší a východně od Dvojité věže. 12./5. 1934.

MALÁ ZTRACENÁ VĚŽ.

139. Vnitřní cesta -III-

vede buď vnitřním komínem přímo na hřeben západní věže, nebo vnitřním komínem při severní stěně hlavní věže přes plateau na hřeben západní věže, odkud se pokračuje podél jihozápadní hrany k vrcholu. 13./9. 1930. Janeba.

140. Jižní cesta -III-

vede od jihu komínem, z kterého se pokračuje podél jihozápadní hrany k vrcholu. 6./7. 1932. Janeba.

141. Jihozápadní cesta -III-

vede od západní části jižní stěny šikmo vzhůru po úzké polici (z ohybu této police možno též krátkou spárou na hřeben západní věže) až k širší spáře, kterou se dostaneme na hřeben k jihozápadní hraně, a podél té vystoupíme k vrcholu.

142. Jihozápadní hřebenová cesta -III-

vede v západní části jižní stěny krátkou širší spárou přes vklíněný jehlan širokým komínem na hřeben, po němž se přejde k hlavní věži, na kterou se vystoupí podél jihozápadní hrany. 6./7. 1932. Ing. Horský.

143. Severní cesta -IV-

vede ve východní části severní stěny hladkým komínem, který se ve střední části zúžuje ve spáru, mizející na plateau při severní stěně hlavní věže, odkud se přechází komínem na hřeben západní věže, a dále podél jihozápadní hrany k vrcholu. 13./8. 1933. Janeba.

144. Severozápadní cesta -III-

vede komínem při severní stěně západní věže na hřeben, s něhož se zakončuje výstup podél jihozápadní hrany. 13./8. 1933. Pilnáček.

145. Severozápadní hřebenová cesta -III-
vede podél levé spáry v západní části severní stěny na balkon, s něhož se pokračuje komínem na hřeben, po kterém se přejde k jihozápadní hraně hlavní věže, kde se zakončuje výstup. 13. /8.1933. Kern.

SIROTEK

146. jest přístupný:

- a) přeskokem s Velké Ztracené věže,
- b) krátkou východní hranou,
- c) podél jihozápadní hrany.

Severně od Sirotky jest ještě jedna věžička, která bude přístupná západní hranou (nelezeno).

VELKÁ ZTRACENÁ VĚŽ.

147. Normální cesta -II-
vede při severní stěně krátkou spárou rozšiřující se v komín, který se končí na podvrcholové věžičce, s níž se přechází přes východní hranu k vrcholu. 29./6. 1931. Kuthan.

148. Severní cesta -V-
vede v severní stěně koutovou spárou (spára, kterou tvoří severní stěna Ztracené věže s východní stěnou okrajových skal), která se v hořejší části rozšiřuje v krátký komín, z něhož se přechází a pokračuje normální cestou k vrcholu. 7./8. 1932, pí. Šolcová.

149. Okrajová východní cesta -IV-
vede od východu spárou podél severovýchodní hrany kol dolejšího balkonku, nad nímž se místy rozšiřuje v úzký komín, který se táhne přes dva převisy na polici při severní stěně, a po té se přejde a pokračuje normální cestou k vrcholu. (Nástup jest též možný buď krátkým komínem při malé věžičce až do výše dolejšího balkonu nebo východní cestou na zmíněný balkon, s něhož se přechází do okrajové východní cesty). 10./7. 1932. Janeba, pí. Šolcová.

150. Východní cesta -IV-

vede od východu komínem, později spárou na dolejší balkon s balvanem (v pravé části vých. stěny), a s toho se pokračuje podél dvou koutových souběžných spár kol středního balkonu (v levé části východní stěny) do úzkého komínu, který se nad hořejším balkonem (v levé části vých. stěny) rozšiřuje a končí na podvrcholové věžičce, s níž se přechází přes východní hranu k vrcholu. 10./7. 1932., pí. Šolcová, Ing. Horský, Ing. Gottman, Ašenbryl, Dr. Janoušek.

151. Západní cesta -III-

vede buď jihozápadní hranou nebo krátkou spárou v západní stěně na šikmý balkonek a s toho jižní stěnou k vrcholu. 22./4. 1933. Kynčl, Ing. Teschner.

152. Jižní stěna -II-

Vystupuje se od jihozápadní hrany vpravo šikmo vzhůru až nad jižní spáru, odkud se pokračuje při jihovýchodní hraně k vrcholu. 29./6. 1931. Janeba.

153. Jižní spára -III-

vede středem jižní stěny, a když v této stěně zmizí, vystupuje se dále při jihovýchodní hraně k vrcholu. 10./7. 1932. Šolc.

154. Jihovýchodní cesta -II-

vede střední spárou v jižní stěně na hořejší balkonek (v levé části vých. stěny), a s toho komínem přes podvrcholovou věžičku a východní hranu k vrcholu — 27./8. 1932. Janeba.

155. Dolejší jihovýchodní cesta -III-

vede dolejší spárou v jižní stěně na střední balkonek (v levé části vých. stěny), a s toho úzkým komínem kol hořejšího balkonu na podvrcholovou věžičku, s které se zakončuje výstup přes vých. hranu. 27./8. 1932. Kern, Janeba.

NÍZKÁ ZTRACENÁ VĚŽ.

156. Severní cesta -II-

vede v severní stěně pod převis, kde se přechází vlevo po šikmé lavici buď ke krátké spáře, podél níž se vystoupí k vrcholu, nebo

k severovýchodní hraně, přes kterou se dostaneme východní stěnou k vrcholu. 24./9. 1933. Janeba, Ascher.

157. Jihozápadní hrana -III- má ve střední části při jižní stěně balkonek, s něhož se dostaneme při jihozápadní hraně k vrcholu. 24./9. 1933. Kern.

158. Jižní krátká spára -IV- vede od převisu ze středu jižní stěny k vrcholu a nastupuje se do ní nejsnadněji s pomocí druhého lezce. 24./9. 1933. Schier, Horčíčka.

159. Jihovýchodní cesta -III- vede od převisu vpravo jižní stěnou až k jihovýchodní hraně, přes kterou se přechází nad balkonkem do východní stěny, a podél krátké spáry k vrcholu. 24./9. 1933. Kern, Horčíčka.

160. Jihovýchodní spára -III- vzniká ve východní části jižní stěny, a když se končí, přechází se z ní vpravo na balkonek při jihovýchodní hraně a s toho se pokračuje podél východní krátké spáry k vrcholu. 24./9. 1933. Horčíčka, Ascher, Schier.

Západně od Velké Ztracené věže jest

161. Severní plochá věž.

Ve své východní stěně má dva krátké komíny, které splývají s dvěma komíny táhnoucími se od západu při severní stěně. Jižně od této stěny a západně od Nízké Ztracené věže jest

162. Jižní plochá věž,

která jest velmi nízká a snadno přístupná hlavně jižní stěnou. Západně od jižní Ploché věže jest

163. Západní plochá věž,

přístupná snadno od východu a jihu (ve východní části jižní stěny), nebo širší spárou ve střední části jižní stěny. Zmínku zasluhuje:

164. Západní cesta -II-, která vede od severozápadní hrany spárou a komínem až na vrchol. 12./5. 1934,

165. Severní cesta -IV-, která vede spárou přes zarostlou lavici středem severní stěny až k vrcholu. 12./5. 1934.

Pokračujeme-li od Dvojité a Malé Ztracené věže Zadní točenicí k západu, máme před sebou po levé straně štíhlou, vysokou, věž Synáčkovu a jižně od ní Slona.

SYNÁČKOVA VĚŽ.

166. Jediný možný výstup bude asi jižní stěnou k jihovýchodní hraně na schod, odkud bude nutno použití technických pomůcek

(několika skob), ke zdolání velmi hladké části. Hořejšek nebude asi působit žádných obtíží. Jinak se dostanete na tuto věž přemostěním se Slona. 5./7. 1930.

SLON (též MAMUT).

167. Severní cesta -IV-

vede puklinou při severní stěně. Tato puklina se ve střední části mění v rozevřený hladký komín, který vytlačuje a v hořejší části nad balkonkem se rozšiřuje a mizí na podvrcholové lavici při severní stěně, odkud se zakončuje výstup. 15./8. 1932. Pilnáček, Janeba.

168. Západní cesta -IV-

vede od západu dlouhým, místy velmi úzkým komínem, který v nejhořejší části jest přerušen balkonkem a mizí na podvrcholové lavici při severní stěně, odkud se zakončuje výstup. 15./8. 1932. Štěrba B.

169. Severovýchodní cesta -IV-

vede spárou ve východní části severní stěny (do hořejší části této spáry dostaneme se též severovýchodní hranou s přechodem v severní stěně) na balkonku a s toho přes severovýchodní hranu do východní stěny, kterou zakončujeme výstup v levé její části. 31./5. 1934. Jedlička.

170. Východní cesta -IV-

vede středem východní stěny podél dvou štěrbin do spáry, která se končí na balkonku, a s toho pokračujeme přes severovýchodní hranu východní stěnou (v levé její části) k vrcholu. 31./5. 1934. Sl. Baušeová.

Pod jihozápadní hranou Slona jest

171. Sloní věžička,

na kterou vede nejkratší cesta s okrajového plateau jihovýchodní hranou. Další zajímavé výstupy poskytne nám severní a jižní cesta. 22./4. 1934.

172. Severní cesta -III- vede spárou ve východní části severní stěny (pod východní hranou), ze které přecházíme vpravo na lavici, a s ní spárou středem severní stěny k vrcholu. 22./4. 1934.

173. Jižní cesta -III- vede středem jižní stěny podél spáry až na vrchol. (V dolejší části této cesty tvoří jižní stěna s okrajovou skálou široký komín, kterým si můžeme usnadnit výstup.) 22./4. 1934.

174. Sloní okrajová skála,

jest jižně od Sloní věžičky a má ve své západní stěně širokou spáru, která vede až na okrajové plateau. Střední část této spáry jest spíše úzký členitý komín. 22./4. 1934.

Stoupáme-li couloirem od východní stěny Slona směrem jižním, máme po obou stranách okrajové skály, které se však ke cvičení nehodí. Teprve v hořejší části couloiru po pravé straně máme Hranatou věž západní a o něco výše vlevo Hranatou věž východní.

175. Hranatá věž západní

jest snadno přístupná krátkou cestou od západu. Zmínku zasluhuje ještě severní a východní cesta. 1930.

176. Severní cesta -III- vede od severu z krátkého širokého komínu severní stěnou podél úzké spáry až na vrchol. 12./5. 1934.

177. Východní cesta -II- vede v levé části východní stěny podél dvou spár do komínu, kterým pokračujeme k vrcholu. 12./5. 1934.

178. Hranatá věž východní

jest přístupná jihovýchodní hranou, kterou vystoupíme až na vrchol. V dolejší části tvoří tato hrana s okrajovou skálou komín, který nám usnadní výstup. 12./5. 1934.

179. Vřesová věžička

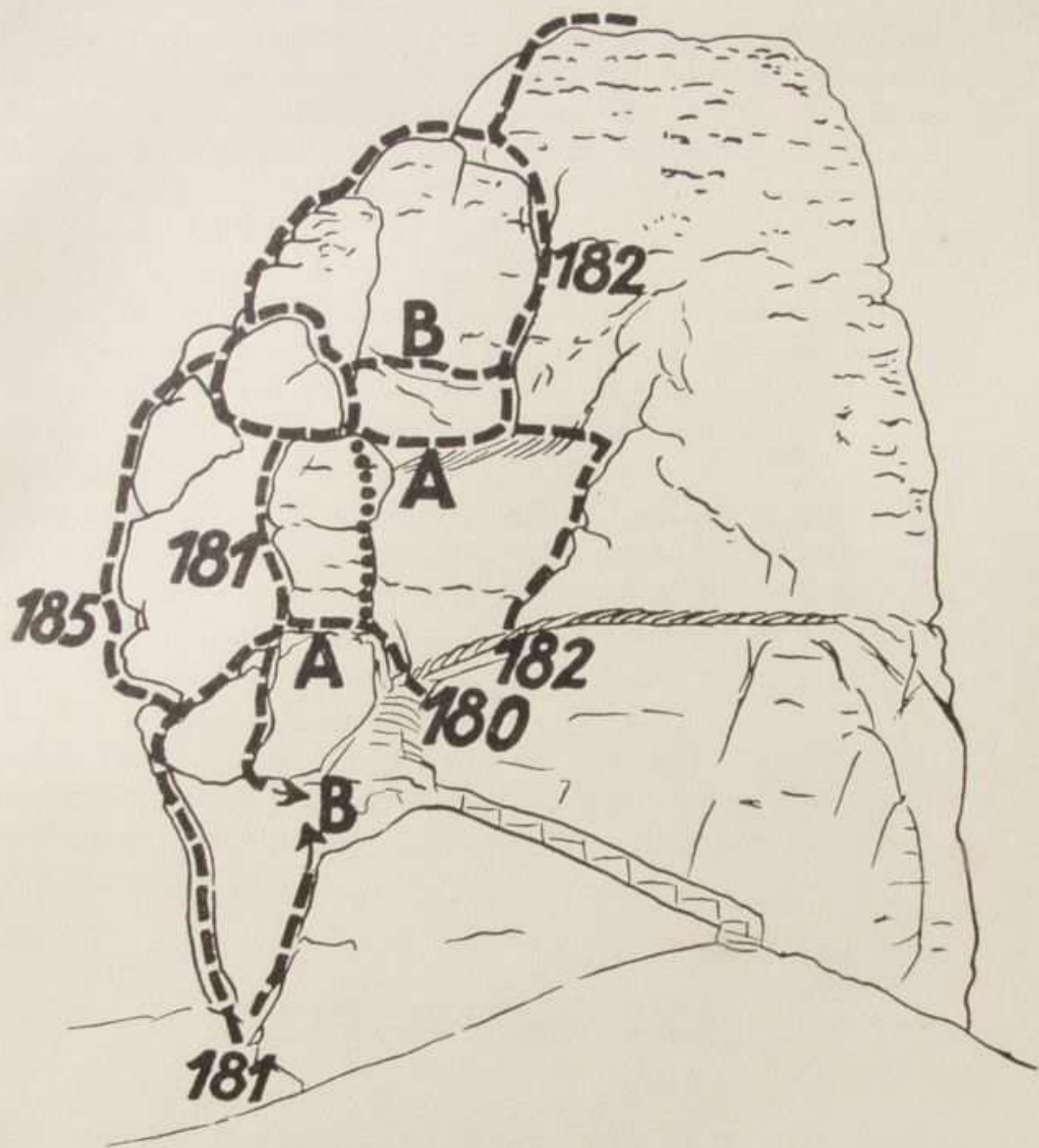
jest na jihozápad od Sloní okrajové skály a jest snadno přístupná podél jihovýchodní hrany, nebo západní cestou. 8./7. 1934.

Jdeme-li od Synáčkovy věže dále k západu, přijdeme nejprve ke Sluneční věži (v pravo od cesty). Západně od ní jest Bezejmenná věž, vlevo od cesty Svatováclavská věž, před ní směrem západním Velký a Malý Zbrojnoš.

SLUNEČNÍ VĚŽ.

180. Normální cesta -II- 1929. Drážďanští lezci — vede nad schodištěm při jižní stěně úzkým komínem na balkon a s toho podél západní hrany přes plateau k vrcholu. 3./5. 1931. Janeba, řed. Pilát, Ing. Huleš, Štěrba.

181. Jihozápadní cesta -IV- vede podél šikmé převislé spáry při západní hraně na balkonek v jižní stěně (na tento balkonek jest pohodlný přístup a) od normální cesty po úzké římsě v jižní stěně, nebo b) obtížnější přístup krátkou jižní spárou. 17./9. 1933. Horčička), odkud se vystupuje přes převis podél úzké spáry na lavici, se které buď vlevo podél krátké spáry na balkon při západní hraně, nebo se přejde po lavici

vpravo na normální cestu, a tou přes balkon pokračujeme k vrcholu. 1./10. 1933. Janeba, Dr. Meluzin, Schier.

182. Jižní cesta -IV-

vede nad schodištěm středem jižní stěny podél šikmé spáry, a když se končí, přechází se vlevo na lavici (a) přístup možný též s normální cesty), se které se pokračuje jižní stěnou podél štěrbin (b) přístup ke štěrbinám možný též po šikmé lavici s normální cesty. 5./6. 1932. Ing. Horský) k jihozápadní hraně, a tou se zakončuje výstup. 28./5. 1932. Janeba.

183. Severozápadní cesta -III-

vede s balvanu v západní části severní stěny podél spáry ke stropu, pod nímž se přechází vpravo až pod krátký úzký komín, kterým se vystoupí na balkon, a s toho podél západní hrany k vrcholu (hořejší část normální cesty). 14./10. 1933. Janeba.

184. Jižní cesta — dolejší varianta -IV-

vede podél spáry při západní hraně na balkonek v jižní stěně (přístup možný též a) krátkou jižní spárou, nebo b) po římsě v jižní stěně od normální cesty), odkud se vystupuje přes převis podél úzké spáry na lavici, s které se přechází do prava na jižní cestu, a tou se zakončuje výstup.

185. Západní cesta -V-

vede s římsy v jižní stěně (nástup od normální cesty) přes jihozápadní hranu do západní stěny, ve které vystupujeme podél krátké úzké spáry na balkon, a s toho normální cestou k vrcholu. 21./5. 1934. Jedlička.

BEZEJMENNÁ VĚŽ.

186. Severní cesta -II-

vede komínem v severní stěně až k vrcholu. 24./9. 1933. Janeba, Ascher.

187. Východní cesta -II-

vede komínem při jihovýchodní hraně až k vrcholu. 24./9. 1933 Horčíčka.

188. Severozápadní cesta -III-

vede v západní části severní stěny podél spáry, která se uhýbá do západní hrany a rozšiřuje se v komín, vedoucí od západu přes polici k vrcholu. 24./9. 1933. Schier.

VELKÝ ZBROJNOŠ.

189. Normální cesta -III-

vede od východu (od Svatováclavské věže) širokým komínem do sedla, odkud se přechází po lavici při jižní stěně do jihovýchodní hrany, podél které se zakončuje výstup východní stěnou. 15./8. 1931. Janeba, Pilnáček, sl. Myšáková, Štěrba.

190. Východní cesta -III-

vede od východu vpravo od normální cesty širší spárou, která se v hořejší části rozšiřuje v komín, mizející na lavici při jižní stěně, odkud se pokračuje podél jihovýchodní hrany východní stěnou k vrcholu. 21./5. 1933. Janeba, pí. Šolcová, Schier.

191. Západní cesta -IV-

vede od západu podél spáry pod převisem na zub v západní hraně (na tento zub se dostaneme též sprava komínem), odkud pokračujeme přes převis dlouhou spárou, která má v hořejší části další převis a končí se na lavici při severní stěně Malého Zbrojnoše, kde přejdeme přes sedlo po jižní lavici do jihovýchodní hrany, a tou zakončíme výstup. 28./5. 1933. Janeba.

MALÝ ZBROJNOŠ.

192. Jest poměrně nízká věž, která nemá zvláštních cest, a proto krátký most s Velkého Zbrojnoše poskytne nám dobré cvičení. 15./8. 1931.

SVATOVÁCLAVSKÁ VĚŽ.

193. První výstup byl proveden přemostěním s okrajové skály dne 28./9. 1929. Lang, Juránek, Pilát, Svoboda.

Mezi Slonem a Svatováclavskou věží jest několik věžiček a okrajových skal, které nám neposkytují zvláštních lezeckých možností. Jedině ta nejvyšší z nich (asi uprostřed mezi Slonem a Svatováclavskou věží) má při severní stěně malou věžičku, která tvoří s okrajovou věží dva komíny, a sice:

194. Východní komín -I- jest v dolejší části úzký a teprve od poloviny se rozšiřuje.

195. Západní komín -II- jest při severní stěně okrajové skály a nastupuje se do něho ze sedla severní stěnou a krátkou spárou. 22./4. 1934.

196. Jinak jest tato okrajová skála přístupná od jihu krátkou jižní stěnou, při jihovýchodní hraně. 1930.

Od východní stěny jmenované skály můžeme projít otvorem v okrajových skalách (pod Vklíněnou věží) směrem jižním k císařské chodbě.

Vklíněná věž,

jest nízká věžička vklíněná do okrajových skal a dostaneme se k ní nepohodlněji z Císařské chodby (v hořejší části), ze které odbočíme vpravo vzhůru v místech, kde se tato chodba uhýbá téměř v pravém úhlu k jihu a opět k západu.

197. Jižní cesta -I- vede úzkým komínem při jihovýchodní hraně až na vrchol.

198. Jihozápadní cesta -II- vede od jihu krátkým úzkým komínem (mez Vklíněnou věží a okrajovou skálou,) ze kterého pokračujeme jihozápadní hranou k vrcholu. 11./5. 1930.

199. Severní cesta -III- vede od severu hladkou spárou a rozevřeným komínem při severovýchodní hraně přes vklíněný balvan k vrcholu. Z rozevřeného komínu můžeme přejít též do jižní cesty. 22./4. 1934.

Vklíněná okrajová skála.

Od vklíněné věže směrem západním a vpravo od Císařské chodby táhne se pásmo okrajových, nebo snadno přístupných skal, zakončených Drážďanskou věží. První z nich — Vklíněná okrajová skála — má dva pěkné komíny, o kterých se zmiňuji a sice: Jižní a západní. Ostatní cesty na tuto okrajovou skálu jsou velmi zarostlé mechem a neposkytnou nám žádný požitek.

200. Jižní komín -II- jest v jižní stěně (nástup z Císařské chodby) a v hořejší části pokračujeme z něho buď:

- a) vpravo do nového komínu, který vede při severní stěně rohové věžičky na podvrcholové plateau, odkud vystoupíme na zmíněnou rohovou věžičku,
- b) nebo vlevo na krytou polici, po které přejdeme k západu a krátkým komínem se dostaneme na okrajovou skálu. 13./5. 1934.

201. Západní komín -II- vede s vnitřního plateau středem západní stěny až na vrchol okrajové skály.

Mezi Vklíněnou okrajovou skálou a Drážďanskou věží jest Císařská věž, která má dva vrcholky, a to severní a jižní.

CÍSAŘSKÁ VĚŽ SEVERNÍ.

202. Normální cesta -I-

vede od východu s vnitřního plateau (příchod vnitřkem skal buď od Císařské chodby, nebo od severu) do sedla, odkud pokračujeme komínem (který tvoří obě věže) a krátkou jižní stěnou k vrcholu.

203. Východní spára -III-

jest v levé (jižní) části východní stěny a v nejhořejší části se rozšiřuje v úzký komín, kterým se zakončuje výstup. 22./4. 1934. Linhart, Šrámek.

204. Severovýchodní cesta -I-

vede od severu podél severovýchodní hrany přes několik balkonků k vrcholu.

205. Severní spára -V-

jest po celé délce úzká a vede středem severní stěny až na vrchol. 16./6. 1934. Sl. Bauševová.

206. Jižní spára -III-

jest v jižní stěně západního výběžku a nastupuje se do ní od západu (nad Drážďanskou věží), přes balvany v levé straně zářezu. 16./6. 1934. Dousek, Popper.

207. Západní krátký komín -II-

jest v západní stěně a nastupuje se do něho v levém rohu zářezu přes balvany krátkým komínem na hořejší plateau, odkud vede v pravém koutu zmíněný komín až na vrchol. 16./6. 1934. V. Fořt. (V levém koutu hořejšího plateau jest krátká převislá spára).

208. Západní varianta -II-

vede popsanou západní cestou až do sedla mezi obě věže, odkud pokračujeme normální cestou k vrcholu.

CÍSAŘSKÁ VĚŽ JIŽNÍ.

209. Normální cesta

vede od východu s vnitřního plateau do sedla (mezi severní a jižní

věží), odkud pokračujeme krátkým úzkým komínem ve východní části severní stěny. 1930.

210. Krytý komín -II-

vede od Císařské chodby ze zářezu při jihozápadní hraně až do jeskyně, ze které můžeme buď vnitřním komínem na vrchol, nebo projdeme jeskyní k východu na vnitřní plateau, odkud můžeme vystoupit normální cestou k vrcholu. 1930.

211. Západní cesta -II-

vede od Drážďanské věže podél dvou spár do výklenku a z toho komínem přes několik lavic do sedla mezi obě věže, odkud zakončujeme výstup normální cestou. 10./6. 1934. Dr. Šikl.

Pásmo okrajových skal po pravé straně Císařské chodby jest zakončeno Drážďanskou věží. Jižně od Drážďanské věže přes cestu (po levé straně Císařské chodby) jest Americká věž, a ještě dále k jihu menší věžičky a okrajové skály, které mají plno dobrých cest. Nástup k východním cestám děje se couloirem, který vede z Císařské chodby směrem jižním od východní stěny Americké věže. Ve střední části couloiru po levé straně jest Hroch. Všechny okrajové skály po levé straně Císařské chodby až k Americké věži neskýtají žádných zvláštních lezeckých možností, poněvadž jsou příliš zarostlé mechem a travou. Západně od Americké věže na konci Císařské chodby po levé straně jest Orel (Biskup s Ministranty). Proti Císařské chodbě vypíná se Mnich (též Rytíř, Modlitba skal, Ruka), pod ním směrem jižním Kapucín a Želva (západně od Kapucína), směrem severním Kapucínek (Malý Kapucín). Od Mnicha směrem severovýchodním jest Richelieu a Čertova věž.

DRÁŽĎANSKÁ VĚŽ.

212. Pavlíkova cesta -IV-, 13./6. 1908. Pavlík, Hendrych, Jičín —

vede východním komínem až pod velký převis, přes který se dostaneme podél spáry přímo na balkon, odkud se pokračuje východním komínem k vrcholu.

213. Normální cesta -III- 1908. Hendrych, Pavlík, Jičín —
vede východním komínem až pod velký převis, který obcházíme přes jihovýchodní hranu jižní stěnou na balkon, odkud se pokračuje východním komínem k vrcholu.

214. Normální cesta — jižní varianta -III- 1909., lezci jičínští —

vede východním komínem až pod velký převis, který obcházíme přes jihovýchodní hranu jižní stěnou do širokého, zvonovitě uzavřeného komínu, z něhož se dostaneme přes převis na šikmou lavici (tento komín můžeme též obejít po jeho levé straně ve stěně až na šikmou lavici), po které přecházíme při jižní stěně ke krátké spáře, a tou se dostaneme do žlabu pod vrcholem, odkud zakončujeme buď vpravo, nebo vlevo výstup.

215. Východní spára -IV-

táhne se vpravo od východního (normálního) komínu až pod převis, kde přecházíme vpravo (možno též vlevo na normální cestu) ke krátké vlevo se lomící spáře, kterou se dostaneme na balkon, odkud pokračujeme východním komínem k vrcholu. 23./7. 1933. Janeba.

216. Východní spára — jižní varianta -IV-

Východní spárou vystoupíme až na balkon, odkud sestoupíme do širokého, zvonovitě uzavřeného komínu, a buď ním, nebo po jeho levé straně dostaneme se na lavici, po které přecházíme při jižní stěně ke krátké spáře a z ní zakončujeme výstup podvrcholovým žlabem. 23./7. 1933. Dr. Meluzin.

217. Jižní cesta -V-

vede ve východní části jižní stěny podél spáry až pod převis, který se obchází vpravo v jižní stěně šikmo vzhůru ke krátké, široké spáře (místy úzký komín), a z ní se pokračuje buď zvonovitě uzavřeným komínem, nebo stěnou po jeho levé straně na šikmou lavici, po které přecházíme při jižní stěně krátkou spárou do žlabu pod vrcholem, odkud zakončujeme buď vpravo nebo vlevo výstup. 23./7. 1933. Janeba ml.

218. Jižní cesta — východní varianta -V-

vede ve východní části jižní stěny podél spáry až pod převis, který se obchází vpravo v jižní stěně šikmo vzhůru ke krátké spáře (spíše úzký komín), a z ní se pokračuje přes balkon východním komínem k vrcholu.

Orel — východní část —

OREL (též BISKUP).

219. Normální cesta -II- v květnu 1908. J. Kubín, Jičín — vede od východu (vpravo od střední věžičky) přes mírný převis na plateau, po němž se přechází za hranu, kde prolezeme otvorem dovnitř skal přes vnitřní plateau (má velké okno do severní stěny) na vnitřní lavici, se které pokračujeme vnitřním komínem k vrcholu.

220. Normální cesta — krátká severní varianta -II- vede normální cestou k otvoru, kde se přechází vpravo přes balkon kol severovýchodní hrany po úzké polici do okna v severní stěně na vnitřní plateau, odkud se pokračuje opět normální cestou k vrcholu. 6./8. 1932. Janeba.

221. Normální cesta — dlouhá severní varianta -IV- vede normální cestou pod otvor, kde sestoupíme po široké lavici kol severovýchodní hrany do severní stěny, a tam přecházíme šikmo vzhůru po lavici ke krátké spáře, kterou vystoupíme oknem na vnitřní plateau, odkud pokračujeme opět normální cestou k vrcholu. 27./8. 1932. Kern.

222. Normální cesta — západní varianta -II-, 1909.? L. K., Prachov — vede normální cestou až na vnitřní lavici, po které přecházíme vnitřkem Orla k západu, kde se mírným sestupem dostaneme do hořejší části západního komínu, kterým zakončujeme výstup. 27./8. 1932. Janeba.

223. Normální cesta — krátká severozápadní cesta -II- vede normální cestou — krátkou severní variantou — až na vnitřní lavici, po které procházíme vnitřkem Orla k západu, kde zakončujeme výstup hořejší částí západního komínu. 28./8. 1932. Pilnáček, Kern.

224. Normální cesta — dlouhá severozápadní varianta -IV- vede normální cestou — dlouhou severní variantou — až na vnitřní lavici, po které procházíme vnitřkem Orla k západu, kde zakončujeme výstup hořejší částí západního komínu. 28./8. 1932. Janeba.

225. Severní cesta — vnitřní varianta -V- vede od severovýchodní hrany po šikmých plotnách severní stěnou

ke dvěma spárám, které se spojují v jednu a mizejí na šikmé severní lavici, odkud se pokračuje krátkou spárou do velkého okna na vnitřní plateau, a s toho se zakončuje výstup vnitřním komínem (hořejší část normální cesty). 6./8. 1932., pí. Šolcová.

226. Severní cesta — západní varianta -V-
vede popsanou severní cestou velkým oknem v severní stěně přes vnitřní plateau na vnitřní lavici, po které přecházíme vnitřkem Orla k západu, kde zakončujeme výstup hořejší částí západního komínu.

227. Jihovýchodní spára -IV-, 27./5. 1931. Walter Kundisch, Karl Muche, Drážďany —
táhne se z komínu mezi Orlem a střední věžičkou podél jihovýchodní hrany ve východní části jižní stěny. Nastupujeme od východu komínem podél Orla na střední věžičku a s té vstupujeme do jihovýchodní spáry (možno do ní vstoupit též o něco níže), která se končí schodem pod vrcholem v jižní stěně, odkud pokračujeme přes mírný převis na vrcholové plateau, kde zakončujeme výstup. 16./8. 1931. Pilnáček, Kern.

228. Jihovýchodní spára — první východní varianta -IV-
vede prvním východním komínem (počítáno od jihu) na jižní věžičku, se které přecházíme nad druhým komínem přes střední věžičku do jihovýchodní spáry, a tou pokračujeme přes mírný převis k vrcholu. 19./6. 1932. Janeba.

229. Jihovýchodní spára — druhá východní varianta -IV-
vede od východu mezi jižní a střední věžičkou do krátkého komínu (druhý od jihu), kterým vystoupíme na střední věžičku, a s té pokračujeme popsanou již jihovýchodní spárou k vrcholu. 19./6. 1932. Dr. Meluzin.

230. Jihovýchodní spára — třetí východní varianta -IV-
vede od východu spárou, která mírně vytlačuje a v hořejší části se rozšiřuje v komín, mizející přes vklíněný balvan na střední věžičce, odkud pokračujeme popsanou jihovýchodní spárou k vrcholu. 19. VI. 1932. Ing. Horský, Schier.

231. Jihovýchodní spára — komínová západní varianta -IV-
vede od západu popsaným již komínem při jižní stěně Orla na

střední věžičku a s té pokračujeme jihovýchodní spárou přes mírný převis k vrcholu. 17./7. 1932. Janeba.

232. Jihovýchodní spára — spárová západní varianta -IV- vede od západu popsanou jižzápadní spárovou variantou 240 A, B, C, na střední věžičku a s té pokračujeme jihovýchodní spárou přes mírný převis k vrcholu. 6./7. 1933. A. variantu pí. Šolcová.

233. Jihovýchodní spára — dlouhá západní varianta -IV- vede od západu širokou spárou při severní stěně jižní věžičky na její vrchol, odkud pokračujeme popsanou již cestou a jihovýchodní spárou k vrcholu. 25./6. 1932. Janeba.

234. Jihovýchodní spára — jižní varianta -V- vede dlouhou jižní spárou na vrchol jižní věžičky (nástup možný také od východu jižní stěnou do střední části dlouhé jižní, spáry nebo od západu širokou spárou, ze které přijdeme přes západní hranu do střední části jižní spáry), odkud pokračujeme popsanou již cestou a jihovýchodní spárou k vrcholu. 20./5. 1934. Sl. Bauševá.

235. Norbyho komín -III- květen 1908. Hendrych, Porč. Z dolejší části normální cesty vede od východu lehký komín podél Orla na střední věžičku. Tímto komínem vystoupíme až pod onu věžičku, kde se vtlačíme do jihovýchodní spáry, ze které se soukáme na šikmý balkon ve východní stěně, odkud pokračujeme Norbyho komínem, t. j. úzkým hladkým komínem, který se rozšiřuje a mizí na vrcholovém plateau, kde zakončujeme výstup. 1929. Lang, Juránek, Svoboda.

236. Norbyho komín — první východní varianta. -III- vede prvním východním komínem (počítáno od jihu) přes schod a mírný převis na jižní věžičku, se které přecházíme nad druhým komínem přes střední věžičku do posledního (čtvrtého) komínu, resp. jihovýchodní spáry, a z té se soukáme na šikmý balkon ve východní stěně, odkud pokračujeme Norbyho komínem k vrcholu. 11./6. 1932. Janeba, Kern.

237. Norbyho komín — druhá východní varianta -III- vede od východu mezi jižní a střední věžičkou do krátkého komínu (druhý od jihu), kterým vystoupíme na střední věžičku, odkud

pokračujeme popsanou již cestou a Norbyho komínem k vrcholu. 5./6. 1932. Janeba, Šolc, Dr. Meluzin, Horníček.

238. Norbyho komín — třetí východní varianta -III- vede od východu spárou, která vytlačuje a v hořejší části se rozšiřuje v komín, mizející přes balkon na střední věžičce, odkud pokračujeme popsanou již cestou a Norbyho komínem k vrcholu. 4./6. 1932. Ing. Horský, Ing. Gottman, sl. Fišerová, Hejl.

239. Norbyho komín — komínová západní varianta -III- vede od západu komínem při jižní stěně Orla (k tomuto komínu se nastupuje od západu podél jižní stěny Orla, písčitým svahem, dovnitř skal), k podélnému úzkému otvoru, jehož dolejší částí prolezeme do vnitřního komínu, ze kterého vystoupíme na střední věžičku, nebo pokračujeme západním komínem nad onen otvor, kde podél spáry se dostaneme opět do komínu, ze kterého vystoupíme také na střední věžičku, a s té pokračujeme popsanou cestou a Norbyho komínem k vrcholu. 17./7. 1932. Pí. Šolcová, Šolc.

240. Norbyho komín — spárová západní varianta -IV- vede vpravo od západního komínu (nástup od západu podél jižní stěny Orla, písčitým svahem dovnitř skal) podél dvou resp. tří štěrbin, z nichž dvě vedou na schod (malý balkonek), odkud pokračujeme:

A) pravou spárou, která se v hořejší části rozdvouje, a levá její část mizí v sedle mezi jižní a střední věžičkou, odkud se dostaneme krátkým komínem na střední věžičku,

B) střední spárou do sedla mezi jižní a střední věžičkou a dále komínem na střední věžičku,

C) levou spárou nad otvor do západní komínové varianty, t. j. do úzkého komínu, ze kterého vystoupíme na střední věžičku, a s té pokračujeme popsanou již cestou a Norbyho komínem k vrcholu. 6./7. 1933. A. variantou. Janeba, Šolc.

241. Norbyho komín — dlouhá západní varianta -IV- vede od západu širokou spárou při severní stěně jižní věžičky. V dolejší části má tato spára mírný převis a v hořejší části se zúžuje a končí v komíně, kterým vystoupíme na jižní věžičku, odkud po-

Orel — západní část —

kračujeme popsanou již cestou a Norbyho komínem k vrcholu. 25./6. 1932. Ing. Horský, Ing. Gottmann.

242. Norbyho komín — jižní varianta -V-

vede dlouhou spárou v jižní stěně na vrchol jižní věžičky, odkud pokračujeme popsanou již cestou a Norbyho komínem k vrcholu. 3./6. 1934. Dr. Meluzin.

243. Západní cesta -IV- 1909. ?? L. K. Prachov —

vede od západu pod velkým převisem podél krátké převislé spáry na balkonek při západní hraně (16./7. 1933. Janeba, Kynčl, Janeba ml. — jinak přístup s opačné strany, nebo podél stromu), odkud se pokračuje spárou, ze které přecházíme vlevo západní stěnou nad velkým převisem do výklenku, a z toho vystupujeme snadným komínem na vrchol. 24./9. 1932. Janeba.

244. Západní cesta — normální varianta -IV- 1909. L. K. Prachov —

vede od západu popsanou již západní cestou až nad velký převis do výklenku, odkud se pokračuje komínem na vnitřní lavici, po které přejdeme vnitřkem Orla k východu na normální cestu, t. j. vnitřním lehkým komínem k vrcholu. 2./8. 1931. Schier, pí. Šolcová.

245. Východní cesta -IV-

vede od východu s normální cesty přímo nad otvor převislou spárou na balkon, a s toho Norbyho komínem k vrcholu. 20./5. 1934. Kern.

MNICH (RYTÍŘ, MODLITBA SKAL nebo RUKA).

246. Normální cesta -II-, 4./10. 1907. Hendrych, J. Kubín, Jičín —

vede středem východní stěny nejprve hladkým komínem na polici (po levé straně), nad níž přecházíme do pravého komínu, kterým vystupujeme až pod mírný převis, kde se buď přehoupneme kol

tak zv. koně do levého komínu, nebo pokračujeme dále spárou podél koně na pohodlné plateau, odkud vede krásný hluboký komín přes šikmou polici až na vrchol. 1929. Lang, Juránek, Svoboda.

247. Dlouhá cesta (Jižní spára — východní varianta) -III-

vede s normální cesty (komínu) přes polici do levé části východní stěny na šikmou plotnu a s té vystupujeme úzkým komínem do krásného pohodlného komínu, v němž jest dlouhá lavice, se které přecházíme přes jihovýchodní hranu jižní stěnou na velké plateau, odkud pokračujeme přes menší převis jižní spárou na jižní a dále na východní podvrcholové plateau, a s toho zakončujeme výstup buď podél jihovýchodní hrany, nebo nejhořejší částí normálního (východního) komínu. 22./5. 1932. Janeba, pí. Šolcová, Pilnáček.

248. Převislá spára -IV-

jest v levé hořejší části východní stěny. Cesta k této převislé spáře vede z normálního komínu přes polici do levé části východní stěny na šikmou plotnu a s té vystupujeme úzkým komínem do krásného hlubokého komínu, který se končí na „kazatelně“ (balkonek pod velkým převisem), odkud pokračujeme přes velký převis podél spáry na východní podvrcholové plateau, a s toho zakončujeme výstup buď podél jihovýchodní hrany, nebo nejhořejší části normální cesty (východního komínu). 22./5. 1932. Ing. Horský.

249. Normální cesta — levá dolejší varianta -III-

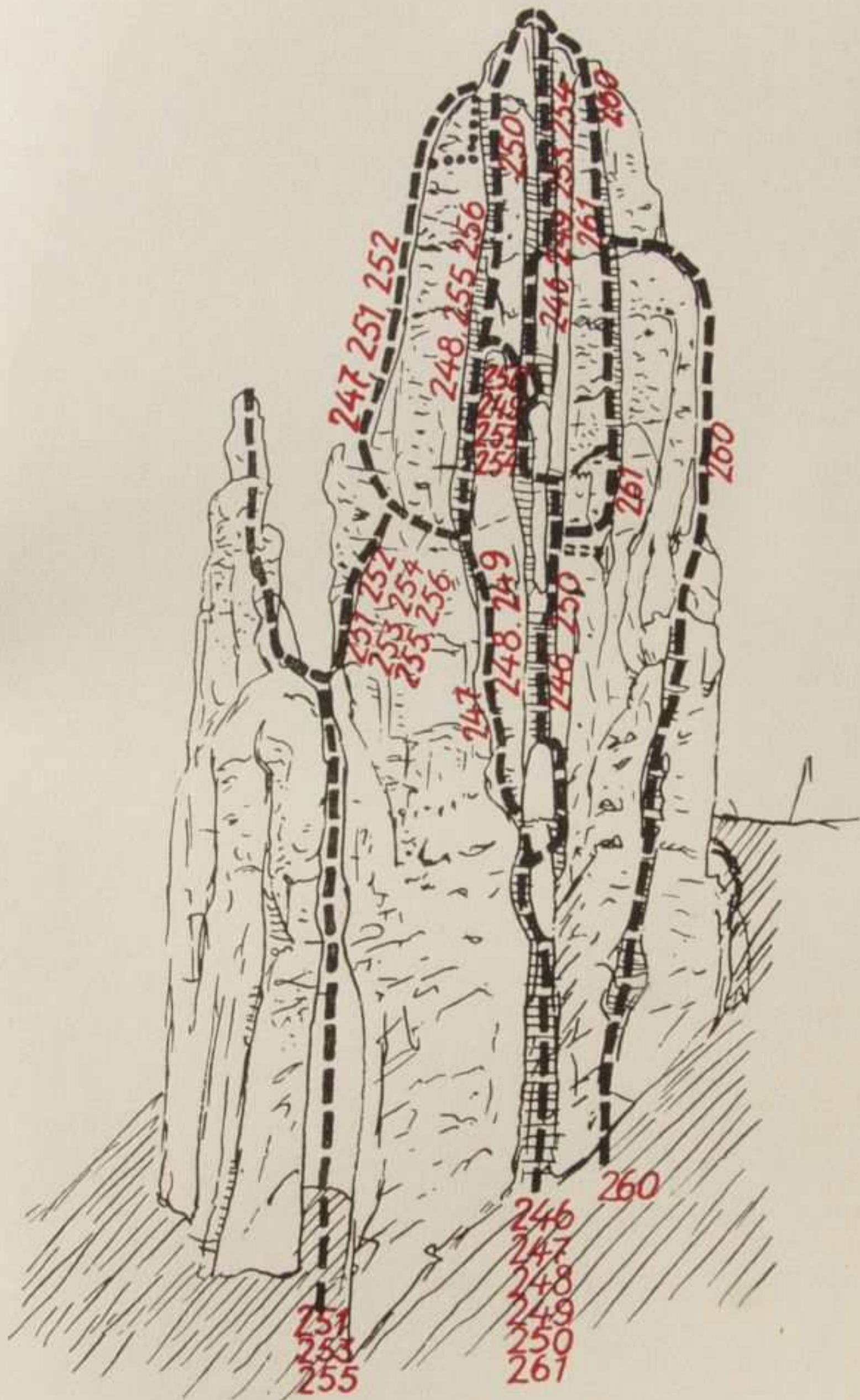
vede popsanou levou částí východní stěny až pod velký převis na „kazatelnu“, se které sestoupíme do normální cesty na plateau nad tak zv. koněm, odkud pokračujeme normálním komínem k vrcholu. 26./5. 1932. Janeba, Šolc.

250. Převislá spára — normální varianta -IV-

vede normální cestou až nad tak zv. koně, kde vystupujeme podél krátké spáry na kazatelnu (balkonek pod velkým převisem), a s té pokračujeme převislou spárou na východní podvrcholové plateau, odkud zakončujeme výstup. 26./6. 1932. Janeba.

251. Jižní cesta -IV-

vede širokým, hladkým komínem mezi Mnichem a Kapucínem přes veliký převis až na balkonek v severovýchodní hraně Kapucína,

Mnich — východní stěna —

odkud přecházíme do jižní stěny Mnicha a podél štěrbin (můžeme podél ní vystupovat přímo z komínu, aniž musíme na balkonek v severovýchodní hraně Kapucína) dostaneme se na velké plateau, s něhož pokračujeme jižní spárou přes jižní podvrcholové plateau na východní, a s toho zakončujeme výstup buď jihovýchodní hranou nebo nejhořejší částí východního (normálního) komínu. 29./5. 1932. Janeba, pí. Šolcová, B. Štěrba.

252. Jižní cesta — kapucínská varianta -III-

vede s plateau při severní stěně Kapucína, odkud sestupujeme podél severní stěny k východu až do hořejší části širokého komínu (nad velký převis), z kterého vystupujeme kol balkonku v severovýchodní hraně Kapucína do jižní stěny Mnicha, a v té pokračujeme popsanou jižní cestou k vrcholu. 12./6. 1932. Janeba, Schier, Horníček, Štěrba, Kern.

253. Jihovýchodní varianta -IV-

vede širokým hladkým komínem mezi Mnichem a Kapucínem na balkonek v severovýchodní hraně Kapucína, odkud přecházíme podél štěrbin jižní stěnou Mnicha přes jihovýchodní hranu do hlubokého komínu, který se končí na „kazatelně“ (balkonek pod velkým převisem), kde sestupujeme do normální cesty, a tou pokračujeme k vrcholu. 26./6. 1932. Janeba, Ing. Horský, Pilnáček.

254. Kapucínsko-jihovýchodní varianta -III-

vede s plateau při severní stěně Kapucína podél severní stěny k východu do hořejší části širokého komínu (nad velký převis), kterým vystoupíme kol balkonku v severovýchodní hraně Kapucína do jižní stěny Mnicha, a popsanou jihovýchodní variantou pokračujeme k vrcholu. 18./6. 1932. Janeba, Schier.

255. Převislá spára — jihovýchodní varianta -IV-

vede popsanou jihovýchodní variantou až na „kazatelnu“ (balkonek pod velkým převisem), se které pokračujeme převislou spárou na východní podvrcholové plateau, odkud zakončujeme výstup. 30./7. 1932., pí. Šolcová.

256. Převislá spára — kapucínsko-jihovýchodní varianta -IV-
vede popsanou kapucínsko-jihovýchodní variantou až na „kaza-

telnu" (balkonek pod velkým převisem), se které pokračujeme převislou spárou na východní podvrcholové plateau, odkud zakončíme výstup. 30./7. 1932. Janeba.

257. Západní spára -V-
vede v pravé části západní stěny a jest po celé délce hladká a v hořejší části se rozšiřuje v úzký komín, který se končí na jižním podvrcholovém plateau, odkud pokračujeme přes plateau východní na vrchol. 9./10. 1932. Pí. Šolcová.

258. Dámská cesta -V-
vede v levé části západní stěny pěkným komínem k severozápadní hraně, kde se komín velmi zúžuje a nad mírným převisem se mění ve spáru, která se stáčí kol severozápadní hrany do severní stěny na balkonek, odkud pokračujeme dále zmíněnou spárou (nyní v západní části severní stěny) k vrcholu. 14./5. 1932. Janeba, pí. Šolcová, Ing. Horský.

259. Severní stěna -V- (hořejší pravá varianta)
Cesta severní stěnou vede s lavice (nástup ze sedla při severní stěně) středem severní stěny podél spáry, a když tato se končí, přecházíme vpravo po šikmé úzké lavici ke střední spáře, která má v hořejší části lavici, po níž přecházíme opět vpravo na balkon při severozápadní hraně, a s toho pokračujeme spárou od severozápadní hrany k vrcholu (hořejší část dámské cesty — pravá spára při severní stěně v západní její části). 9./7. 1933. Janeba.

260. Severovýchodní cesta -V-
se začíná šikmým komínem v dolejší pravé části východní stěny (nástup buď stěnově od normálního komínu, nebo ze sedla při severní stěně přes severovýchodní hranu) a pokračuje podél štěrbiny přes severovýchodní hranu do severní stěny až na šikmou lavici, nad kterou se táhne podél severovýchodní hrany mírně převislá spára, která mizí na šikmé plotně v severovýchodní hraně, odkud zakončíme výstup buď severovýchodní hranou, nebo přejdeme vlevo do východní stěny a z hořejší východní spáry dostaneme se k vrcholu. 5./6. 1932. Janeba.

261. Hořejší východní spára -IV-
vede v hořejší části východní stěny vpravo od normální cesty.

Mnich — severní stěna —

Nastupuje se do ní z normálního komínu, kterým vystoupíme až pod tak zv. koně, kde přecházíme vpravo po šikmé polici do zmíněné spáry, místy mírně převislé, a z té zakončujeme výstup východní stěnou. 18./6. 1932. Janeba.

262. Hořejší severní spára -V-

jest v hořejší části severní stěny vlevo od dámské cesty. Nastupuje se komínem v levé části západní stěny přes severozápadní hranu na balkon při severní stěně, odkud pokračujeme stěnou do levé, mírně převislé spáry, kterou zakončujeme výstup. 20./5. 1934. Jedlička.

263. Severní stěna -V- (hořejší levá varianta)

Vystupujeme popsanou severní stěnou na balkonek při severozápadní hraně, odkud pokračujeme levou spárou v hořejší části severní stěny (vlevo od dámské cesty) až na vrchol.

VELKÝ KAPUCÍN.

264. Normální cesta -II-

A) vede buď krátkým jižním komínem mezi Želvou a Kapucínem (nástup ze sedla od jižní stěny Želvy),

B) nebo severním komínem mezi Želvou a Kapucínem na plateau pod západní hranou, a kol té se přejde na plateau při severní stěně (v západní části), odkud se pokračuje mírně převislou spárou v severní stěně do otvoru, kterým prolezeme do jižní stěny, a po krátké lavici se dostaneme k západní hraně na hřeben, po němž zakončujeme výstup. 17. 5. 1931, Janeba, Pilnáček, Myšák, Mohr, sl. Bulíčková, Rabas, Kuthan.

265. Severní cesta -IV-

vede širokým hladkým komínem mezi Mnichem a Kapucínem až nad převis, kde přecházíme podél severní stěny šikmo vzhůru na plateau v západní části severní stěny, odkud pokračujeme severní krátkou spárou k vrcholu (t. j. hořejší částí normální cesty). 5./6. 1932. Janeba, Dr. Meluzin, Horníček.

266. Severovýchodní cesta -IV-

vede širokým hladkým komínem mezi Mnichem a severovýchodní

hranou Kapucína přes převis až na balkonek v severovýchodní hraně, odkud se pokračuje podél štěrbin východní stěnou na podvrcholovou lavici (po ní můžeme též přejít při jižní stěně k západu na nejhořejší část normální cesty), a s té se zakončuje výstup převislou východní hranou. 8./7. 1933. Janeba.

267. Jihozápadní cesta -V-

vede západní částí jižní stěny podél štěrbin až k západní hraně na nižší (západní) plateau, odkud se pokračuje normální cestou k vrcholu. 2./7. 1933. Ing. Gottmann.

268. Jižní spára -IV-

ještě v západní hořejší části jižní stěny a nastupuje se do ní nejspíše s normální cesty, a to s nižšího (západního) plateau se sestoupí kol západní hrany do jižní stěny, kterou se dostaneme do jižní spáry, a tou pokračujeme přes lavici kol otvoru (v hořejší části normální cesty) k vrcholu. 8./7. 1933. Ing. Gottmann.

269. Jižní cesta -V-

vede západní částí stěny podél štěrbin až k jižní spáře, kterou se pokračuje přes lavici kol otvoru (v hořejší části normální cesty) k vrcholu. 10./9. 1933. Kynčl.

ŽELVA.

270. Normální cesta -IV-

A) vede buď krátkým jižním komínem mezi Želvou a Kapucínem (nástup ze sedla od jižní stěny),

B) nebo severním komínem mezi Želvou a Kapucínem na plateau pod západní hranou Kapucína, odkud se po ramenou druhého lezce vystupuje do východní stěny, a tou pokračujeme k vrcholu. 22./10. 1932. Kynčl, Ing. Teschner, Janeba ml.

271. Jihozápadní cesta -IV-

vede krátkým jižním komínem mezi Želvou a Kapucínem na lavici (přístup možný též severním komínem), po které se přechází celou jižní stěnou k západu, kde po ramenou druhého lezce se dostaneme

přes mírný převis na západní hranu, a tou zakončujeme výstup.
22./10. 1932. Kynčl, Ing. Teschner.

MALÝ KAPUCÍN (KAPUCÍNEK).

272. Nelezeno.

RICHELIEU (též WETTERNADEL).

273. Jižní cesta -III-, 18./5. 1921. Rotheuler, Rülke, Dráž-
dany —

vede v západní části jižní stěny buď podél západní hrany, nebo podél krátkého komínu na balkonek, s něhož se pokračuje podél štěrbiny přes schod až pod převis, kde se přechází vpravo na šik-
mou lavici, se které se zakončuje výstup východní hranou. 17./5.
1931. První výstup K. A. Čs. byl teprve čtvrtý výstup vůbec.
(Podle vrcholové knížky říšských Němců.)

ČERTOVA VĚŽ.

274. Jihozápadní cesta -V-

vede podél jihozápadní hrany částečně v jižní stěně až pod převis, kde přecházíme vlevo podél spáry v západní převislé stěně a v ho-
řejší části do další spáry, z které zakončujeme výstup přes pod-
vrcholové západní plateau. 23./10. 1932. Kynčl.

Od Mnicha směrem severozápadním jest Šlikova věž. Kolem ní otáčí se Masary-
kova cesta k severu, a stoupáme-li po schodech vzhůru k Šlikově a Vsetečkově vyhlídce,
máme po levé straně Dubnovou věž. Odbočíme-li s Masarykovy cesty (od Šlikovy věže)
podél jižní stěny Dubnové věže a okrajové skály směrem západním, dostaneme se k Hen-
drychově věži. Šlikova a Vsetečkova vyhlídka jsou na okrajových skalách, které mají
ve svých stěnách několik komínů a spár, ale tak zarostlých mechem a znečistěných
hlínou, že nikoho nelákají. Mezi Šlikovou věží a Šlikovou vyhlídkou jsou ještě dvě menší
věžičky, z nichž hořejší (jižně od Šlikovy vyhlídky) má celkem tři možné cesty, a dolejší
jest přístupná podél východní hrany.

HOŘEJŠÍ VĚŽIČKA (pod ŠLIKOVOU VYHLÍDKOU).

275. Východní cesta -III-

vede od východu v levé části východní stěny a v hořejší části podél šikmé spáry nad jižní stěnou. 16./6. 1934. Janeba, sl. V. Klozarová, sl. Skálová.

276. Severní levá cesta -IV-

vede od Masarykovy cesty krátkou spárou při severní stěně (ve východní části) až na vrchol. 16./6. 1934. Dr. Rejsek.

277. Severní pravá cesta -V-

vede od západu úzkou a v hořejší části širokou spárou při severní stěně (ve střední části severní stěny) až na vrchol.

278. Severovýchodní hrana -III-

jest obtížná jedině ve své střední části a dá se jí dobře vystoupiti až na vrchol. 16./6. 1934, sl. A. Provazníková.

DOLEJŠÍ VĚŽIČKA (pod ŠLIKOVOU VYHLÍDKOU).

279. Jest přístupná podél východní hrany.

ŠLIKOVA VĚŽ.

280. Západní cesta -III-

vede od západu buď:

A) komínem při severní stěně hlavní věže na střední věžičku, nebo

B) levým úzkým komínem na střední věžičku, a s té vystupujeme severní stěnou k východní hraně hlavní věže na šikmý balko-

nek, odkud zakončujeme výstup přes převis po ramenou druhého lezce. 3./5. 1931. Janeba, Pilnáček, Dr. Heindl.

281. Východní dlouhý komín -III-

táhne se od východu podél severní stěny hlavní věže na střední věžičku, se které vystupujeme severní stěnou k východní hraně na šikmý balkonek, odkud zakončujeme výstup přes převis po ramenou druhého lezce. 28./5. 1933. Schier, Rabas, Kašpar.

282. Východní krátký komín -III-

jest mezi střední a severní věžičkou (nástup od východu při severní stěně střední věžičky) a mizí na střední věžičce, se které pokračujeme severní stěnou k východní hraně hlavní věže na šikmý balkonek, odkud zakončujeme výstup přes převis po ramenou druhého lezce. 16./5. 1932. Ing. Horský, Ing. Gottmann, Ing. Goldberg.

283. Východní střední cesta — III.

vede od východu spárou při jihovýchodní hraně (vpravo od dlouhého komínu) na plateau ve východní stěně střední věžičky, odkud se pokračuje východní stěnou na věžičku, a s té se vystupuje severní stěnou a východní hranou přes převis (po ramenou druhého lezce) k vrcholu hlavní věže. 28./5. 1933, pí. Pecková.

284. Severní cesta — III.

vede v severní stěně střední věžičky podél dvou štěrbin při severovýchodní hraně na střední věžičku, a s té se pokračuje severní stěnou k východní hraně hlavní věže na šikmý balkonek, odkud se zakončuje výstup přes převis po ramenou druhého lezce. 20./5. 1934, sl. Baušeová.

285. Východní střední cesta — varianty III.

Na plateau ve východní stěně střední věžičky můžeme též vystoupit

A) východním dlouhým komínem z jeho střední části (komínová varianta). 28./5. 1933. Ašenbryl.

B) nebo ze severní stěny nejlépe po schodech při šikmé spáře, nebo levou krátkou spárou (severovýchodní varianta) (20./5. 1934. Jedlička, Kern), a s plateau pokračujeme východní stěnou přes střední věžičku do severní stěny hlavní věže k východní hraně na šikmý balkonek, odkud zakončujeme výstup po ramenou druhého lezce.

286. Východní dlouhý komín — varianty -III-

Do dlouhého východního komínu — střední jeho části — dostaneme se též:

A) východní spárou přes plateau ve východní stěně střední věžičky (spárová varianta),

B) ze severní stěny střední věžičky po schodech při šikmé spáře, nebo levou krátkou spárou přes plateau při východní stěně (severovýchodní varianta) (20./5. 1934. Ing. Novák), a další cesta vede popsáním již dlouhým východním komínem.

DUBNOVÁ VĚŽ SEVERNÍ.

287. Normální cesta -II-

vede ze střední části Dubnové věže krátkým komínem při jižní stěně severní věže na balkon, odkud se zakončuje výstup v západní části jižní stěny při jihozápadní hraně. 1930.

288. Severovýchodní cesta -III-

vede buď pravou neb levou krátkou spárou ve východní části severní stěny na balkon, a s toho spárou na východní balkon, odkud zakončujeme výstup hladkou spárou v jižní části východní stěny. 14./4. 1934. Janeba, Bauše, Zamastil.

289. Pravá východní cesta -III-

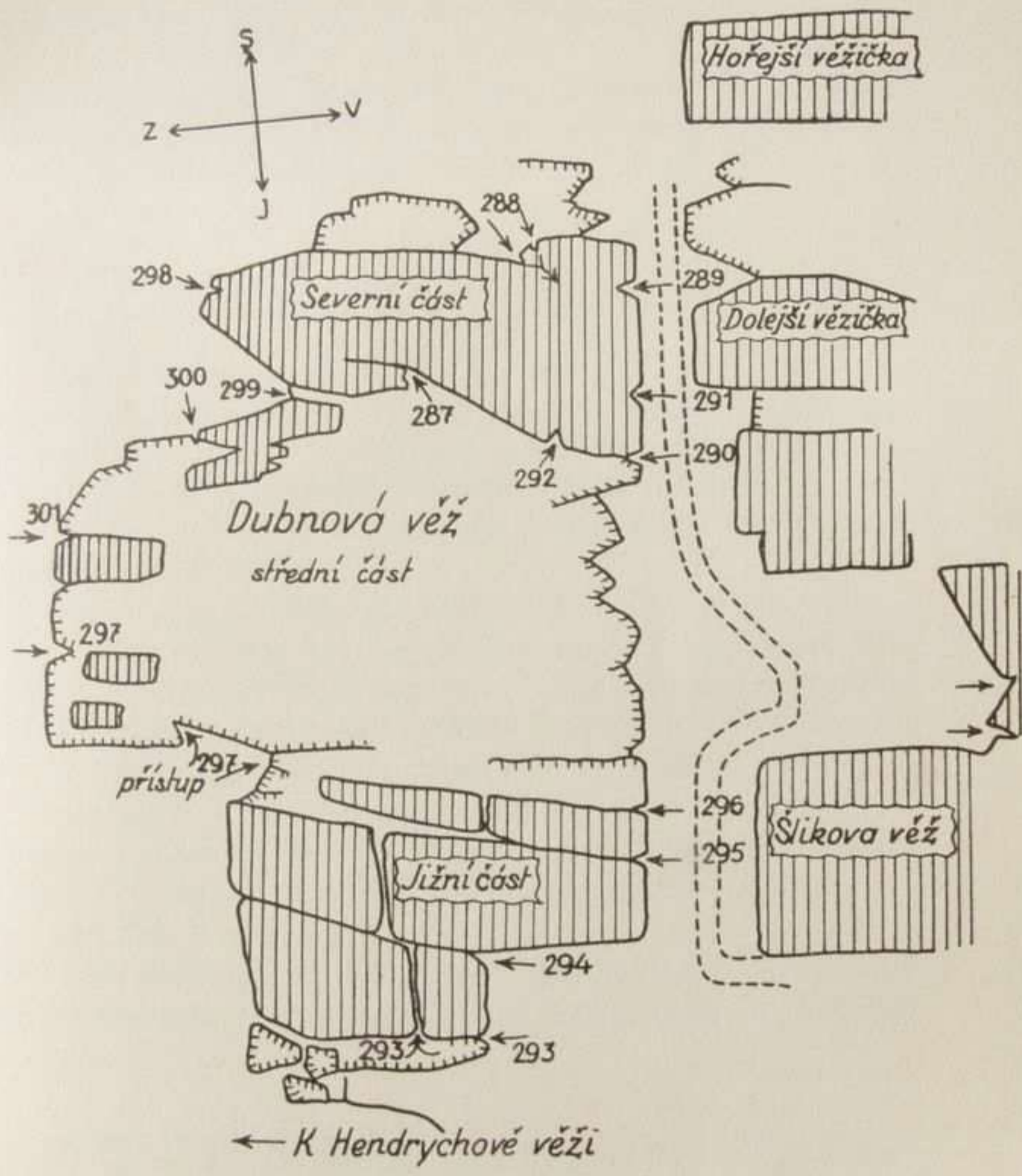
vede od východu v severní části východní stěny podél severovýchod. hrany širokou spárou a komínem na balkon při severní stěně, a s toho pokračujeme severní spárou na východní balkon, odkud zakončujeme výstup hladkou spárou v jižní části východní stěny. 8./4. 1934. Kern.

290. Levá východní cesta -IV-

vede od východu krátkou širší spárou, která se stáčí do jižní stěny severní věže a končí ve výklenku, odkud pokračujeme krátkým úzkým komínem na východní balkon, a s toho zakončujeme výstup hladkou spárou v jižní části východní stěny. 14./4. 1934. Jedlička.

291. Střední východní cesta -IV-

vede od východu (středem mezi pravou a levou východní cestou)

spárou, místy širší a převislou, až pod převis, kde přecházíme do jižní stěny (pod výklenkem) a popsanou již levou východní cestou pokračujeme k vrcholu. 14./4. 1934. Bauše.

292. Jihovýchodní cesta -III-

vede ze střední části Dubnové věže ve východní části jižní stěny úzkým komínem do výklenku, odkud pokračujeme popsanou již cestou k vrcholu. 14./4. 1934. Jedlička.

DUBNOVÁ VĚŽ JIŽNÍ.

293. Jižní cesta -II-

vede od jihu s okrajové skály (přístup možný též krátkým komínem od východu) komínem v jižní stěně na balkon, se kterého pokračujeme hořejší částí východního komínu a krátkým jižním komínem do krátkého západního komínu, kde zakončujeme výstup. 22./4. 1934. Janeba, Bauše.

294. Východní koutový komín -III-

táhne se od východu koutem při jižní stěně, a když končí, přecházíme krátkým jižním komínem do krátkého západního komínu, kterým zakončujeme výstup (přístup do posledního komínu jest možný též od západu). 14./4. 1934. Ing. Gottmann.

295. Levá východní cesta -III-

vede od východu s Masarykovy cesty podél jihovýchodní hrany úzkým komínem až na vrchol. 14./4. 1934, sl. Baušeová.

296. Pravá východní cesta -III-

vede s Masarykovy cesty v jižní části východní stěny úzkým komínem, místy rozevřeným, až na vrchol. 14./4. 1934. Fr. Zamastil.

DUBNOVÁ VĚŽ STŘEDNÍ ČÁST.

297. jest vlastně velké podvrcholové plateau mezi severní a jižní věží, a ve střední části (nad západní stěnou) má menší věžičku.

Přístup jest možný několika krátkými komíny v jižní části západní stěny. Výstupy od východu jsou bez půvabu, jelikož střední část východní stěny jest poměrně nízká a příliš zanesená hlínou. Zmínku zasluhují západní cesty ve střední a severní části západní stěny.

298. Levý západní komín -III-

jest pod severozápadní hranou severní věže (v dolejší části se lomí vpravo) a končí až na podvrcholovém plateau. 8./4. 1934, sl. Bauševá.

299. Pravý západní komín -V-

jest v severní části západní stěny a ve střední části má vklíněný kámen, který tvoří převis, a nad tímto převisem pokračujeme velmi úzkým komínem na podvrcholové velké plateau. 8./4. 1934. Jedlička.

300. Levá střední západní cesta -V-

vede od západu v severní stěně západního výběžku podél ploten přes převis do komínu, kterým se vystoupí na střední malou věžičku. 14./4. 1934. Jedlička.

301. Pravá střední západní cesta -V-

vede středem západní stěny (od severozápadní hrany výběžku) podél úzké spáry přes převis do úzkého komínu, z kterého zakončujeme výstup. 22./4. 1934. Pilnáček. Střední malá věžička jest přístupna také od jihu, a to v západní části jižní stěny, nebo od východu krátkou převislou spárou (při nástupu).

HENDRYCHOVA VĚŽ.

302. Normální cesta -II- v roce 1908. Hendrych, Jičín — vede od východu širokým komínem, který se v hořejší části zužuje a končí až na vrcholu.

303. Východní spára -III-

vede středem východní stěny až pod převis, kde se přechází vlevo do střední části východního komínu, kterým se zakončuje výstup. 20./5. 1933. Šolc.

304. Západní cesta -III-

vede od západu dlouhým komínem, který jest v dolejší části široký, ve střední úzký a v hořejší části splývá s východním komínem a mizí na vrcholu. 28./5. 1932. Janeba, pí. Šolcová, Kern.

Od Hendrychovy věže vrátíme se opět kolem Mnicha a Orla k Americké věži. Od jižní stěny Americké věže táhne se skalní hřeben, který má ve své střední části Gendarme (věžička v hřebeni přístupná jihovýchodní hranou) a zakončen jest sevřenou skupinou několika věžiček. Východní i západní stěna tohoto hřebene má řadu dobrých cest. —

VÝCHODNÍ STĚNA AMERICKÉ VĚŽE.

305. První východní cesta -II-

vede v severní části východní stěny (nástup od Císařské chodby) úzkým komínem, ze kterého ve střední části pokračujeme buď a) vpravo spárou při jižní stěně Americké věže až na plateau pod převisem (13./5. 1934. Horčička), nebo b) vlevo úzkým komínem na hřeben. Do tohoto komínu přijdeme také krátkým, mírně převislým rozevřeným komínem, který splývá se shora uvedenou cestou 22./4. 1934. Kern.

306. Druhá východní cesta -II-

vede od východu buď pravým neb levým krátkým úzkým komínem, a když se spojí, pokračujeme širokým komínem na hřeben. 22./4. 1934. Pilnáček.

307. Třetí východní cesta -II-

vede od východu širokým komínem pod strop, odkud pokračujeme normálním komínem na hřeben pod severní stěnu Gendarma. 22./4. 1934. Janeba.

308. Čtvrtá východní cesta -III-

vede v levém koutu zářezu podél dvou spár až na hřeben pod Gendarma. 22./4. 1934. Myšák.

309. Pátá východní cesta -II-

vede od východu v severní stěně zářezu krátkou spárou a v hořejší

části komínem, který končí na hřebeni pod sevřenou skupinou věžiček. 22./4. 1934. E. Hromádka.

310. Šestá východní cesta -II-
vede od východu rozevřeným komínem při severní stěně sevřených věžiček na hřeben pod ony věžičky. 22./4. 1934. Cífká.

311. Sedmá východní cesta -III-
vede od východu širokým rozpěrným komínem pod strop, odkud pokračujeme úzkým komínem na sevřené věžičky. 22./4. 1934. Jedlička.

312. Osmá východní cesta -II-
vede od východu rozevřeným komínem, který se ve střední části rozšiřuje a končí v sedle sevřených věžiček. 22./4. 1934. Stehlík.

313. Devátá východní cesta -III-
vede od východu spárou až na vrchol sevřených věžiček. 22./4. 1934. Horčička.

314. Desátá východní cesta -III-
vede od východu krátkou spárou na balkonek, odkud pokračujeme levou spárou na sevřené věžičky. 22./4. 1934. Bauše.

Nejjihnější část východní stěny neposkytuje nám žádných zajímavých výstupů.

ZÁPADNÍ STĚNA AMERICKÉ VĚŽE.

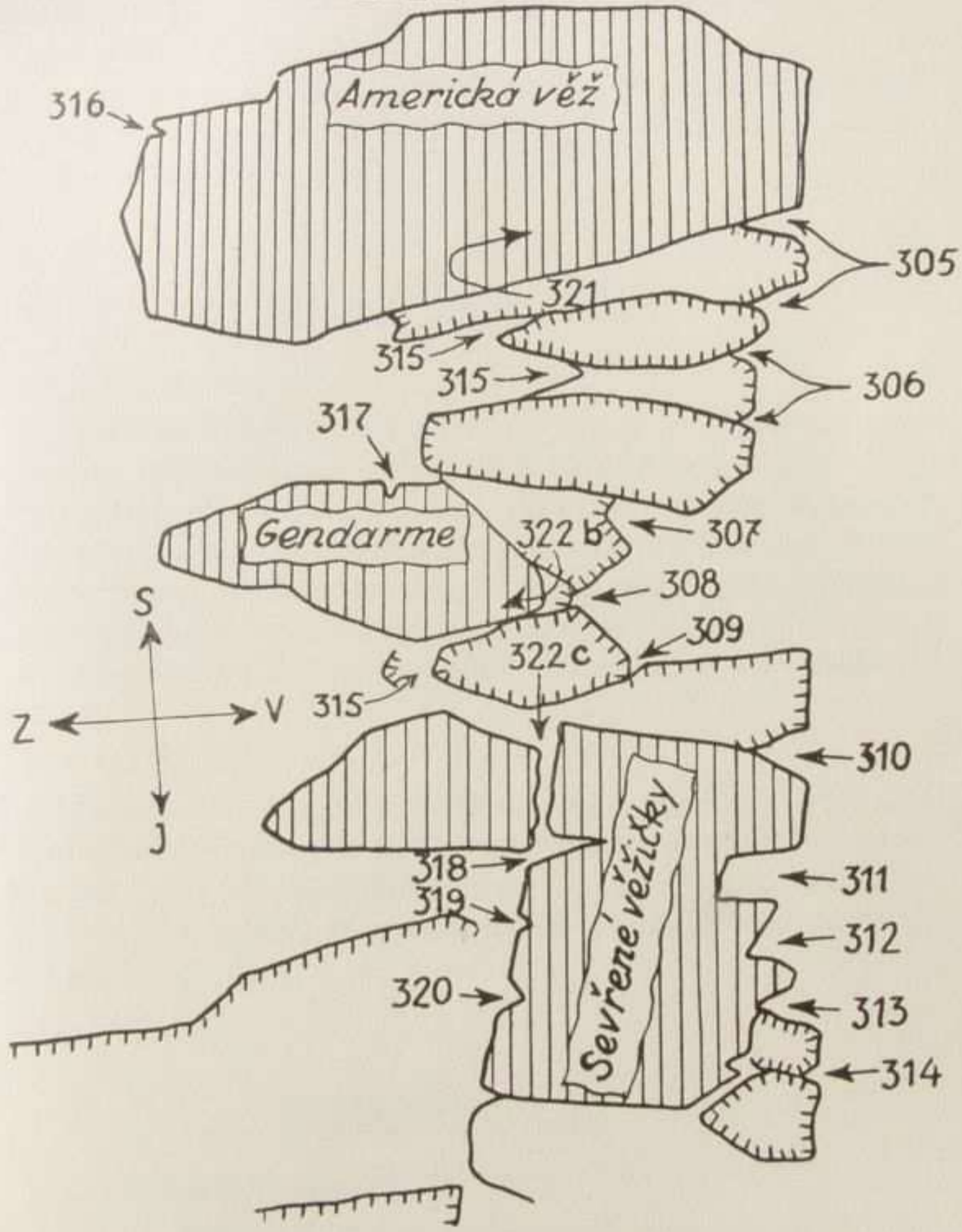
315. jest velmi snadno přístupná po obou stranách Gendarmu (buď z velkého zářezu mezi Americkou věží a Gendarmem, nebo mezi Gendarmem a sevřenou skupinou věžiček). Z ostatních cest zasluhují zmínky.

316. Severozápadní spára -V-
vede podél severozápadní hrany přes několik mírných převisů, a v hořejší části se stáčí k jižní stěně Americké věže, kde končí u plateau pod převisem. 13./5. 1934. Zamastil.

317. Severní spára na Gendarme
vede od západu ze zářezu severní stěnou Gendarmu až na vrchol.

318. Levá západní cesta -I-
vede koutovým komínem do sedla sevřených věžiček.

Císařská chodba

319. Střední západní cesta -III-

vede vpravo od koutového komínu podél spáry přes několik vklíněných balvanů (tvoří převis) na vrchol sevřených věžiček. 22./4. 1934. Horčíčka.

320. Pravá západní cesta -II-

vede v jižní části západní stěny hladkým komínem, který se v hořejší části rozšiřuje a končí na vrcholu sevřených věžiček. 22./4. 1934. Linhart, Šrámek.

AMERICKÁ VĚŽ.

321. Jižní cesta -IV-

vede s hřebene (přístup buď snadnou cestou po obou stranách Gendarmu, nebo severozápadní spárou, nebo první až šestou východní cestou) na plateau při jižní stěně, odkud vystoupíme do velkého převisu, kterým procházíme vpravo (k východu) co možno nejdále, a tam se dostaneme přes převis na podvrcholové plateau, kde zakončujeme výstup. 13./5. 1934. Janeba, Jedlička, Ing. Gottmann, Horčíčka, Bauše, sl. Baušeová, Zamastil, sl. Provazníková, Ašenbryl.

322. Varianty.

Se skalního hřebene (mezi Americkou věží a skupinou sevřených věžiček) můžeme vystoupiti buď a) na Americkou věž jižní cestou, b) na Gendarma jihovýchodní hranou, c) na skupinu sevřených věžiček širokou severní spárou, která se v hořejší části rozšiřuje v úzký komín.

HROŠÍ VĚŽ.

323. Východní cesta -V-

vede východní hranou částečně v jižní stěně až na vrchol. Střední část východní hrany jest mírně převislá. 6./5. 1934. Jedlička.

Odbočíme-li s hlavní cesty Denisovou stezkou k Hraběčině vyhlídce, máme po levé straně (jižně od Orla) Hladovou věž, Lesní věž (malá věžička jihozápadně od Hladové), a konečně Štěfánikovu věž. Mezi Štěfánikovou a Americkou věží jest pás okrajových skal, v kterých jest sice několik lezeckých možností, ale ty nikoho nelákají.

HLADOVÁ VĚŽ.

324. Normální cesta -I-

vede ze sedla v západní části jižní stěny, nebo krátkou jižní spárou přes balkon a lavici krátkým širokým komínem k vrcholu.

325. Jižní cesta -II-

vede středem jižní stěny širokým komínem přes vklíněný balvan k vrcholu.

326. Západní cesta -III-

vede od západu stěnově do komínu, který se rozvírá, vytlačuje a ve střední části splývá se širokým komínem uzavřeným v hořejší části balvany, přes které se dostaneme do sedla na normální cestu, a buď tou, nebo podél jihozápadní hrany k vrcholu. 24./9. 1933. Ascher.

327. Východní cesta -IV-

vede od východu komínem, který se ve střední části nad převisem velmi zužuje a v hořejší části pokračuje buď přímo přes malý převis k vrcholu, nebo se přechází v levo a krátkým úzkým komínem k vrcholu. 24./9. 1933. Horčíčka, Schier.

328. Jižní spára -II-

vede ze sedla jižní stěnou při jihozápadní hraně až na vrchol. 26./11. 1933, pí. Šolcová, Janeba.

LESNÍ VĚŽIČKA.

329. Východní cesta -I-

vede od východu rozevřeným úzkým komínem (při jižní stěně) na vrchol.

330. Západní cesta -III-

vede od západu komínem, který má v hořejší části mírný převis, nad kterým se pokračuje úzkým komínem k vrcholu. 22./4. 1934. Horčíčka.

ŠTEFÁNIKOVA VĚŽ.

331. Normální cesta -III-

vede jihovýchodní hranou (přístup též z východní stěny) částečně v jižní stěně až na vrchol. 1./5. 1931. Janeba.

Mezi Štefánikovou věží a Hraběčinou vyhlídkou jsou tři skupiny okrajových skal, který mají ve svých západních a východních stěnách mnoho krásných komínů a spár. První skupinou okrajových skal procházíme po Denisově stezce od východu k západu, a v místech, kde se tato stezka stáčí k jihu, jest druhá a za ní (výhodně od Hraběčiny vyhlídky) třetí skupina okrajových skal.

SKUPINA OKRAJOVÝCH SKAL NAD DENISOVOU STEZKOU (PRVNÍ).

332. První východní cesta -II-

vede od východu v pravé (severní) části východní stěny hlubokým širokým komínem, který se uprostřed rozděluje ve dvě cesty a sice a) levá pokračuje s malého balkonu dále komínem až na okrajové plateau, b) pravá vede širokou spárou, která se v hořejší části rozšiřuje a končí na okrajové skále. 31./3. 1934.

333. Druhá východní cesta -II- (pravá střední cesta)

vede od východu širokou spárou, která se v hořejší části rozšiřuje a končí v sedle okrajových skal. 31./3. 1934.

334. Třetí východní cesta -II- (levá střední cesta)

vede od východu (vpravo od Denisovy stezky) komínem, který se ve střední části zužuje až ve spáru, a z ní zakončujeme výstup travnatým couloirem v sedle okrajových skal. 31./3. 1934.

335. Čtvrtá východní cesta -II-

vede od východu úzkým hlubokým komínem nad Denisovou stezkou až na okrajové plateau. 31./3. 1934.

Levá část východní stěny (jižně od Denisovy stezky) jest příliš zarostlá mechem a travou.

336. První západní cesta -III-
vede od západu v severní (levé) části západní stěny přes několik schodů do úzkého komínu, který se zužuje ve spáru, a tou zakončujeme výstup. 1./4. 1934.
337. Druhá západní cesta -IV-
vede od západu rozevřeným hladkým komínem, který se v hořejší části zužuje se spáru, a z ní zakončujeme výstup. 31./3. 1934.
338. Třetí západní cesta -IV-
vede od západu vlevo (severně) od Denisovy stezky podél dvou spár a v hořejší části úzkým komínem na okrajové plateau. 31./3. 1934.
339. Čtvrtá západní cesta -III-
vede od západu nad Denisovou stezkou úzkým hladkým komínem, který se v hořejší části velmi zužuje a končí na okrajovém plateau. 31./3. 1934.
340. Koutová severní cesta -III-
vede vpravo (jižně) od Denisovy stezky koutovou, mírně převislou spárou, která se v hořejší části velmi rozšiřuje a končí na okrajovém plateau. V dolejší části této cesty jest malý balkonek a vpravo od něho v severní stěně jest vtesán kalich.

SKUPINA OKRAJOVÝCH SKAL U DENISOVY STEZKY (DRUHÁ).

341. První východní cesta -III-
vede v pravé (severní) části východní stěny spárou, která končí na balkonku, odkud pokračujeme velmi rozevřeným komínem a širší spárou na okrajové plateau. 21./4. 1934.
342. Druhá východní cesta -II-
vede středem východní stěny úzkým komínem, který se v hořejší části rozšiřuje a končí v sedle okrajových skal. 21./4. 1934.
343. Třetí východní cesta -II-
vede od východu krátkým komínem na ostrý balkonek (pod převisem možno přejít na čtvrtou vých. cestu), odkud se pokračuje rozevřeným komínem, který se velmi zužuje a končí na okrajovém plateau. 21./4. 1934.
344. Čtvrtá východní cesta -III-
vede od východu krátkým úzkým komínem na ostrý balkonek, (pod převisem možno přejít na třetí vých. cestu), odkud se pokračuje spárou až na okrajové plateau. 21./4. 1934. Třetí a čtvrtá cesta jsou spojeny ostrým balkonkem a tvoří podobu protáhlého X.
345. Levá západní cesta -IV-
vede v severní části západní stěny úzkou spárou, ze které pokračujeme úzkým komínem na okrajové plateau. 8./4. 1934.
346. Střední západní cesta -II-
vede středem západní stěny hladkým úzkým komínem (v hořejší části členitý) až na okrajové plateau. 8./4. 1934.
347. Pravá západní cesta -III-
vede v pravé (jižní) části západní stěny rozevřenou spárou a úzkým komínem až na okrajové plateau. 8./4. 1934.

SKUPINA OKRAJOVÝCH SKAL ZA DENISOVOU STEZKOU (TŘETÍ) VÝCHODNĚ OD HRABĚNČINY VYHLÍDKY.

Západní stěna těchto okrajových skal jest zarostlá mechem a k výstupům neláká. Jedině ve východní stěně jsou dvě cesty, které zasluhují zmínky, a sice:

348. Krátká cesta -II-

vede v levé části východní stěny krátkým komínem na okrajové plateau. 8./4. 1934.

349. Dlouhá východní cesta -III-

vede v pravé (severní) části východní stěny širokou spárkou na zarostlý balkonek, a s toho pokračujeme úzkým komínem na okrajové plateau. 8./4. 1934.

HRABĚNČINA VYHLÍDKA.

350. Západní stěna Hraběnciny vyhlídky táhne se směrem jižním až k Zelené rokli a jest zakončena zarostlou věžičkou, která jest přístupná buď od západu, nebo od východu snadným komínem. Západně od Hraběnciny vyhlídky jest Madonka s dělátkem, vpravo Beránek a Krakonoš. Jižně od této skupiny (směrem k Zelené rokli) jsou okrajové skály, které však nikoho nelákají, poněvadž jsou příliš zarostlé mechem a znečištěné hlínou. Před nimi (pod severní částí vých. stěny) jest Hraběncina věžička, a za nimi přes mělké sedlo Visutá zahrada.

HRABĚNČINA VĚŽIČKA.

351. Pravá západní cesta -I-

vede krátkým komínem od západu (nástup od východní stěny okrajové skály) na jižní věžičku.

352. Levá západní cesta -I-

vede od západu dolejší krátkým komínem (nástup ze soutěsky od východní stěny okrajové skály) přes sedýlko na severní věžičku.

353. Pravá východní cesta -II-

vede v pravé (severní) části východní stěny úzkým komínem, který se v hořejší části rozšiřuje a mizí na severní věžičce. 15./4. 1934, sl. Baušeová.

354. Střední východní cesta -III-

vede z výklenku spárou středem východní stěny do sedýlka, odkud přejdeme buď na severní nebo jižní věžičku. 15./4. 1934. Jedlička.

355. Levá východní cesta -III-

vede v levé (jižní) části východní stěny podél úzké spáry (při jiho-východní hraně), ze které se ve výši sedýlka přechází vlevo krátkým rozevřeným mělkým komínem na jižní věžičku. 15./4. 1934. Bauše.

356. Severní cesta -III-

vede středem severní stěny nejprve spárou a v hořejší části komínem na severní věžičku. 15./4. 1934. Zamastil.

KRAKONOŠ.

Nejpohodlnější výstup pro prvolezce jest krátkým západním nebo okrajovým východním komínem k Madonce a přes Beránka jižní stěnou k vrcholu (možnost zajištění).

Nejkrásnější výstup pro prvolezce jest pak dlouhým komínem ve východní stěně hlavní věže.

357. Okrajový východní komín: II. L. K. P. —

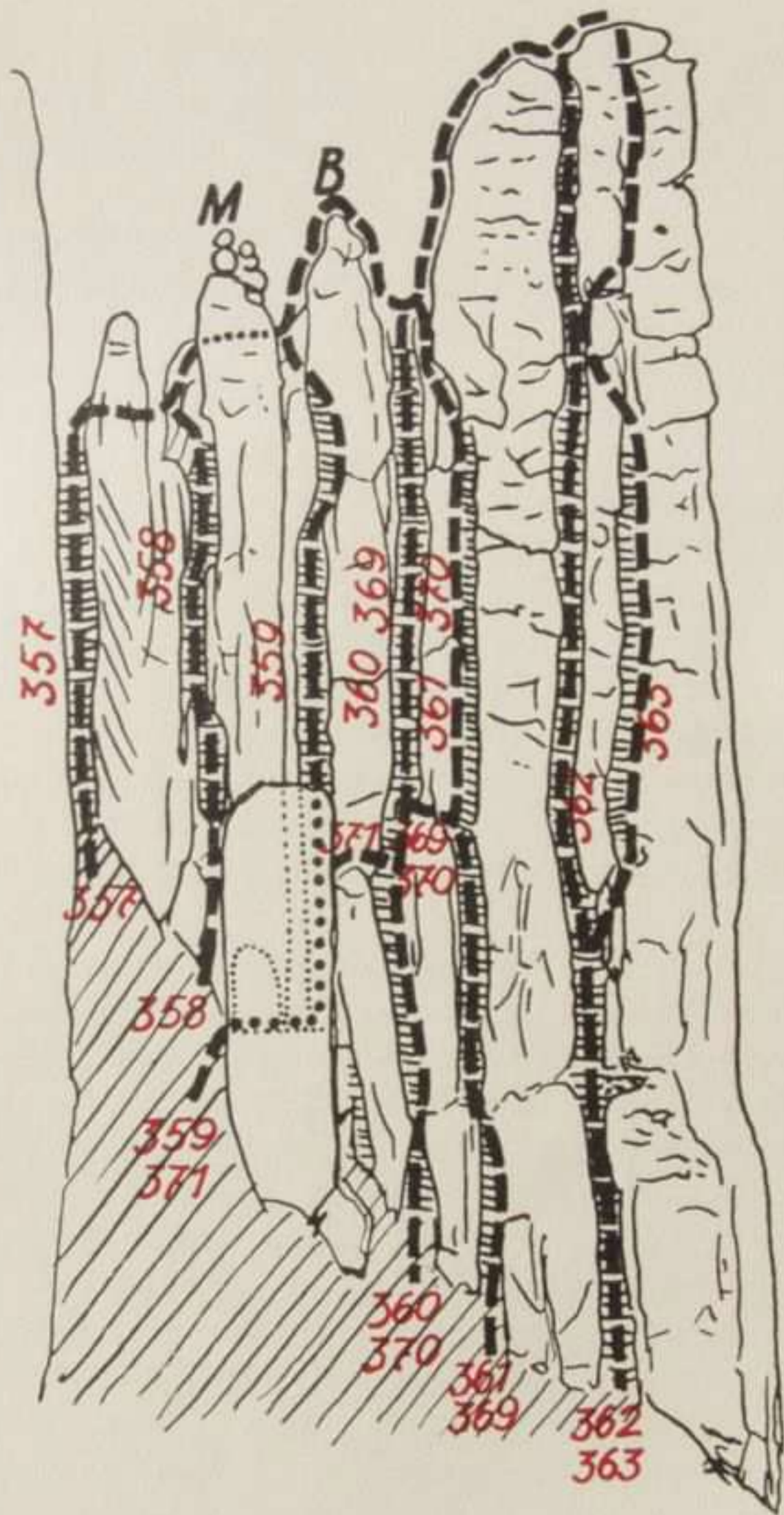
táhne se podél okrajové skály, jest velmi hladký a teprve v hořejší části má několik stupů, po kterých se vystupuje do sedla, a odtud se obchází malá věžička vpravo (ve vých. stěně), Madonka pak vlevo (v záp. stěně) a přes Beránka se pokračuje jižní stěnou k vrcholu. 15./V. 1932. Janeba a Ing. Horský, Hejl, Ing. Gottmann.

358. Madončina východní cesta -III-

vede vlevo podél Madonky zprvu stěnově a o něco výše mělkým komínem (může se lézt také stěnově) až do hlubokého krátkého komínu (hořejší část západního krátkého komínu), z něhož se přechází nad hýbajícím se balvanem do západní stěny kol Madonky, a přes Beránka se pokračuje jižní stěnou k vrcholu. 15./V. 1932, pí. Šolcová.

359. Dětská východní cesta -III-

vede vpravo od Madonky s děťátkem (resp. vlevo podél Beránka)

Krakonoš — východní stěna —

B = Beránek

M = Madonka s dělátkem

zprvu stěnově a později mělkým komínem, který se v hořejší části rozvírá a končí v sedle mezi oběma výše jmenovanými věžičkami, odkud se pokračuje přes Beránka jižní stěnou k vrcholu. 15./5. 1932. Štěrba.

360. Beránčí východní komín -III-
vede vpravo od Beránka a v dolejší části hned nad malou římsou tvoří spáru, která se asi v jedné třetině náhle rozšiřuje v mělký komín, mizející v sedle mezi Beránkem a Krakonošem, odkud se pokračuje jižní stěnou k vrcholu. 21./V. 1932. Janeba.

361. Beránčí východní spára -IV-
táhne se vlevo podél Krakonoše a v dolejší části nad římsou tvoří pohodlný komín, který se asi v jedné třetině zužuje ve spáru, mizející až nad malým převisem v sedle mezi Beránkem a Krakonošem, jehož jižní stěnou se pokračuje k vrcholu. 21./V. 1932. Janeba.

362. Dlouhý východní komín -III- L. K. P.
táhne se středem východní stěny hlavní věže. V dolejší části jest hladký a přerušen policí. Asi v jedné třetině se náhle zužuje, ale v hořejší části, kde dělí Krakonoše ve dvě věže, jest již velmi pohodlný, bohatě členitý a mizí přes dobré stupy na vrcholu. 25./5. 1931. Janeba.

363. Krakonošova východní cesta -IV-
vede ve východní stěně s police, vpravo od dlouhého komínu, podél štěrbin do spáry, která jest v dolejší části velmi široká, ve střední části se zužuje a končí pod převisem. Ten se obejde nejlépe vlevo dlouhým komínem, a pokračuje se podél štěrbin, které se tvoří vpravo od převisu, k vrcholu. 14./8. 1932. Pilnáček.

364. Okrajová západní cesta -III-
vede od západu podél okrajové skály do sedla, odkud se obchází malá věžička vpravo, Madonka pak vlevo a přes Beránka se pokračuje jižní stěnou k vrcholu. 11./6. 1932. Kern.

365. Krátký západní komín -II-
táhne se vpravo od Madonky. Nastupuje se do něho stěnově od západu a v hořejší části se prochází k východu (Madončina východní cesta) přes hýbající se balvan zpět k západu kol Madonky a Beránka se pokračuje jižní stěnou k vrcholu. 15./5. 1932. Šolc.

366. Dětský západní komín -III-

táhne se vlevo podél Madonky s dětátkem. Hořejšek tohoto komínu se mírně rozvírá a jest uzavřen balvany, které vytlačují na okraj, a širokým vzpěrným komínem pokračuje se kol volných kamenů do sedla mezi Madonkou a Beránkem známou cestou k vrcholu. (Ze zmíněného komínu jest též možný přechod do hořejší části krátkého západního komínu). 14./8. 1932. Štěrba.

367. Beránčí západní cesta -IV-

jest vlastně úzký hladký komín mezi Krakonošem a Beránkem, který v hořejší části končí převisem. Ten se obchází vpravo do stěny a podél štěrbin se pokračuje do sedla při hlavní věži a dále jižní stěnou k vrcholu. 14./8. 1932. Janeba.

368. Krakonošova západní cesta -V-

vede od západu zprvu hladkým uzavřeným komínem, z něhož vychází hladká spára na malou římsu. Nad římsou mění se úzký krátký komín ve spáru, která se v hořejší části rozšiřuje a tvoří rozevřený komín až k vrcholu. Ve střední části cesty jest po levé straně spáry štěrbina, která značně usnadňuje výstup (s hořejší části Krakonošovy západní cesty jest možno projítí komínem k východu na dlouhý komín). 28./5. 1933. Kynčl.

VARIANTY.

369. Beránčí východní komínová varianta -III-

vede komínem vlevo podél Krakonoše (dolejší část Beránčí východní spáry), a v místech, kde se komín zužuje ve spáru, přechází se vlevo do komínu podél Beránka (hořejší část beránčí východní spáry).

370. Beránčí východní spárová varianta -IV-

vede spárou vpravo podél Beránka (dolejší část Beránčího vých. komínu), a v místech, kde začíná komín, přechází se vpravo do spáry podél Krakonoše (hořejší část Beránčí východní spáry).

371. Beránčí východní krátká varianta -III-

vede vpravo od Madonky ve vých. stěně přes malý výstupek do Beránčího východního komínu. 21./V. 1932. Janeba.

VISUTÁ ZAHRADA.

jest okrajová skála, která má ve své západní a severní stěně několik dobrých komínů a spár. Jinak jest každému přístupná od Zelené rokle.

372. První západní cesta -II-

vede v hořejší (jižní) části západní stěny pěkným komínem až na vrcholové plateau. 15./4. 1934.

373. Druhá západní cesta -IV-

vede v jižní části západní stěny rozevřeným komínem pod strop, odkud pokračujeme vpravo přes převis podél spáry k vrcholu. 15./4. 1934.

374. Třetí západní cesta -III-

vede v jižní části západní stěny rozevřeným komínem pod strop, odkud pokračujeme vlevo úzkým komínem a spárou k vrcholu. 15./4. 1934.

375. Čtvrtá západní cesta -II-

vede v dolejší (severní) části západní stěny z pravého koutu zářezu úzkým komínem, ze kterého zakončujeme výstup krátkým couloirem. 15./4. 1934.

376. Pátá západní cesta -III-

vede z levého koutu zářezu (v dolejší části západní stěny) hladkým úzkým komínem a spárou do krátkého couloiru, kterým zakončujeme výstup. 15./4. 1934.

377. Severozápadní cesta -V-

vede s kuželovitého balvanu při severozápadní hraně severní spárou, která se stáčí do západní stěny na balkonek, odkud pokračujeme úzkým komínem na vrcholové plateau. 15./4. 1934.

378. Pravá severní cesta -III-

vede podél severní stěny po šikmé lavici, která jest v hořejší části zarostlá travou a končí v sedýlku, odkud pokračujeme krátkým komínkem na severní věžičku, a s té přejdeme na vrcholové plateau. 15./4. 1934.

379. Levá severní cesta -IV-

vede buď spárou nebo krátkým rozevřeným komínem na balkon při severní stěně, a s toho pokračujeme širší hladkou spárou, ze které přecházíme vpravo do sedýlka, odkud zakončujeme výstup krátkým komínem. 15./4. 1934.

380. Severovýchodní koutová cesta -IV-

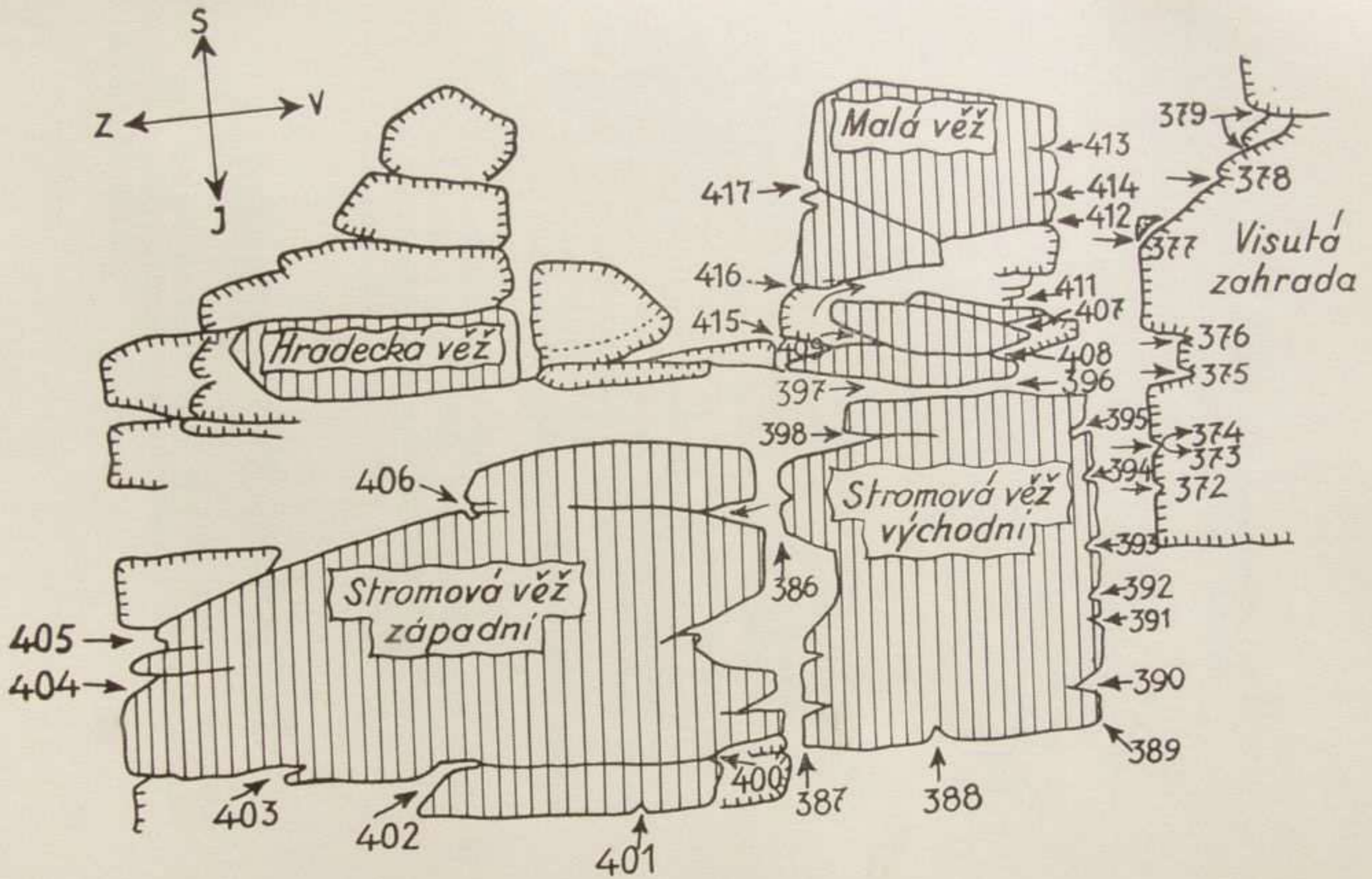
vede od severu pravou koutovou spárou (tvoří ji severní a východní stěna okrajové skály), a spárou ve východní stěně severní věžičky, odkud přecházíme v hořejší části vlevo do komínu, kterým zakončujeme výstup. 15./4. 1934.

HOŘEJŠÍ OKRAJOVÉ SKÁLY V ZELENÉ ROKLI.

Jdeme-li s Hraběněčiny vyhlídky Zelenou roklí dolů, jsou to první okrajové skály po levé straně. (Severně od nich, nad cestou, jest Visutá zahrada.)

381. Severní cesta -III-

vede v levé části severní stěny širokou spárou a úzkým komínem až na vrcholové plateau. 15./4. 1934.

392. Třetí východní cesta -I-

vede mělkým krátkým komínem ve východní stěně přes četné stupy až na vrchol (nastupuje se s hořejška vklíněného balvanu).

393. Čtvrtá východní cesta -III-

vede středem východní stěny podél úzké spáry až na vrchol (nástup se severního okraje vklíněného balvanu). 25./3. 1934. Jedlička.

394. Pátá východní cesta -II-

vede od východu širší spárou, která se ve výši převisu (zde možno přejít se šesté východní cesty) rozšiřuje v komín, a tím se pokračuje na balkon, odkud se zakončuje výstup mírně převislou spárou (s balkonu možno zakončit výstup též vlevo, přes několik schodů podél spáry). 25./3. 1934. Janeba, Bauše.

395. Šestá východní cesta -III-

vede v severní části východní stěny (poslední možný výstup ve východní stěně, podél severovýchodní hrany) po dobrých stupech pod převis, přes který se dostaneme do krátké spáry, a tou pokračujeme na balkon (na pátou východní cestu), odkud zakončujeme výstup mírně převislou spárou. 25./3. 1934. Janeba.

396. Dlouhý východní komín -II-

vede od východu podél severní stěny až na vrchol. V hořejší části splývá se západním krátkým komínem. 25./3. 1934. Jedlička, sl. Baušeová.

397. Západní krátký komín -I-

vede od západu (s okrajového plateau při severní stěně) krátkou západní stěnou až na vrchol.

398. Severozápadní cesta -II-

vede úzkou spárou při severní stěně (nástup východně od vchodu do soutěsky) přes mírný převis do širokého hladkého komínu, kterým zakončujeme výstup. 25./3. 1934. Janeba, Bauše.

STROMOVÁ VĚŽ ZÁPADNÍ.

399. jest snadno přístupná na několika místech z vnitřního komínu (soutěsky), nebo krátkým přeskokem s východní Stromové věže (v jižní části).

400. Jihovýchodní koutová cesta -II-
vede s plateau od vchodu do soutěsky krátkým úzkým komínem až na vrchol. 25./3. 1934. Bauše.

401. Pravá jižní cesta -III-
vede spárou v pravé části jižní stěny až na vrchol. 25./3. 1934. Bauše.

402. Střední jižní cesta -I-
vede širokým krátkým komínem do žlabu v jižní stěně, odkud pokračujeme buď přímo k vrcholu, nebo vlevo úzkým komínem.

403. Levá jižní cesta -III-
vede hladkou spárou v západní části jižní stěny na malou lavici, odkud zakončujeme výstup úzkým komínem. 25./3. 1934. Janeba. Bauše.

404. Pravá západní cesta -IV-
vede v pravé části západní stěny (téměř středem) komínem na balkon, odkud pokračujeme přes mírný převis do široké spáry, ze které zakončujeme výstup. 1./4. 1934. Dousek.

405. Levá západní cesta -IV-
vede v levé části západní stěny buď pravým nebo levým komínem na levý balkonek (přístup možný též se severu kol severozápadní hrany), odkud pokračujeme nejprve rozevřeným komínem, potom úzkou štěrbinou, a v hořejší části komínem, ze kterého zakončujeme výstup. 1./4. 1934. Dousek.

406. Severní cesta -III-
vede středem severní stěny (od Hradecké věže) podél koutové spáry na vklíněný balvan, a s toho přes další balvan k vrcholu. 31./3. 1934. Ing. Hanuš. S.

SKUPINA VĚŽIČEK MEZI MALOU A VÝCHODNÍ STROMOVOU VĚŽÍ.

407. Pravá východní cesta -III-
vede od východu (od normální cesty na Malou věž) podél ploten

na balkon, odkud se přejde vpravo do úzkého komínu, kterým zakončujeme výstup na sev. podvrcholovém plateau. 8./4. 1934. Kern.

408. Levá východní cesta -IV-

vede od východu v pravém koutu zářezu podél dvou spár na balkon, odkud pokračujeme mírně převislou (v dolejší části širší) spárou na severní podvrcholové plateau. 8./4. 1934. Jedlička.

409. Západní cesta -V-

vede v koutu při západní stěně Malé věže komínem, ze kterého přecházíme do západní stěny a mechem zarostlým komínem se dostaneme k otvoru (kde možno přejít na východní cesty), odkud pokračujeme převislou hladkou spárou na severní podvrcholové plateau. 29./4. 1934, sl. Baušeová.

410. Varianta. U otvoru ve skále můžeme kombinovati:

- a) Dolejšek západní, s hořejškem pravé východní cesty, -III-
- b) Dolejšek západní s hořejškem levé východní cesty, -IV-
- c) Dolejšek pravé východní s hořejškem levé východní cesty, -IV-
- d) Dolejšek pravé východní s hořejškem západní cesty, -V-
- e) Dolejšek levé východní s hořejškem pravé východní cesty, -III-
- f) Dolejšek levé východní s hořejškem západní cesty, -V-.

MALÁ VĚŽ.

411. Okrajová východní cesta (normální) -II-

vede od východu širokým komínem podél okrajové skály do sedla, odkud pokračuje v jižní stěně na balvany, a s těch krátkou spárou k vrcholu. 1./5. 1931. Janeba, Pilnáček, Rabas, Dr. Heindl, Kašpar, sl. Bulíčková.

412. Východní široká spára -III-

jest ve východní stěně vpravo od okrajové východní cesty. V dolejší části jest úplně hladká, v hořejší se zužuje ve štěrbinu, podél níž se vystupuje až nad sedlo do jižní stěny na normální cestu, a tou k vrcholu. 27./11. 1932. Janeba.

413. Východní stěna — pravá část -V-

vystupuje se podél pravé spáry tak, že levá noha sleduje střední štěrbinu až nad rozšířené místo, odkud se pokračuje podél dvou nových štěrbin, a když se tyto spojují, přechází se buď tam, nebo o něco výše, vpravo do mírně šikmého komínu, z něhož se dostaneme jižní krátkou spárou k vrcholu. 30./4. 1933. Dr. Meluzin, Hirsch.

414. Východní stěna — levá část -V-

vystupuje se podél levé spáry tak, že pravá noha sleduje střední štěrbinu, a když se tato spojí s levou spárou v úzký komín, pokračuje se tímto komínem přes převis na balvany, a s těch krátkou jižní spárou k vrcholu. 7./V. 1933. Janeba.

415. Západní okrajová cesta -II-

vede od západu okrajovým komínem, z něhož se přechází vlevo, do širšího opět okrajového komínu, který končí v sedle na normální cestě, a tou se pokračuje k vrcholu. 13./XI. 1932. Janeba, pí. Štorová, Štor.

416. Západní nová cesta -III-

vede v západní stěně vlevo od okrajové cesty pěkným komínem, z něhož se přechází buď vpravo krátkým špatným komínem na západní okrajovou cestu, nebo se pokračuje přímo podél spáry do širokého okrajového komínu, který končí v sedle na normální cestě, a tou k vrcholu. 30./IV. 1933. Ing. Hanuš ml.

417. Západní dlouhý komín -III-

táhne se v západní stěně nad vklíněným balvanem až pod vrchol. Ve střední části se na dvou místech silně zužuje a tvoří spíše spáru. Hořejšek tohoto komínu se rozšiřuje a mizí pod krátkou jižní spárou, kterou se dokončuje výstup. 30./4. 1933. Janeba.

VARIANTY.

418. Normální cesta — levá východní varianta -III-

vede s normální cesty nad širokou spárou přes balkonek při jiho-východní hraně do levé části východní stěny, a tou k vrcholu.

419. Normální cesta — pravá východní varianta -II- vede s normální cesty nad širokou spárou přes balkonek při jihovýchodní hraně do pravé části východní stěny, a tou k vrcholu.

420. Východní široká spára — levá východní varianta -III- vede z východní široké spáry přes balkonek při jihovýchodní hraně do levé části východní stěny, kterou k vrcholu.

421. Východní široká spára — pravá východní varianta -III- vede z východní široké spáry přes balkonek při jihovýchodní hraně do pravé části východní stěny, kterou k vrcholu.

422. Východní stěna, levá část — jižní varianta -V- vede levou částí východní stěny přes balkonek při jihovýchodní hraně nad širokou východní spárou do jižní stěny a normální cestou k vrcholu.

423. Východní stěna, pravá část — jižní varianta -V- vede pravou částí východní stěny, ze které se přechází vlevo na balkonek při jihovýchodní hraně, a s toho nad širokou východní spárou do jižní stěny na normální cestu.

424. Východní stěna, pravá část — levá hořejší varianta -V- vede pravou částí východní stěny a k vrcholu pokračuje levou její částí.

425. Východní stěna, levá část — pravá hořejší varianta -V- vede levou částí východní stěny a pokračuje se pravou její částí k vrcholu.

HRADECKÁ VĚŽ (též PRACHOVER SCHEIBE).

426. Normální cesta -IV-, 26./3. 1921. Rülke, Rotheuler, Eichler —
nastupuje se v pravé hraně jižní stěny pod převisem, odkud se přechází vlevo do jižní stěny a přímo vzhůru až k lavici, která vede k balkonu, a s toho se pokračuje v jižní stěně podél jihovýchodní hrany k vrcholu. 16./5. 1932. Štěrba, Schier, Horníček, Kuthan,

Kern, Pilnáček. (Podle vrcholové knížky, zanechané drážďanskými lezci, byl tento výstup proveden teprve po druhé).

427. Mezi hlavní cestou a Zelenou roklí jest hřeben, na kterém se vypíná Rektorka (východní a západní věž), za ní Fráňova věž, pod kterou jest směrem západním věžička, přístupná jižní stěnou, a ještě dále k západu jest malá skupina okrajových skal a Bertovy věže. Severně od Rektorky jest Kočičí jehla, Žlutá jehla a konečně Prachovská jehla a Čapka.

427a). Jižně od východní věže Rektorky jest Dračí věž (Krákorka), a pod západní věží Rektorky směrem jižním jest menší věžička, přístupná snadno ze sedla, podél severovýchodní hrany.

REKTORKA - VÝCHODNÍ VĚŽ.

428. Normální cesta -II-, 1908. L. K. Prachov —
vede od jihu v pravém koutu zářezu hladkým komínem, který jest v hořejší části uzavřený balvanem, přes nějž se přehoupneme a pokračujeme opět komínem na podvrcholovou lavici, a s té zakončujeme výstup nejlépe jižní stěnou.

429. Severovýchodní cesta (cvičitel'ský komín) -III-
vede ve východní části severní stěny komínem, který se v hořejší části u balkonku pod převisem zužuje ve spáru, a buď tou se dokončuje výstup, nebo se přejde přes onen balkoněk úzkým otvorem (jen pro útlé) do vnitřního komínu, z něhož se zakončuje výstup nejlépe přes podvrcholovou lavici při jižní stěně. 1930. Lang, Pilnáček, Honzů.

430. Jižní spára -III-
vede středem jižní stěny a v hořejší části se vejcovitě rozšiřuje v komín, z něhož se zakončuje výstup buď přes podvrcholovou lavici při jižní stěně, nebo se přejde na nejhořejší část severovýchod. cesty. 30./4. 1932, pí. Šolcová, Janeba.

431. Levá jižní cesta -III-
vede s malé věžičky jižní stěnou podél jihozápadní hrany přes malý balkoněk na podvrcholovou lavici, se které se zakončuje výstup. 20./5. 1933. Janeba.

432. Pravá jižní cesta -IV-
vede stěnou vlevo od jižní spáry podél dvou šterbin až pod mírný

převis, který se obchází pravou štěrbinou na podvrcholovou lavici, a s té se zakončuje výstup. 20./5. 1933., pí. Šolcová.

433. Střední jižní cesta — IV.

vede v západní části jižní stěny mezi jihozápadní hranou a jižní spárou podél šikmé trhliny, a když tato končí, přechází se buď vpravo na pravou jižní cestu, nebo vlevo na levou jižní cestu, a těmi se zakončuje výstup.

434. Západní cesta -V-

vede ze zářezu západní stěnou podél dvou úzkých štěrbin až na balkon v jihozápadní hraně, odkud zakončujeme výstup jižní stěnou, přes podvrcholovou lavici. 13./5. 1934. Bauše.

435. Normální cesta — západní varianta -II-

vede od jihu levým koutem zářezu až do výše vklíněného balvanu, kde se přechází vpravo na normální cestu, a tou se pokračuje k vrcholu.

REKTORKA ZÁPADNÍ VĚŽ.

436. Normální cesta -II-, 1908. L. K. Prachov,

vede od jihu levým koutem zářezu do sedla mezi západní a východní věží, odkud se přechází vlevo na podvrcholové plateau, s něhož se zakončuje výstup.

437. Jihozápadní široký komín -III-

táhne se od jihozápadu podél jižní stěny, ve střední části jest uzavřený převisem, přes který se dostaneme na balkon, odkud pokračujeme komínem na podvrcholové plateau, s něhož se zakončuje výstup. 7./6. 1931. Janeba.

438. Jihozápadní úzký komín -III-

táhne se vpravo od širokého komínu: v dolejší části jest rozevřený a vytlačuje, ve střední části se velmi zužuje a splývá nad balkonem s levým komínem, kterým se pokračuje na podvrcholové plateau, s něhož se zakončuje výstup. 7./6. 1931. Janeba, Štěrba, Dr. Heindl, řed. Pilát, Dr. Šikl.

439. Jižní spára -IV-

vede v jižní stěně při jihozápadním širokém komínu. Dolejšek této spáry jest široký a teprve ve střední části, kde tvoří převis, se zužuje a mizí na vrcholu. 12./6. 1932. Janeba.

440. Západní cesta -III-

vede od Fráňovy věže v západní stěně krásným komínem na balkonek, s něhož se pokračuje zprvu velmi úzkým komínem, který se v hořejší části poněkud rozšiřuje a mizí na vrcholu. 14./6. 1931. Janeba, Myšák.

441. Jihozápadní cesta -III-

vede úzkým komínem v západní části jižní stěny na balkonek při západní stěně, s něhož se pokračuje západním úzkým komínem (hořejší část západní cesty) k vrcholu. 17./7. 1932. Janeba.

442. Severní komín -IV-

táhne se v západní části severní stěny a jest téměř po celé délce hladký, místy rozevřený a v hořejší části se velmi zužuje, takže mírně vytlačuje a mizí na polici při severní stěně, odkud se zakončuje výstup. 9./7. 1932. Janeba, pí. Šolcová.

443. Severní dlouhá spára -V-

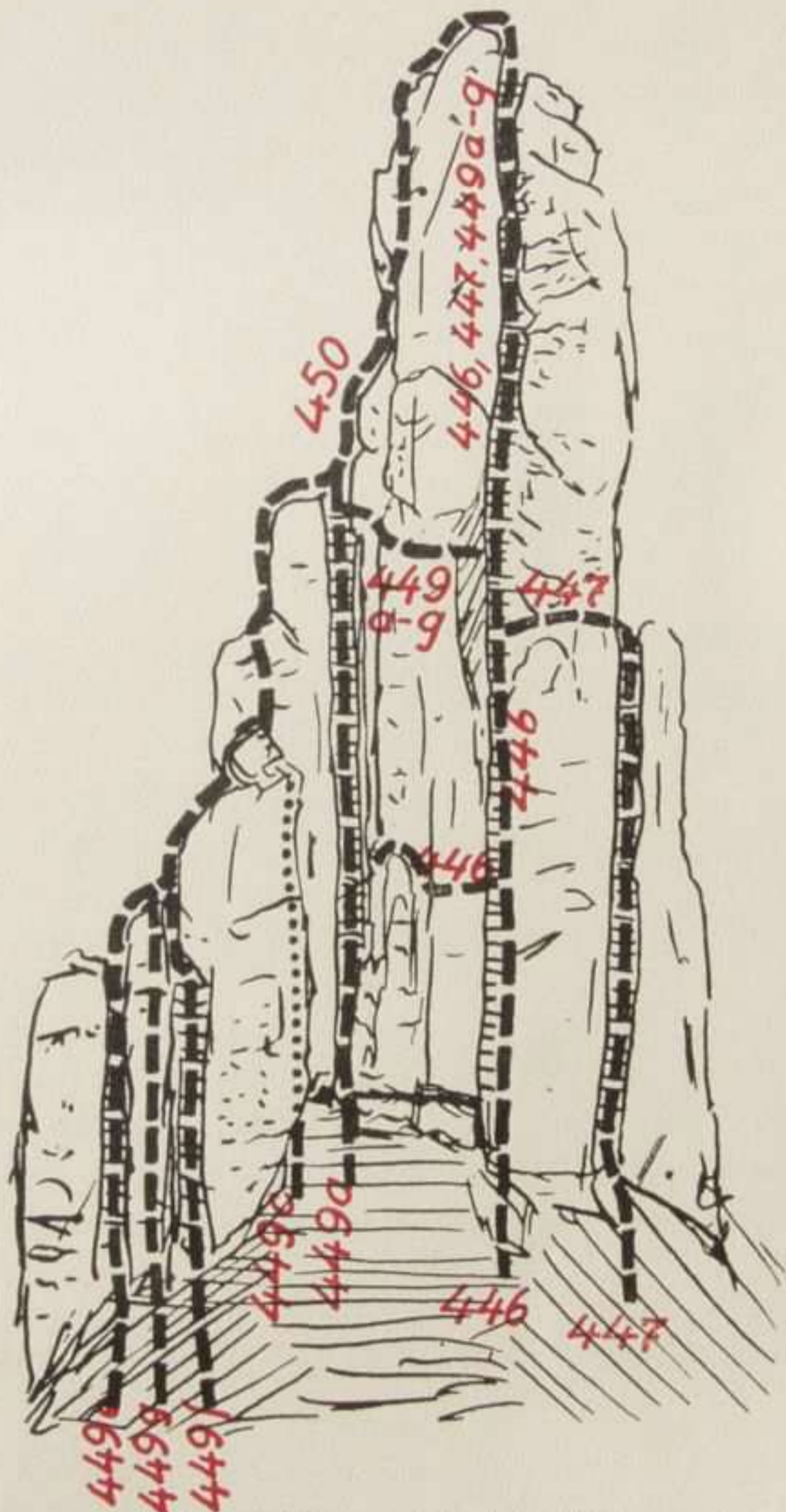
vede v západní části severní stěny, vlevo podél komínu až na polici při severní stěně, odkud se zakončuje výstup. 13./5. 1934. Zamastil.

444. Severní krátká spára -IV-

vede severní stěnou do sedla mezi západní a východní věží, odkud se přechází na podvrcholové plateau, s něhož se zakončuje výstup jižní stěnou. Se sedla možno též sestoupit k jihu až na vklíněný balvan, přes který se dostaneme normální cestou na východní věž. 22./11. 1931, pí. Šolcová.

445. Normální cesta — východní varianta -II-, L. K. Prachov 1908,

vede od jihu komínem v pravém koutu zářezu až na vklíněný balvan, s něhož se přechází do levého koutu na normální cestu, a tou pokračujeme k vrcholu.

Fráňova věž — východní stěna —

k vrcholu. 16./7. 1933. Kynčl. — Přístup na jižní věžičku popsán při jihovýchodní cestě.

BERTOVA ZÁPADNÍ VĚŽ.

451. Normální cesta -II-, 8./6. 1930, Lang, Pilnáček, Honzů — vede komínem mezi západní a východní věží a v hořejší části se přechází do úzkého komínu, kterým se dostaneme od východu k vrcholu.

452. Severní stěna -V-

má ve východní části podlouhlou desku, která tvoří se severní stěnou převislou spáru. Touto spárou, která má v hořejší části obtížný převis, možno zdolati severní stěnu až k vrcholu. 23./4. 1933. Kynčl.

453. Jižní stěna -IV-

Nástup do této stěny děje se z komínu mezi západní a východní věží a vystupuje se od východní části šikmo vzhůru celou jižní stěnou až k její západní části, kterou se dostaneme k vrcholu. 23./4. 1933. Kynčl.

BERTOVA VÝCHODNÍ VĚŽ.

454. Normální cesta -III-, 8./6. 1930, Lang, Pilnáček, Honzů — vede komínem mezi západní a východní věží co nejvýše a pod vrcholem se přechází přes jihozápadní hranu do jižní stěny, kterou se dokončuje výstup.

455. Východní cesta -III-

vede východní stěnou na plateau ve středu věže, a s toho se přechází přes jihovýchodní hranu do jižní stěny, kterou vystoupíme buď přímo k vrcholu, nebo přejdeme celou jižní stěnou a v západní její části dokončujeme výstup. 23./4. 1933. Ing. Teschner.

456. Jižní cesta -III-

vede od jihu spárou na plateau při východní stěně a dále přes jihovýchodní hranu jižní stěnou k vrcholu. 23./4. 1933. Kynčl.

457. Severní cesta -III-

vede ze soutěsky ve východní části severní stěny na plateau při východní stěně a z toho přes jihovýchodní hranu do jižní stěny, kterou vystupujeme k vrcholu. 23./4. 1933. Janeba.

BERTOVA SEVERNÍ VĚŽ.

458. Jižní stěna -IV-

má ve východní části štěrbinu, podél níž možno tuto stěnu zdolat. Vystupuje se ze soutěsky mezi východní a severní věží co nejvýše, a když se soutěska příliš rozšiřuje, přejde se do jižní štěrbinu, která se pod vrcholem uhýbá téměř v pravém úhlu k východní hraně na malý šikmý balkonek, s něhož se zakončuje výstup. 31./7. 1932. Janeba, pí. Šolcová, Štěrba.

459. Severní stěna -V-

Cesta vede nejprve severovýchodní hranou přes balkonek do severní stěny na hořejší šikmý balkonek, s něhož se vystupuje ve východní části severní stěny podél štěrbinu, která se pod vrcholem uhýbá téměř v pravém úhlu k východní hraně, a tou se zakončuje výstup. 30./4. 1933. Janeba.

460. Jihovýchodní hrana -IV-

jest bohatě členitá a vystupuje se částečně ve východní stěně až na malý šikmý balkonek (pod balkonem jediné obtížné místo), s něhož se zakončuje výstup. 7./5. 1933. Kašpar.

461. Bertova cesta -III-, 8./6. 1930. Berta Lang, Pilnáček, Honzů —

vede normální cestou přes obě sesterské věže (západní i východní) a výstup se zakončuje krátkým mostem s východní věže.

KOČIČÍ JEHLA.

462. Východní cesta -IV-, 18./5. 1921. Rülke, Rotheuler-Dráždany —

vede ve východní části jižní stěny podél šikmé spáry na balkon ve východní hraně, odkud se pokračuje přes převis jihovýchodní hranou k vrcholu. 9./8. 1931. (Druhý výstup vůbec.) Janeba, Pilnáček, Schier, Kuthan, Machatý.

463. Normální cesta -IV-, 18./5. 1921. Rülke, Rotheuler — Dráždany —

vede od západu přes jihozápadní hranu jižní stěnou na nejhořejší část východní cesty, kterou zakončujeme podél jihovýchodní hrany výstup.

ŽLUTÁ JEHLA.

464. Západní cesta -II-

vede ze sedla od jižní stěny podél úzké spáry v západní hraně na podvrcholovou lavici, odkud se zakončuje výstup. 6./5. 1934. Janeba.

465. Levá východní cesta -V-

vede východní stěnou přes šikmý schod ke koutové spáře a o něco výše přecházíme zpět převisem ve východní stěně k jihovýchodní hraně, kde pokračujeme podél úzkých, krátkých štěrbin na podvrcholovou lavici, odkud zakončujeme výstup. 6./5. 1934, sl. Bauševá. —

466. Pravá východní cesta -IV-

vede od východu podél dvou koutových spár přes mírný převis na lavici při severní stěně, odkud zakončujeme výstup krátkou severní spárou přes podvrcholovou lavici. 6./5. 1934. Bauše.

467. Severní cesta -V-

vede v západní části severní stěny podél štěrbin přes převis na lavici v severní stěně, odkud zakončujeme výstup krátkou severní spárou přes podvrcholovou lavici. 6./5. 1934. Dr. Meluzin.

PRACHOVSKÁ JEHLA.

468. Jihovýchodní cesta -V-. Srpen 1929. Walter Bad — vede ze sedla od krátké spáry jižní stěnou k východu na lavici, kde přecházíme do východní stěny a podél spáry dostaneme se na velkou lavici při jižní stěně, odkud pokračujeme (ze sedla mezi jehlou a čapkou) podél krátké spáry přes balkonek na šikmý schod ve východní hraně a s toho vystupujeme nejprve severní stěnou a v hořejší části se přehoupneme přes východní hranu do jižní stěny, ve které zakončujeme výstup. 15./10. 1933. Dr. Meluzin.

469. Východní levá cesta -V-
vede od východu z jižní stěny přes jihovýchodní hranu do široké východní spáry (vlevo části východní stěny), kterou vystoupíme na lavici při jihovýchodní hraně, odkud pokračujeme popsanou již cestou k vrcholu (to jest východní stěnou na velkou lavici a ze sedla přes šikmý schod severní stěnou a pod vrcholem jižní stěnou při východní hraně). 29./4. 1934. Janeba, Dousek, Bauše, Hodža, Zamastil.

470. Východní pravá cesta -V-
vede od jihovýchodní hrany východní stěnou ku pravé široké rozevřené spáře (místy mělký komín, v severní části východní stěny), kterou vystoupíme na velkou lavici v jižní stěně, odkud pokračujeme popsanou již cestou k vrcholu. 29./4. 1934. Kynčl, Jedlička.

PRACHOVSKÁ ČAPKA.

Vystupuje se buď:

- a) Jihovýchodní cestou,
- b) Východní levou cestou,
- c) Východní pravou cestou,

až na velkou lavici při jižní stěně, odkud pokračujeme přes jihovýchodní hranu do východní stěny, v které vystupujeme podél jihovýchodní hrany částečně v jižní stěně (v nejhořejší části) k vrcholu. Obtížnost -V-. Po prvé slezena snad až po Prachovské jehle

(1929) buď od našich, neb říšských Němců. Náš výstup 29./4. 1934.
Kynčl, Jedlička.

DRAČÍ VĚŽ - (KRÁKORKA).

472. Severovýchodní cesta -III-, cizozemští lezci — vede ve východní části severní stěny podél široké spáry, která vytlačuje a v hořejší části se rozšiřuje v komín, mizející ve východní hraně na polici, po které se přechází při jižní stěně na západní plateau, a s toho se zakončuje výstup. 10./5. 1931. Janeba, Pilnáček, Pecka, Šádek, Mohr, sl. Bulíčková, Ing. Huleš.

473. Severní cesta -VI-, cizozemští lezci — podle vtesaného nápisu — vede severní stěnou podél spáry přes převis (nad střední částí spáry) na západní podvrcholové plateau, a s toho se zakončuje výstup. 15./5. 1932. Ing. Goldberg, Ing. Horský, Ing. Gottmann, Hejl. —

PECHOVA VYHLÍDKA.

Od Bertových věží zajdeme si přes Zelenou rokli ke skalám kolem Pechovy vyhlídky. Pechova vyhlídka jest na okrajové skále, která má hlavně ve své severní a východní stěně několik komínů a spár. Západní stěna k výstupům neláká, poněvadž obtížná spára v severní části této stěny i ostatní komíny v pravo (směrem jižním) jsou příliš zarostlé mechem a znečištěné hlínou. Také východní stěna není o mnoho lepší a zmínku zasluhují jedině dvě cesty v severní její části.

474. Levá východní cesta -II- vede v severní části východní stěny širokou spárou která se v hořejší části rozšiřuje v komín. 29./4. 1934.

475. Pravá východní cesta -III- vede od východu pod vklíněnou skálou při severovýchodní hraně nejprve pravou hladkou spárou a později levou spárou na vklíněný balvan, odkud se pokračuje pod převis, kde se přechází v levo východní stěnou do komínu (při jižní stěně severovýchodní okrajové věžičky) na hořejší část levé východní cesty. 19./5. 1934.

476. První severozápadní cesta -II- vede v západní části severní stěny podél úzké koutové spáry na plateau pod velkým balvanem, odkud zakončujeme výstup. 29./4. 1934.

477. Druhá severozápadní cesta -I- vede v západní části severní stěny mírně rozevřeným komínem až na vyhlídku. 29./4. 1934.

478. Třetí severozápadní cesta -II-
vede koutovým komínem (místy spárou) při severní stěně až na vyhlídku. 29./4. 1934.

479. Střední severní cesta -III-
vede středem severní stěny podél úzké spáry přímo na vyhlídku. 29./4. 1934.

480. Levá severní cesta -II-
vede od Palcátu ve východní části severní stěny komínem a později spárou, až na severo-
východní okrajové plateau. 29./4. 1934.

Severně od Pechovy vyhlídky jest Pečírková věž, vpravo od ní Palcát a Zelená věž se skupinou okrajových skal, a ještě dále k východu druhá skupina okrajových skal.

PEČÍRKOVA VĚŽ.

481. Východní (normální) cesta -II-
vede od východu komínem při jižní stěně na plateau, odkud pokračujeme jižní stěnou k zářezu v západní hraně, kde přecházíme po úzké polici vpravo pod sedýlko, přes které zakončujeme výstup po hřebeni.

482. Západní cesta -II-
vede komínem od západu pod převis (vklíněný blok), který se obchází vpravo opět do komínu, z něhož se dostaneme na plateau, odkud pokračujeme v západní části jižní stěny k zářezu (v západní hraně), kde přecházíme po úzké polici vpravo pod sedýlko, přes které zakončujeme výstup po hřebeni.

PALCÁT.

483. jest přístupný krátkým přemostěním s okrajového plateau Pechovy vyhlídky. Pravděpodobná možnost výstupu bude asi ve východní stěně.

ZELENÁ VĚŽ.

484. Jihovýchodní cesta -III-
vede od jihu podél východních stěn okrajových skal do sedla při

jižní stěně, odkud se pokračuje přes jihovýchodní hranu do východní stěny ke krátké spáře, kterou zakončujeme výstup, nebo můžeme též ze sedla pokračovati přímo jihovýchodní hranou částečně ve východní stěně k vrcholu. 28./8. 1932. Janeba.

485. Východní cesta -III-

vede od východu levým komínem, který se v hořejší části velmi zužuje a končí v sedle při jižní stěně, odkud se pokračuje přes jihovýchodní hranu popsanou již cestou k vrcholu. 28./8. 1932. Kern. —

486. Východní cesta — pravá varianta -III-

vede od východu pravým komínem (mezi severní věžičkou a hlavní věží) na balkonek ve východní stěně, (neb na severní věžičku a s té na balkonek), odkud přecházíme do hořejší části levého východního komínu na popsanou již východní cestu, kterou pokračujeme k vrcholu. 28./8. 1932. Kern.

487. Východní cesta — stěnová varianta -III-

vede podél jihovýchodní hrany ve východní stěně severní věžičky, s které se přechází přes balkonek do levého východního komínu na popsanou již východní cestu a tou pokračujeme k vrcholu 28./5. 1933. Kašpar, Ašenbryl.

488. Západní cesta -III-

vede v západní stěně úzkým komínem, který se stáčí do jižní stěny na lavici (mezi malou západní věžičkou a jižní stěnou hlavní věže) a s té se dostaneme po schodech vzhůru k rozevřenému komínu, který mizí v sedle při jižní stěně, odkud pokračujeme buď podél jihovýchodní hrany částečně ve východní stěně k vrcholu, nebo pokračujeme přes jihovýchodní hranu do východní stěny a krátkou spárou zakončujeme výstup. 28./8. 1932. Pilnáček.

489. Západní krátká varianta -III-

vede od jihozápadu (nástup od Palcátu podél západní stěny okrajových skal k malé věžičce) krátkým komínem při malé věžičce, kterým prolezeme do rozevřeného komínu nad lavicí, a popsanou již západní cestou pokračujeme k vrcholu. 28./8. 1932. Pilnáček.

490. Západní okrajová cesta -III-

vede od západu (nástup jako při západní krátké variantě) širokou

spárou podél severní stěny okrajové skály (do spáry se dostaneme též z krátkého komínu při malé věžičce) do sedla při jižní stěně, odkud pokračujeme přes jihovýchodní hranu popsanou již cestou k vrcholu. 28./8. 1932. Janeba.

PRVNÍ SKUPINA OKRAJOVÝCH SKAL,

jest východně od Pechovy vyhlídky a jižně od Zelené věže. Východní stěnou těchto okrajových skal táhne se široká travnatá police až k Zelené věži a dělí východní stěnu na dvě části. Dolejší část jest příliš zarostlá a ke cvičení se nehodí. Hořejší část má několik velmi krátkých cest a sice:

491. Pravá východní cesta -III- vede podél převislé spáry na skupinu severních věžiček. 19./5. 1934.

492. Střední východní cesta -II- vede v levém koutu zářezu na balkonek, odkud pokračujeme buď vpravo mírně převislou spárou, nebo vlevo podél široké skuliny na vrchol severních věžiček. 2./5. 1931.

493. Levá východní cesta -I- vede komínem od východu k západu na plateau, a s toho pokračujeme koutovým komínem na vrchol severních věžiček. 2./5. 1931.

494. V jižní části východní stěny (vlevo od velkého balvanu) jsou dva krátké komíny, z kterých se dostaneme na lavici (jest snadno přístupná jižní krátkou stěnou, podél spáry), po které přejdeme k západu, a tam podél hrany zakončíme výstup na vrcholu jižní okrajové věže. 1930. Západní stěna má ve své severní části tři možné výstupy, zatím co jižní část jest bez půvabu, až na jeden rozevřený hluboký komín, který jest uzavřen balvany.

495. Levá západní cesta -III- vede z výklenku úzkým komínem, který se zužuje ve spáru a ta končí na balkonku, odkud pokračujeme podél dvou spár na vrchol severních věžiček. 8./5. 1932.

496. Střední západní cesta -II- vede středem západní stěny úzkým hladkým komínem do výklenku, kterým prolezeme do vnitřního komínu, a z toho pokračujeme koutovým komínem na vrchol. 8./5. 1932.

497. Pravá západní cesta -IV- vede od západu hladkou spárou do výklenku a z toho pokračujeme popsanou cestou k vrcholu severních věžiček. 8./5. 1932.

DRUHÁ SKUPINA OKRAJOVÝCH SKAL,

sousedí se skupinou první, a má hlavně ve své východní části několik komínů a spár.

498. První východní cesta -I- vede od východu krásným komínem mezi okrajovou skálou a věžičkou. (Výstup možný též od západu). 1./4. 1934.

499. Druhá východní cesta -III- vede spárou ve východní stěně na severní skupinu okrajových skal. 1./4. 1934.

500. Třetí východní cesta -II- vede podél štěrbin a v hořejší části komínem, z kterého přejdeme na střední skupinu okrajových věžiček. 1./4. 1934.

502. Pátá východní cesta -III- vede úzkým komínem, který se v hořejší části zužuje ve spáru a buď tou, nebo vpravo východní stěnou, zakončujeme výstup. 2./4. 1934. —

503. Severní cesta -III- vede úzkým komínem, částečně spárou, při severní stěně na balvan, s kterého zakončujeme výstup spárou v severní stěně. 1./4. 1934.

504. Západní cesta -II- vede v severní části západní stěny nejprve spárou, a nad ní komínem, do sedla okrajových skal. 1./4. 1934.

Ostatní část, jak západní, tak i východní stěny nehodí se již ke cvičení.

505. Severně od této skupiny okrajových skal a východně od Zelené věže jest mechem a vřesem zarostlá a hlínou pokrytá menší věž, která jest přístupná buď od západu s balkonu v západní stěně (přístup kol severozápadní hrany) krátkou spárou, nebo od jižní stěny přes jihovýchodní hranu východní stěnou.

Západně od Pechovy vyhlídky jest Pechova věž, za ní Křeslo a pod Křeslem směrem k chatě Lebka (ve skupině tří malých věžiček ta severní).

PECHOVA VĚŽ.

506. Obyčejná cesta -I- vede ze sedla přes jihozápadní hranu do krátké spáry, kterou zakončujeme výstup.

507. Pravá východní cesta -III- vede v pravé části východní stěny spárou a částečně komínem až na vrchol. 1./4. 1934. Janeba.

508. Levá východní cesta -III- vede v levé části východní stěny spárou a částečně mělkým komínem až na vrchol. 1./4. 1934. Dousek.

KŘESLO.

509. Normální cesta -I- vede podél krátké štěrbiny v severozápadním koutu (přístup širokým komínem, kterým projdeme od východu k západu) do otvoru, kterým prolezeme na jižní balkon, odkud pokračujeme jihozápadní hranou k vrcholu.

510. Šikmá východní spára -II-

vede v jihovýchodní stěně šikmo vzhůru do jižní stěny na balkon, odkud pokračujeme jihozápadní hranou k vrcholu. 28./9. 1933. Horčíčka.

511. Východní cesta -III-

vede z východního širokého komínu na malý balkonek, odkud vystupujeme podél východní oblé hrany, částečně v jihovýchodní stěně, přes mírný převis k vrcholu. 28./9. 1933. Janeba.

512. Jižní cesta -IV-

vede ve východní části jižní stěny nejprve vlevo podél štěrbiny, která se ohýbá a vede přímo vzhůru přes převis do výklenku, a z toho pokračujeme na jižní balkon a dále jihozápadní hranou k vrcholu. 19./5. 1934. Bauše.

513. Západní cesta -II-

vede s vnitřního plateau západní hranou na západní plateau, odkud se pokračuje normální cestou (t. j. jihozápadní hranou) k vrcholu. 19./5. 1934. Bauše.

Od Křesla na jihozápad jest Zub. Mezi Zubem a Pechovou věží jest pás okrajových skal, kde najdeme několik krátkých komínů a spár.

ZUB.

514. Normální cesta -II-

vede od severovýchodní hrany na šikmou plotnu ve východní stěně, odkud pokračujeme přes jihovýchodní hranu jižní stěnou k vrcholu. 28./9. 1933. Janeba, Horčíčka.

LEBKA.

515. Obyčejná cesta -III-

vede ze sedla východní stěnou přes severovýchodní hranu do se-

verní stěny a v té pokračujeme částečně ve východní stěně k vrcholu.
19./5. 1934. Janeba, Bauše.

Díváme-li se od chaty KČST směrem jižním, vidíme před sebou na hřebeni Komenského a vlevo od něho (směrem východním) Hlavu.

KOMENSKÝ.

516. Severní cesta -III- (Dražďanští lezci)

vede z východní části severní stěny na severovýchodní hranu, s které se asi uprostřed přechází opět do severní stěny a v té pokračujeme podél štěrbiny na podvrcholové plateau, odkud zakončujeme výstup. 28./9. 1933. Janeba.

517. Východní cesta -III-

vede úzkou východní stěnou (nástup ze severní stěny přes severovýchodní hranu) podél severovýchodní hrany až ke konci úzké štěrbiny na schod, odkud se pokračuje podél jihovýchodní hrany k vrcholu. 28./9. 1933. Horčíčka.

518. Jižní cesta -IV-

vede ve východní části jižní stěny podél mělké pukliny až ke spáře (v hořejší části jižní stěny), kterou pokračujeme na podvrcholové plateau, odkud zakončujeme výstup. 28./9. 1933. Horčíčka.

519. Jižní cesta — východní varianta -IV-

vede popsanou východní stěnou, z které přecházíme asi uprostřed přes jihovýchodní hranu do jižní stěny ke spáře a tou pokračujeme na podvrcholové plateau, odkud zakončujeme výstup.

520. Jihovýchodní varianta -III-

vede ve východní části jižní stěny podél mělké pukliny pod spáru, kde přecházíme vpravo přes jihovýchodní hranu a podél ní pokračujeme ve východní stěně k vrcholu.

521. Severní cesta — jihovýchodní varianta -III-

vede ve východní části jižní stěny podél mělké pukliny pod spáru, kde přecházíme vpravo, přes jihovýchodní hranu a východní stěnu na severní cestu, t. j. přes severovýchodní hranu do severní stěny

a v té pokračujeme podél štěrbiny na podvrcholové plateau, odkud zakončujeme výstup.

HLAVA.

522. Východní cesta -I-

vede od východu krátkým širokým komínem po balvanech k vrcholu.

523. Západní cesta -II-

vede od západu širokou spárou a od střední části úzkým komínem až na vrchol. 29./8. 1933. Janeba, Horčička.

SKÁLY V BLÍZKOSTI VŠETEČKOVA PENSIONÁTU.

K vůli úplnosti zavedu Vás ještě do skal v blízkosti Všetečkova pensionátu. Při budování turistických cest byla věnována tomuto úseku veliká péče, a myslím, že neprávem, neboť tato skalní skupina nemůže se porovnávat s krásou skal, které jsem Vám právě popsal. Ani pro horolezce není tato skupina nijak zajímavá, poněvadž má málo samostatných věží. V okrajových skalách jest dosti komínů a spár, které jsme prolezli většinou dne 1. května 1934.

S popisem skal, skončil jsem v blízkosti chaty KČST a proto se vydáme od chaty přes Pechovu vyhlídku lesní cestou k Fortně, kterou sestoupíme do skal. Fortna jest skalní soutěska, kde najdeme několik komínů a spár, ale ty jsou tak zarostlé mechem a zanešeny hlínou, že k výstupům nelákají. Z Fortny uhýbáme v pravém úhlu k východu (vlevo) a cesta vede středem skal k Všetečkovu pensionátu. Po pravé straně jest vysoká okrajová skála, která má ve své západní stěně dvě dlouhé cesty. O něco doleji jest na téže straně Dívčí věž a po levé straně Lví věž.

524. Pravá západní cesta -II- vede úzkým komínem, který se ve střední části vejcovitě rozvírá a nad tímto místem mírně vytlačuje a končí na okrajové skále. 1./5. 1934. —

525. Levá západní cesta -III- vede v levé části západní stěny spárou do výklenku (široký krátký komín,) odkud pokračujeme opět spárou až na okrajovou skálu. 1. 5. 1934. —

Pokračujeme-li cestou k Všetečkovu pensionátu, máme po pravé straně Dívčí věž a řadu okrajových skal, a po levé straně Lví věž, za kterou vede cestička vlevo do Lví sluje. Od Lví sluje táhne se souběžně s hlavní cestou

526. pásma okrajových skal, v kterých jest několik krátkých komínů a spár a na konci těchto okrajových skal vypíná se Náprstkova věž (nad Náprstkovou deskou).

DÍVČÍ VĚŽ.

527. jest snadno přístupná od východu buď:

- a) pravým komínem, -II-, sl. Provazníková, 1./5. 1934, nebo
- b) levým v hořejší části rozevřeným komínem,, -II-, Dousek, sl. V. Klozarová, sl. Jílková.

LVÍ VĚŽ.

528. Severní cesta -III-

vede ze sedla při severní stěně hladkým úzkým komínem až na vrchol. 1./5. 1934. Pilnáček.

529. Jižní cesta -III-

vede úzkým komínem v jižní stěně a v hořejší části splývá s komínem severním. 1./5. 1934. Zamastil.

NÁPRSTKOVA VĚŽ.

530. Obyčejná cesta -I-

vede od západu s okrajových skal buď:

- a) krátkým komínem v levé části západní stěny, nebo
- b) úzkým komínem v pravé části západní stěny (obtížnější).

531. Východní cesta -IV-

vede středem východní stěny podél dvou spár až na balkonek, odkud pokračujeme buď:

- a) pravou spárou přímo na vrchol, 1./5. 1934. Linhart, nebo
- b) levou spárou, která se dvojí a končí v krátkém komíně, kterým zakončujeme výstup.

532. Jihovýchodní cesta -IV-

vede krátkým komínem při jihovýchodní hraně na dolejší lavici a dále jižní stěnou podél spáry na dlouhou lavici, kde přecházíme

vpravo do východní stěny na hořejší část východní cesty. 1./5. 1934. Rabas.

533. Jihozápadní cesta -IV-

vede v jižní stěně výše popsanou cestou na dlouhou lavici, po které přecházíme vlevo při jižní stěně k západu a jihozápadní hranou zakončujeme výstup. 1./5. 1934. Dousek.

Ve výši Náprstkovy věže vede s hlavní cesty odbočka vlevo kolem Náprstkovy desky do Babince a vpravo kolem náležiště popelnic k Šikmé věži na Vítkovu vyhlídku a k Nové rokli. Nad náležištěm popelnic vypíná se věž zvaná Prašivec. Za Prašivcem, v místech, kde se Nová rokle ohýbá zpět,

534. jsou dvě, věžičky mezi kterými vzniká široký komín, v hořejší části nejširší. Pokračujeme-li Novou rokli zpět k hlavní cestě, máme po obou stranách okrajové skály, které však ke cvičení nikoho nelákají a na konci této cesty vidíme po pravé straně hořejší část obyčejné cesty na Prašivec.

PRAŠIVEC.

535. Obyčejná cesta -II-

vede v pravém koutu zářezu (od cesty při jižní stěně) vnitřním komínem na plateau při západní stěně a s toho pokračujeme buď:

- a) vlevo přes skalní hřbet (vklíněnou desku) do úzkého komínu, kterým zakončujeme výstup, 1./5. 1934. Janeba, nebo
- b) přímo spárou v západní stěně na vrchol. 1./5. 1934. Jedlička, sl. Klozarová, sl. Provazníková, V. Fořt.

536. Východní cesta -IV-

vede od východu nad náležištěm popelnic přes velký převis spárou částečně komínem až na vrchol. 1./5. 1934. Dousek.

537. V levém koutu zářezu (při severní a východní stěně okrajových skal) jest hladká koutová spára (-IV-), která končí na plateau, odkud se zakončuje výstup severozápadní krátkou hranou. 1. 5. 1934.

Odbočíme-li s hlavní cesty do Babince, přijdeme za Náprstkovou věží ke Kladivu. Mezi Kladivem a Náprstkovou věží jest Májová věž, od které vede vzhůru Americká sluj, nazvaná na paměť zájezdu klubu amerických dám, vedeného Vojtou Náprstkem do Jičína a Prachovských skal r. 1879, kdy prvně počato se značkováním a organizací turistiky v Prachovských skalách.

538. Americká sluj má po obou stranách okrajové skály, které mají ve svých stěnách více komínů a spár, ale zanesených hlínou, takže k výstupům nelákají.

MÁJOVÁ VĚŽ.

539. Pravá západní cesta -II-

vede v pravé (jižní) části západní stěny úzkým komínem na vrchol. 1./5. 1934. Bauše, pí. Štáflová.

540. Střední západní cesta -III-

vede středem západní stěny spárou na lavici, odkud pokračujeme přímo širokou spárou k vrcholu. Linhart.

541. Levá západní cesta -III-

vede středem západní stěny spárou na lavici, odkud pokračujeme vlevo krátkou širokou spárou a úzkým komínem k vrcholu. 1./5. 1934, sl. Baušeová.

KLADIVO.

542. Obyčejná cesta -I-

vede s vklíněného balvanu severozápadní skloněnou hranou na vrchol.

543. Severovýchodní cesta -II-

vede s velkého balvanu podél severovýchodní hrany k vrcholu. 1./5. 1934. Linhart.

544. Východní cesta -IV-

vede od východu podél krátké převislé spáry a východní stěnou až na vrchol. 1./5. 1934. Kern.

Pokračujeme-li od Kladiva dále Babincem, máme ve střední části cesty po levé straně dvě věže, z nichž levá — Komínová věž — má několik krátkých komínů a spár.

KOMÍNOVÁ VĚŽ.

545. Pravá severní cesta -I-

vede s balvanu v pravé části severní stěny podél spáry přes několik schodů k vrcholu.

546. Levá severní cesta -II-

vede s balvanu vlevo vlevo části severní stěny podél spáry až na vrchol.
1./5. 1934. V. Fořt.

547. Východní cesta -III-

vede od východu spárou, z které ve střední části přecházíme vpravo na balkon, odkud zakončujeme výstup krátkou spárou (pokračujeme-li spárou přímo, jest výstup obtížnější). 1./5. 1934. Rabas.

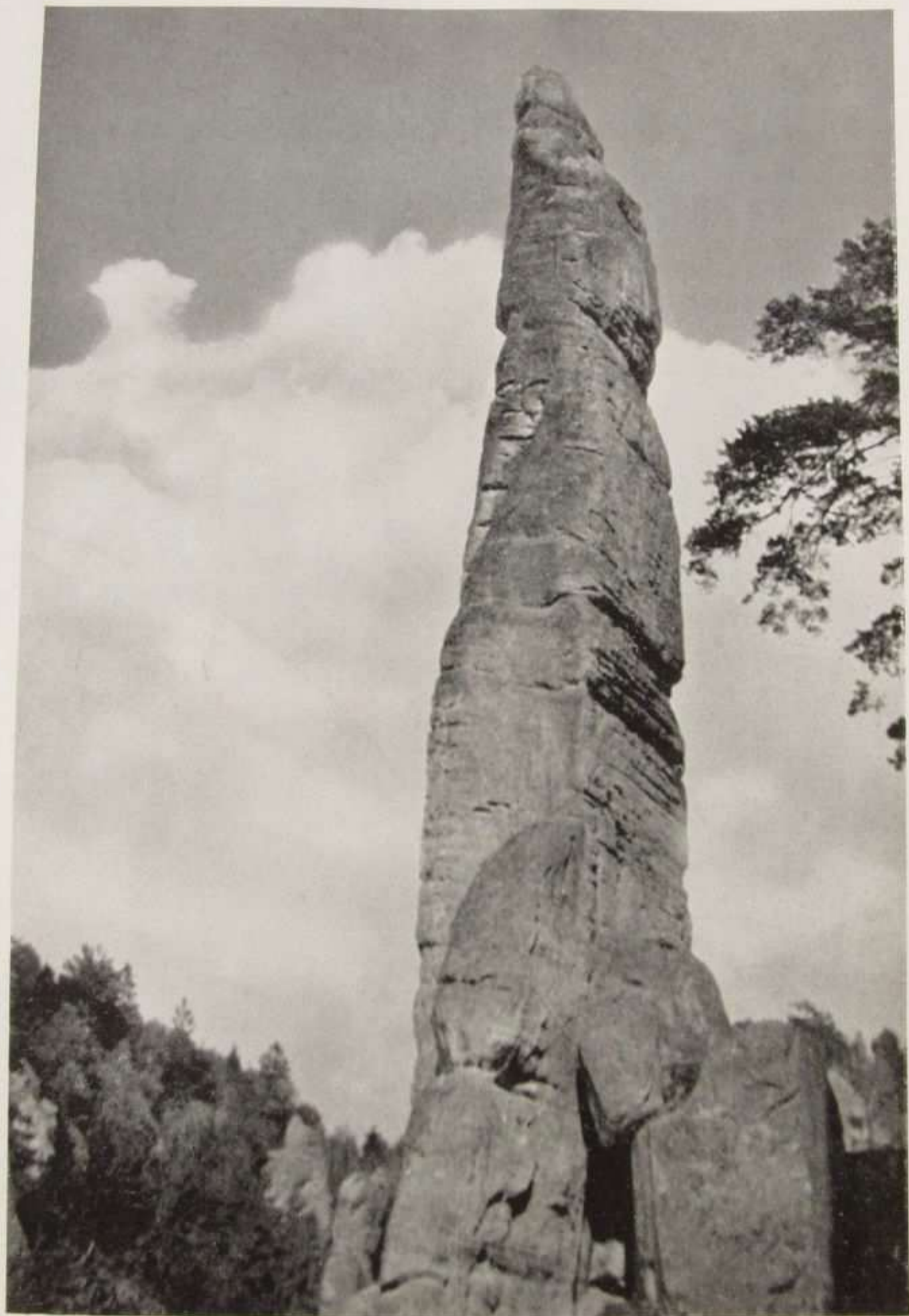
548. Levá západní cesta -II-

vede širokým komínem v levé části západní stěny až pod vklíněný kámen, odkud pokračujeme k vrcholu buď vlevo podél krátké spáry, nebo vpravo podél krátké spáry přes balkonek. 1./5. 1934. Dousek.

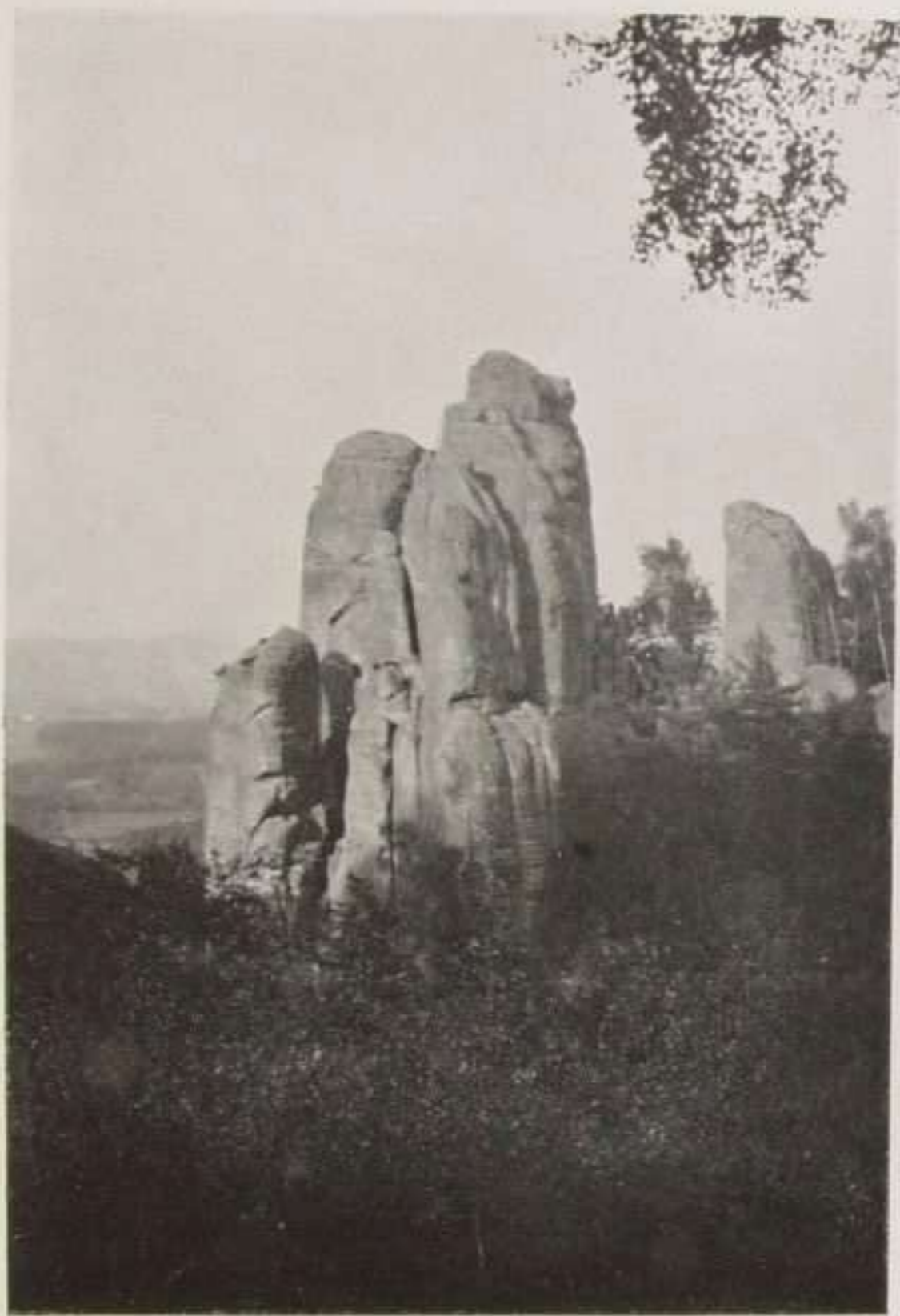
549. Pravá západní cesta -III-

vede v pravé části západní stěny úzkým komínem, který se k vrcholu (v hořejší části) zužuje ve spáru. 1./5. 1934. Rabas.

550. Za Komínovou věží jsou již jen nižší okrajové skály a tak končím touto skupinou horolezecký popis Prachovských skal.

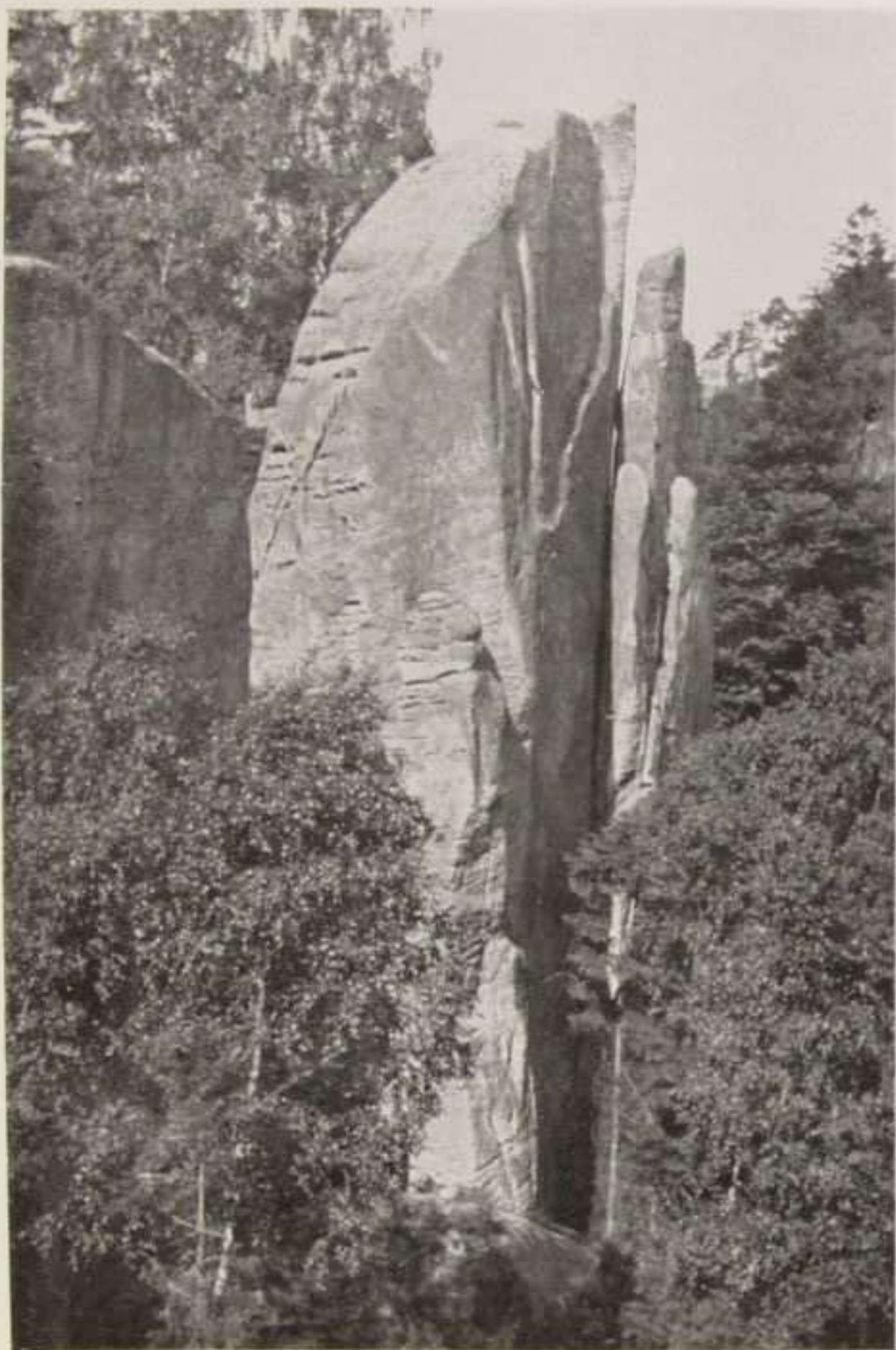
Prachovská jehla od Fráňovy věže

Krkavčí skály a Bella vista s Masarykovy cesty

Mnich z Císařské chodby

Slon od východu

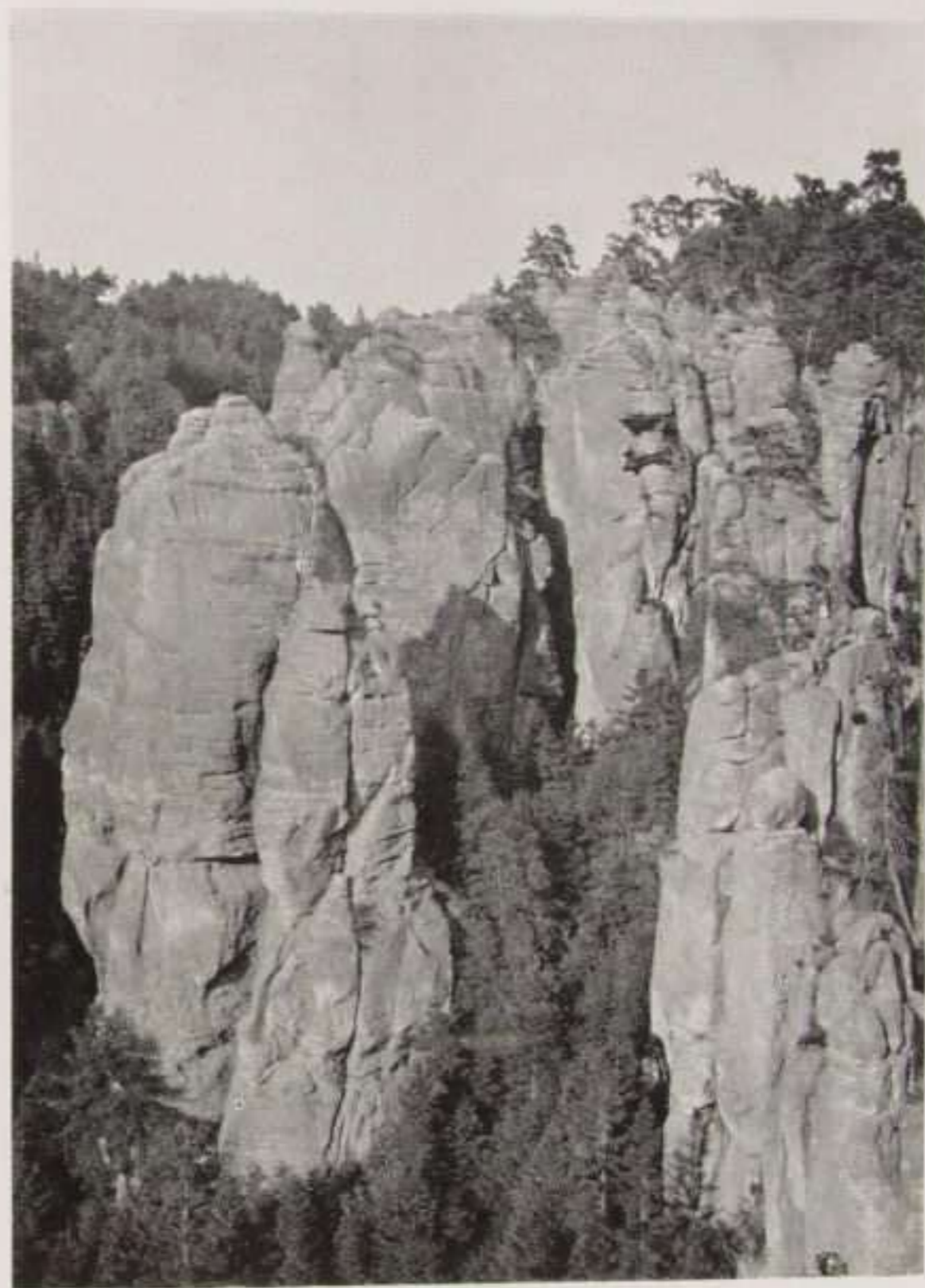

Synáčkova věž

Želva a Mnich (Rytíř)

pohled s Hraběňčiny vyhlídky

Orel (Biskup s ministranty)

Rektorka vých. věž — Kočičí jehla od Hradecké věže

Žlutá jehla — Prachovská jehla a čapka s Malé věže

Hláška

Mnich — západní stěna

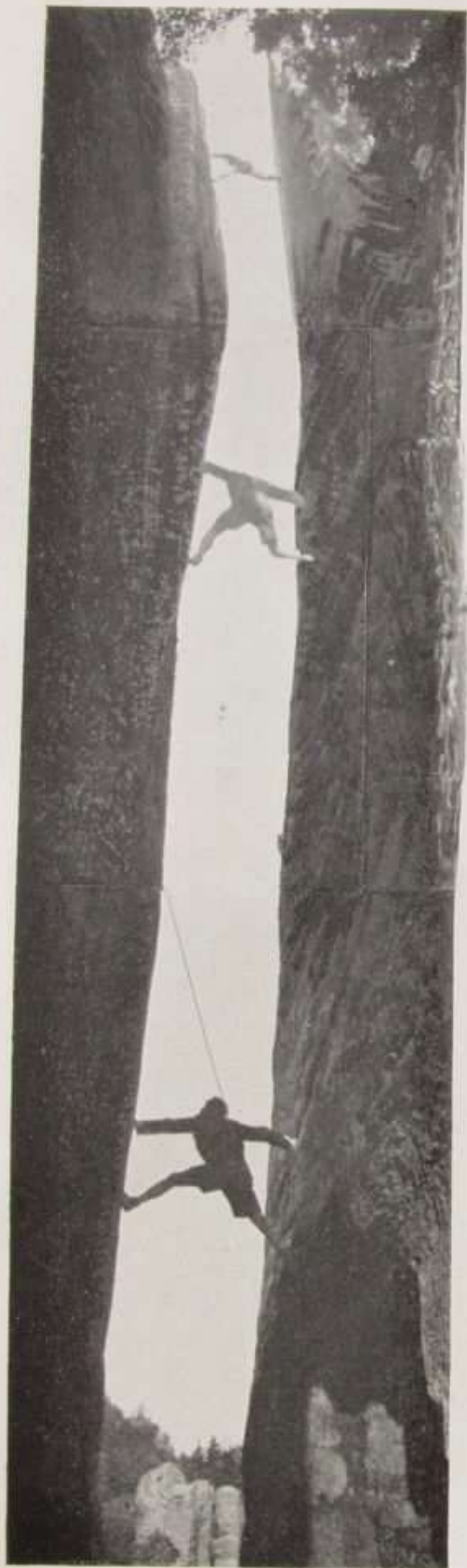

od Rektorky

Fráňova věž

od Prachovské jehly

Širokým (rozpěrným) komínem k vrcholu

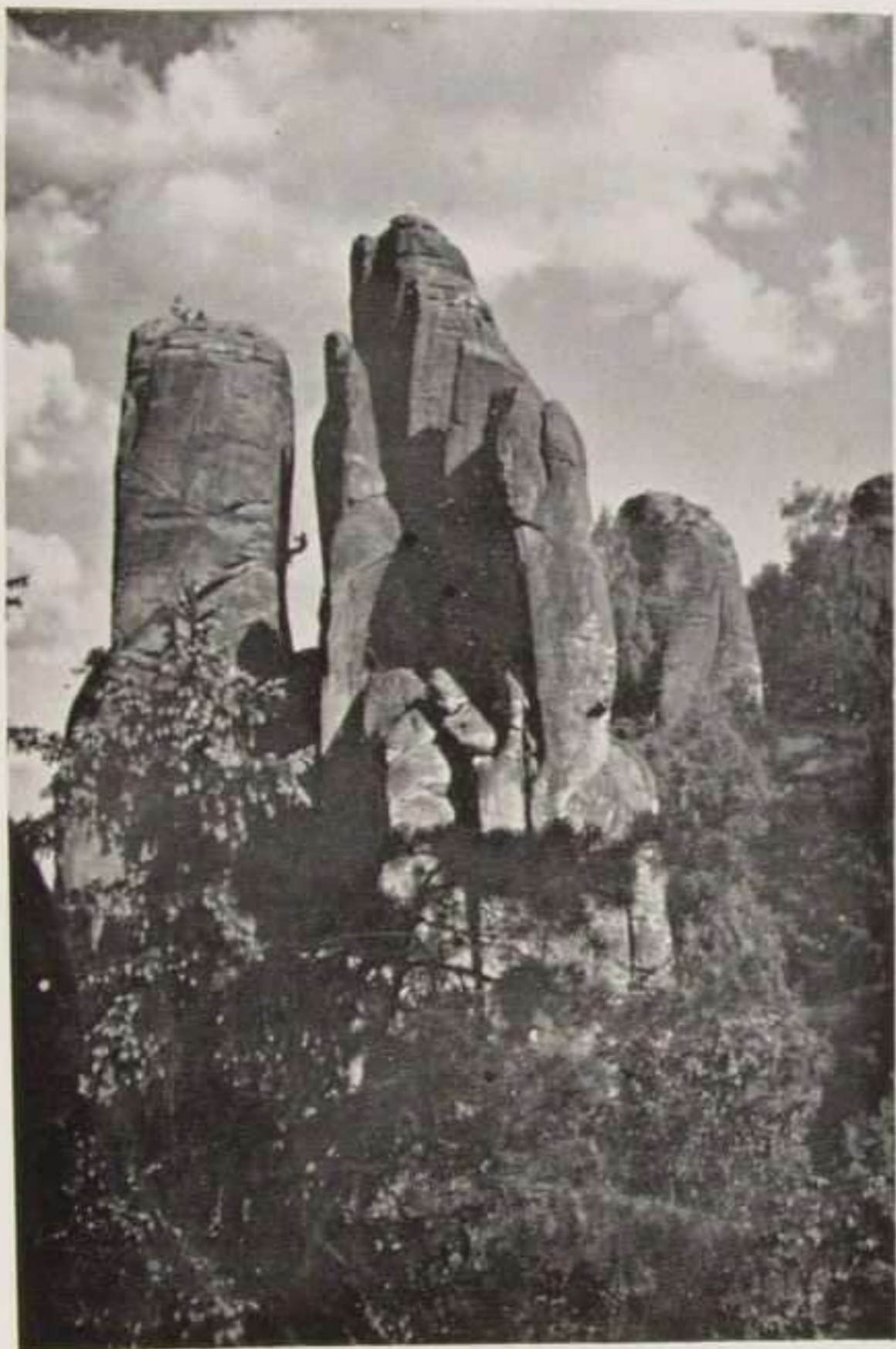
Foto Schier a Dr. Meluzin.

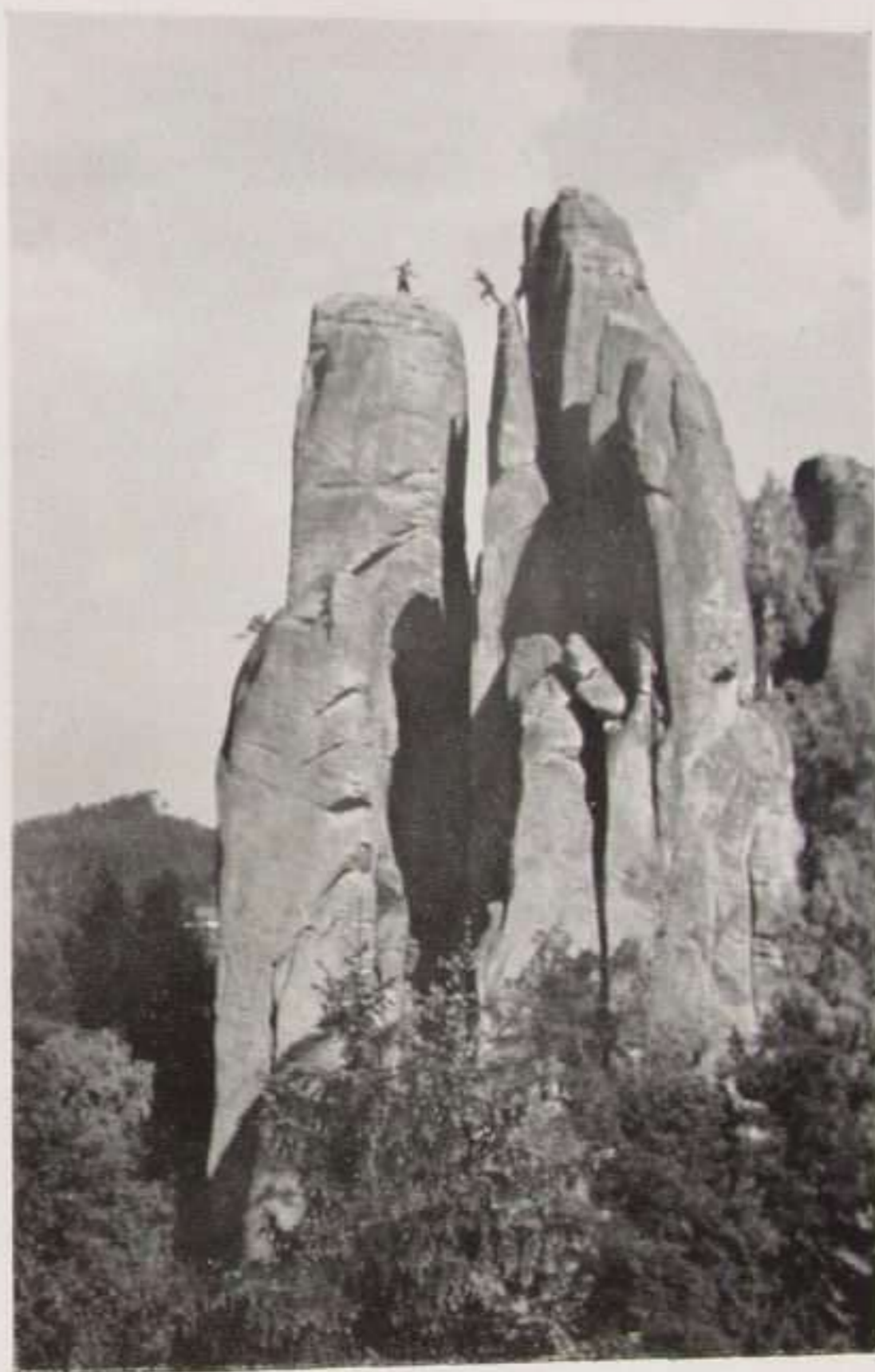
Slanění se záp. věže Krkavčích skal

Krkavčí skály — jižní stěna

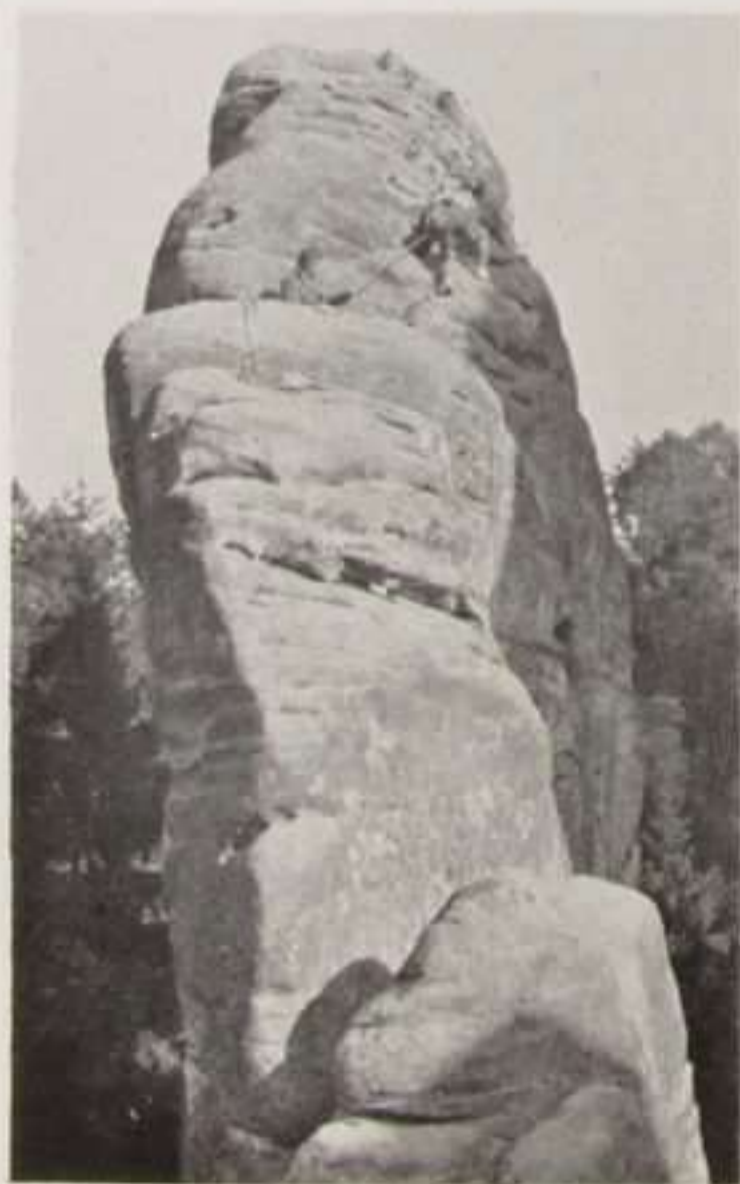
Slanění se severní věže Krkavčích skal

Přeskok na severní věž Krkavčích skal

Malá ztracená věž — podél jihozápad. hrany k vrcholu

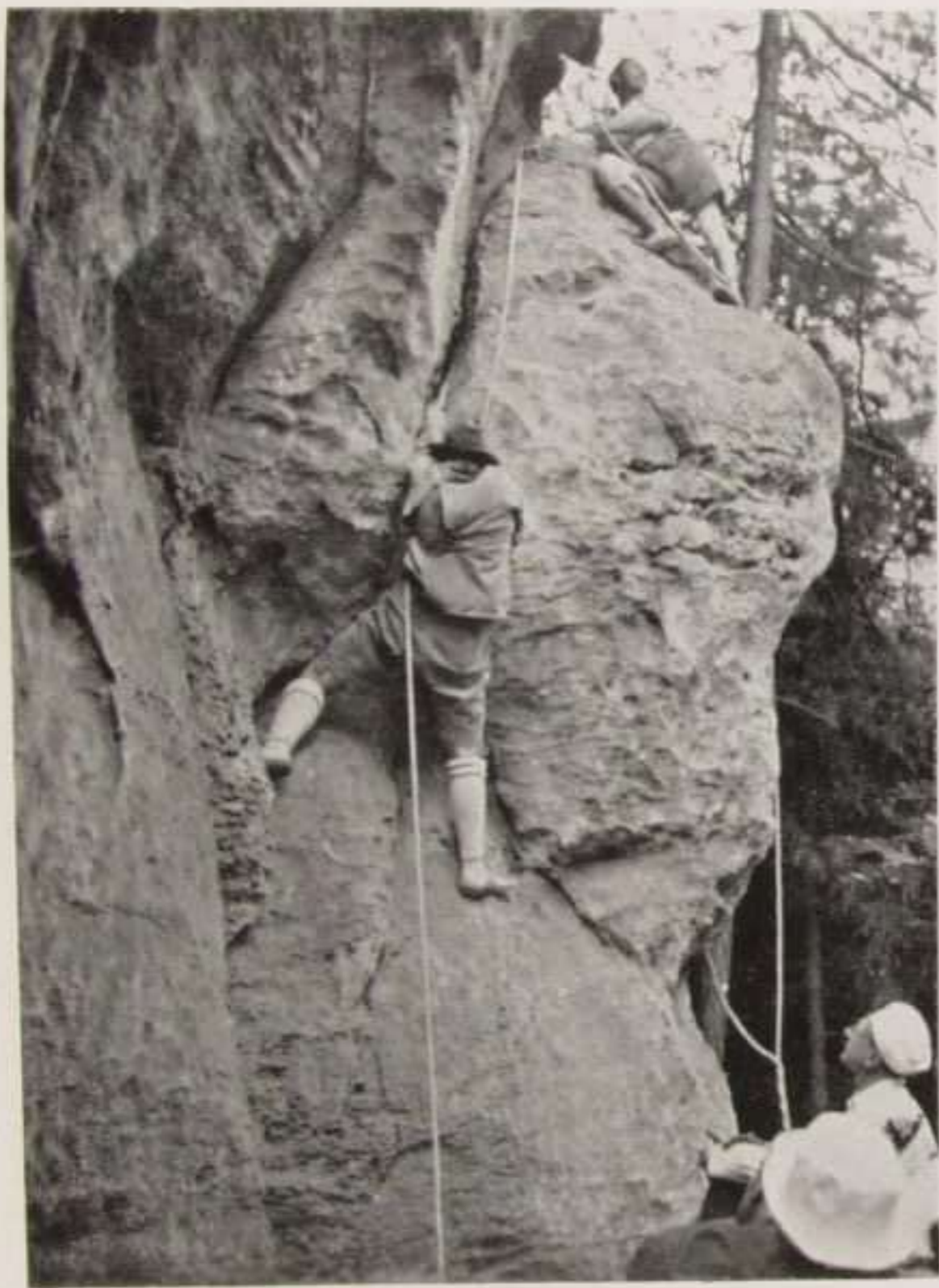
*Sluneční věž od západu
s Bezejmenné věže*

*Sluneční věž — jižní stěna
slanění*

Výstup na Drážďanskou věž

Sestup při jižní stěně

Západní cestou na Orla

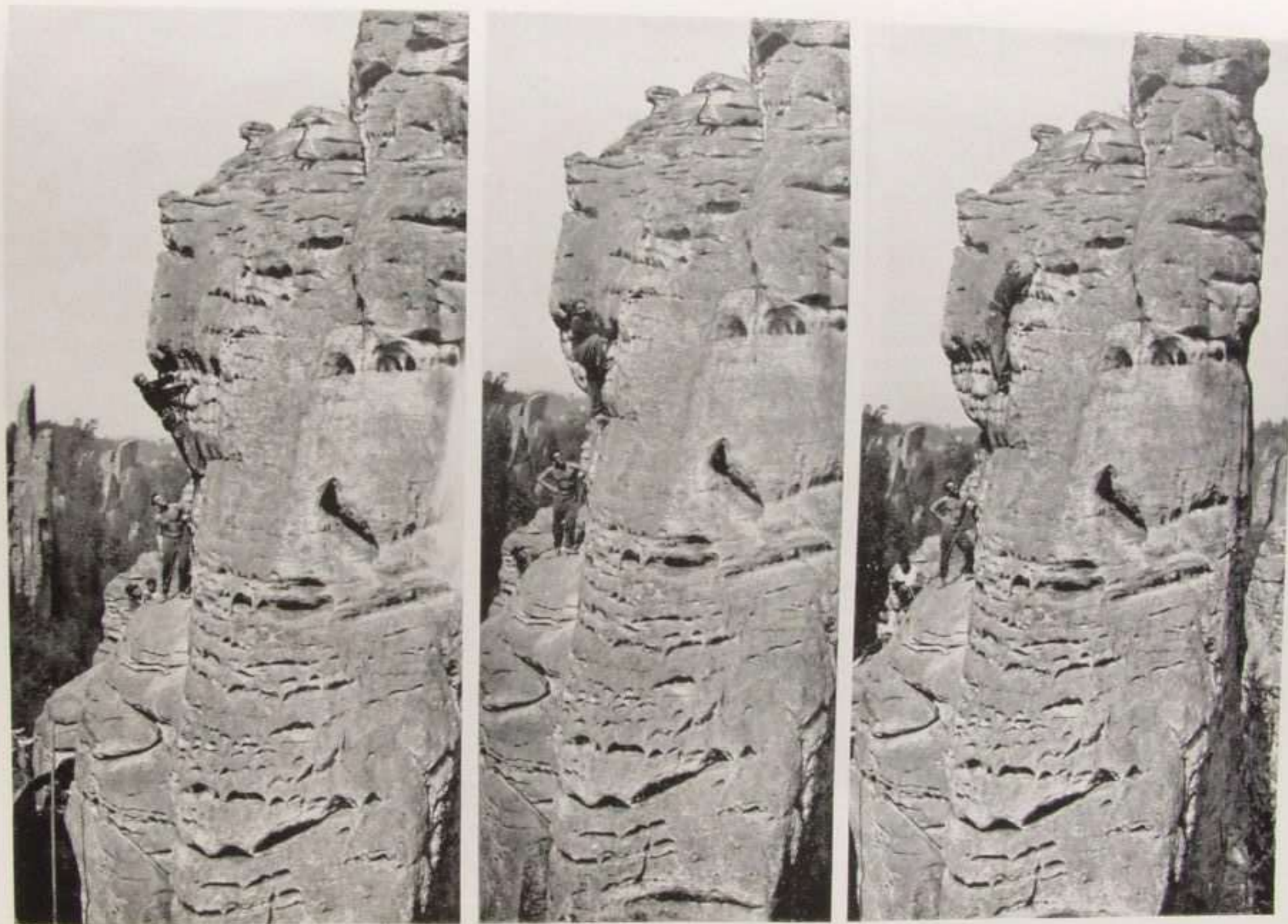
Foto L. Krongeigerová.

1. Čertova věž, 2. Želva, 3. Mnich, 4. Sluneční věž, 5. Velký Zbrojnoš, 6. Svatováclavská věž,
7. Malý Zbrojnoš, 8. Orel (Biskup s ministranty), 9. Americká věž

Americká věž z Císařské chodby, lezec nad velkým převisem

Americká věž — prvolezec ve velkém převisu

Foto Řihánek — 13. V. 1934.

1

2

3

4

5

6

Postup výstupu na Americkou věž

Americká věž — jižní stěna — postup výstupu velkým převisem

Ve velkém převisu pod vrcholem Americké věže

Americká věž — lezci pod velkým převisem

1

2

3

4

Postup výstupu na Štefánikovu věž

Vrchol

Lezec pod vrcholem

Lezec v jihových. hraně

Lezec ve vých. stěně po nástupu

Štefánikova věž

Dolejší část

*Prachovská jehla a čapka
Madonka s děťátkem
Beránek*

KRAKONOŠ

Foto Dr. Heindl.

Hořejší část

Krákonov — od východu — dlouhý komín

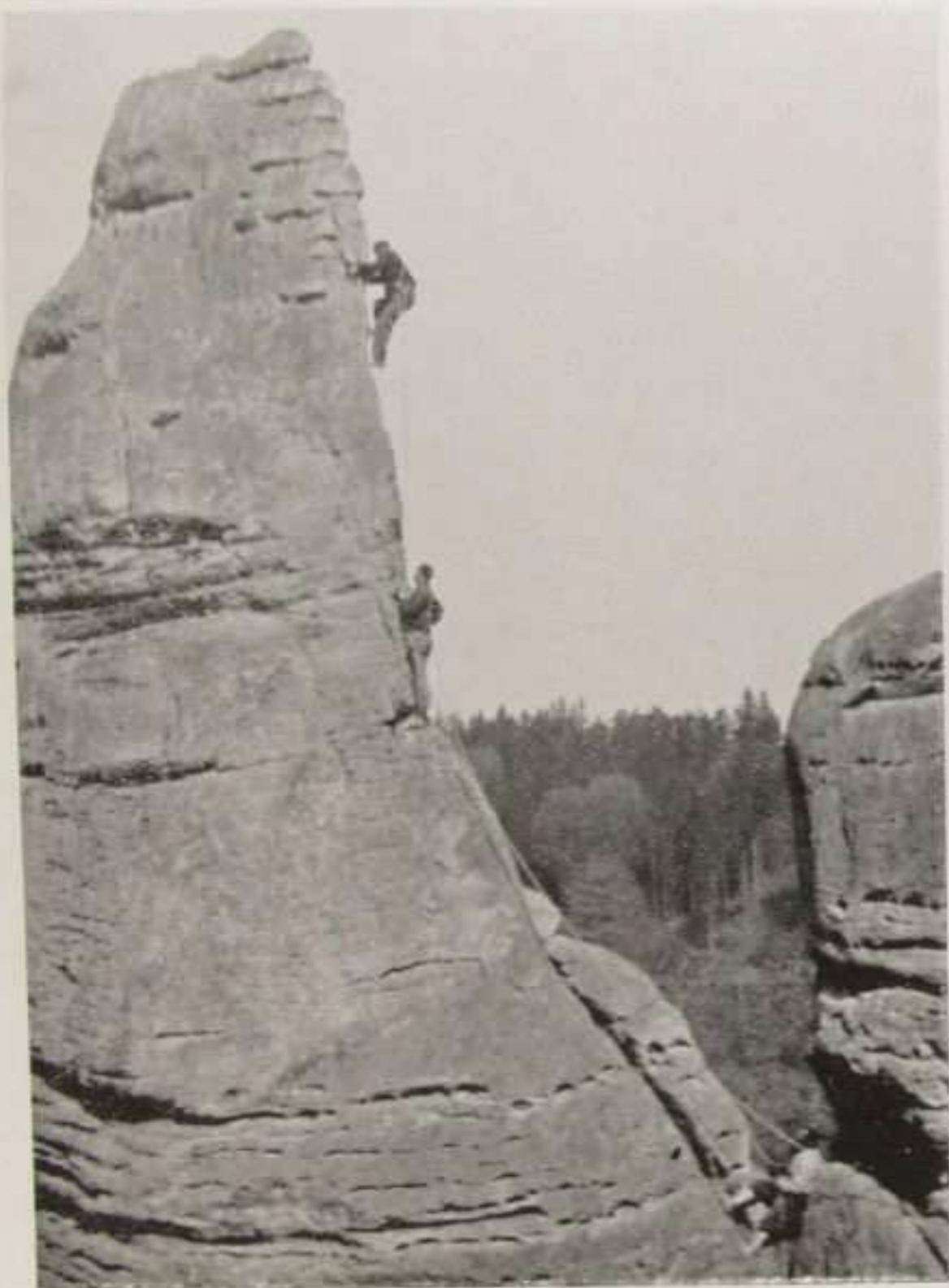

Foto Kaplan — 1931.

Výstup na Kočičí jehlu

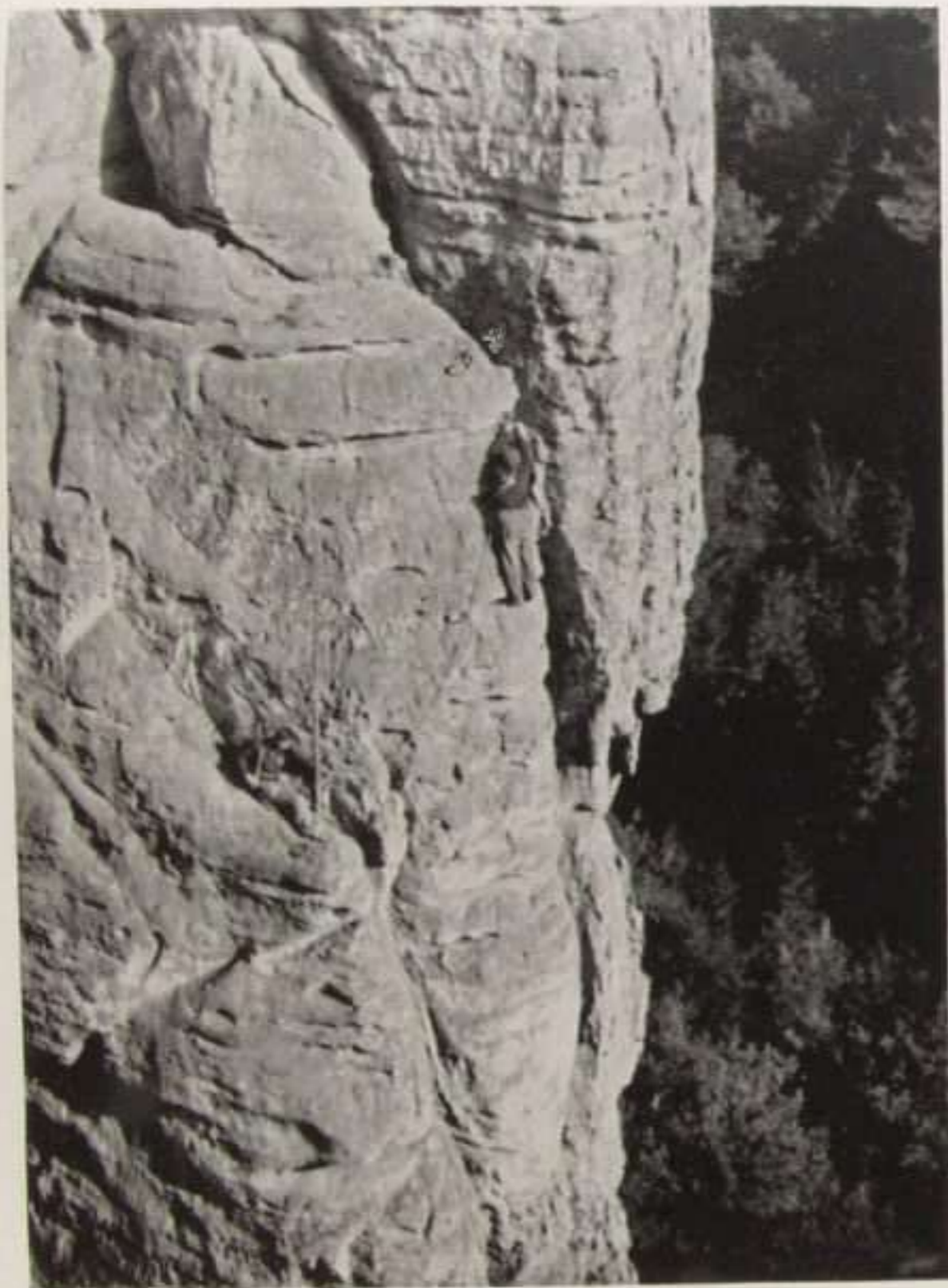
Foto Šádek-Kuthan.

Prachovská jehla — jištění prvolezce
Foto Dr. Meluzin² — 29. 4. 1934.

Prachovská čapka — prvolezec pod vrcholem
Foto O. Dousek.

Ve východ. stěně Prachovské jehly

V sedle pod Prachovskou čapkou

Foto Dr. Meluzin — 29. IV. 1934.

*Foto Maloch
29. 4. 1934.*

Prachovská jehla s Rektorky (přechod do jižní stěny)

Na Prachovské čapce

Na Prachovské jehle

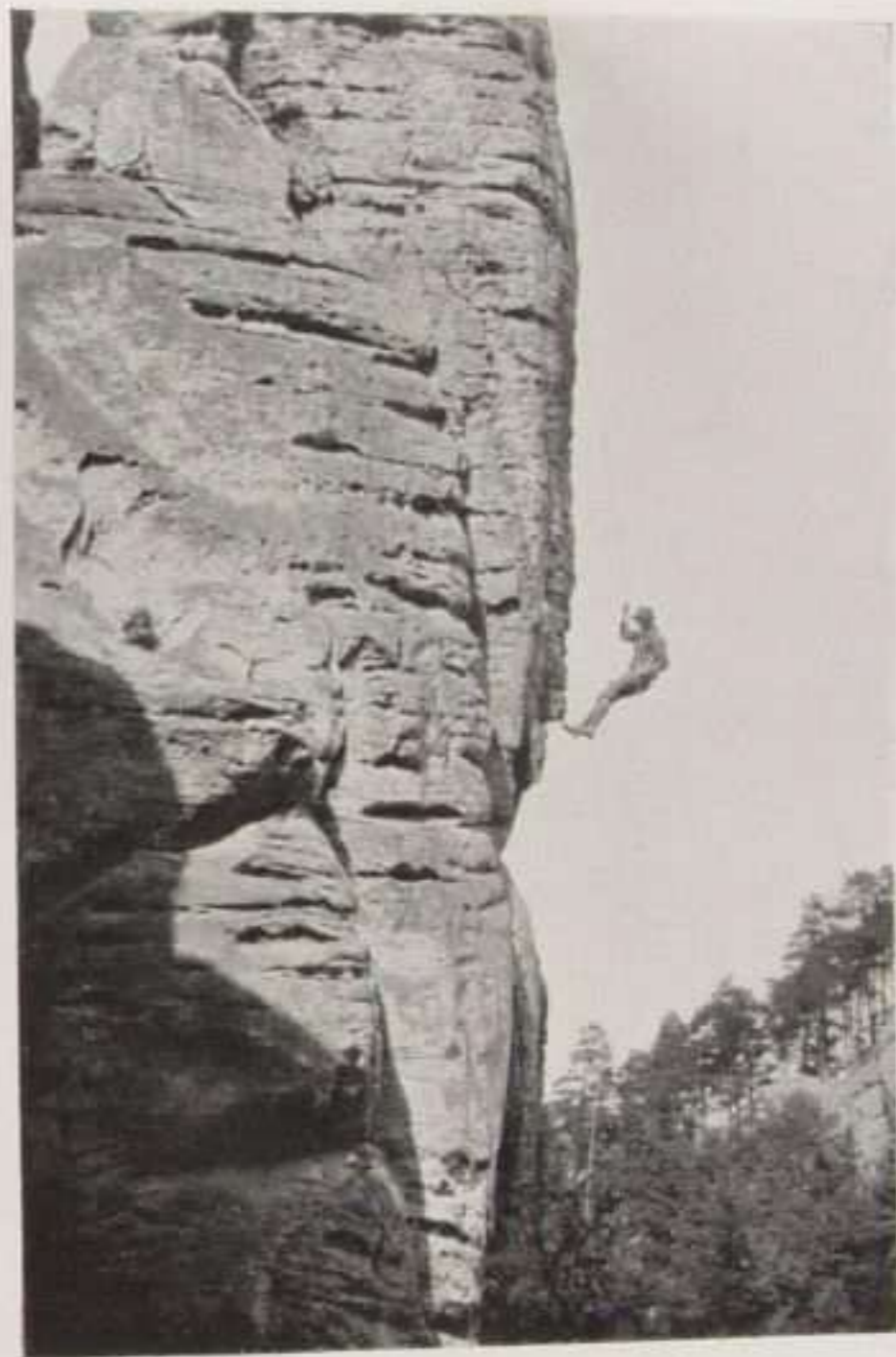
Slanění s Prachovské čapky

Prachovská jehla

Výstup

Slanění

Prachovská čapka

Foto Altrichter.

Hořejší část

Hořejší část

Dolejší část

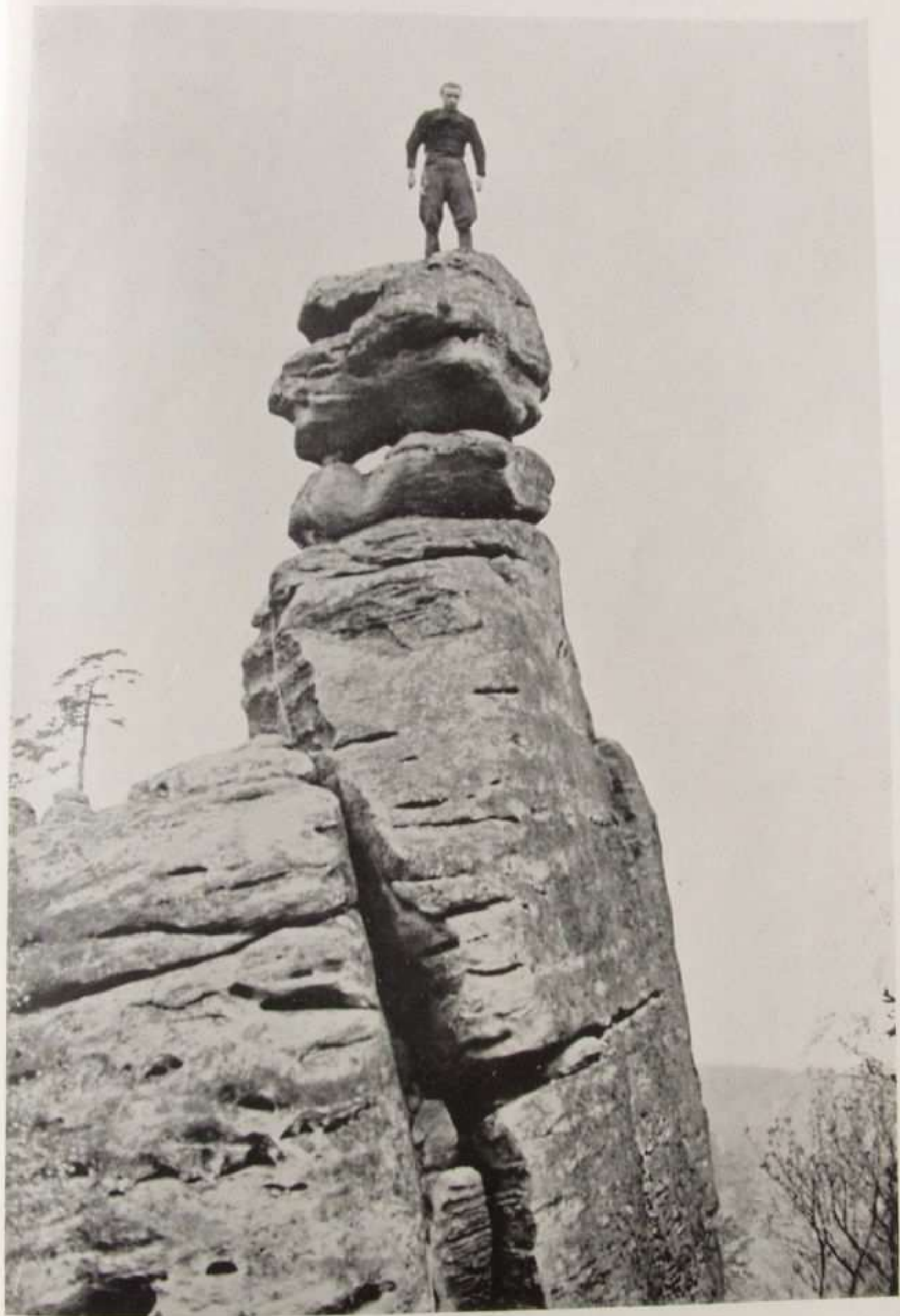
výstup

Dolejší část

slanění

Prachovská čapka

Vrchol Krákorky (Dračí věže)

Ing. J. Huleš — 1931.

Bertovy věže

Bertovy věže

Výstup na Bertovu věž

Zelená věž

Výstup na Pečírkovu věž

Foto Ing. J. Huleš — 1931.

Vrchol Pečírkovy věže

Výstup na Pečírkovu věž

Pečírková věž od Krákorky

Slanění s Mnicha

Vrchol Pečírkovy věže od východu

Slanění s Rektorky

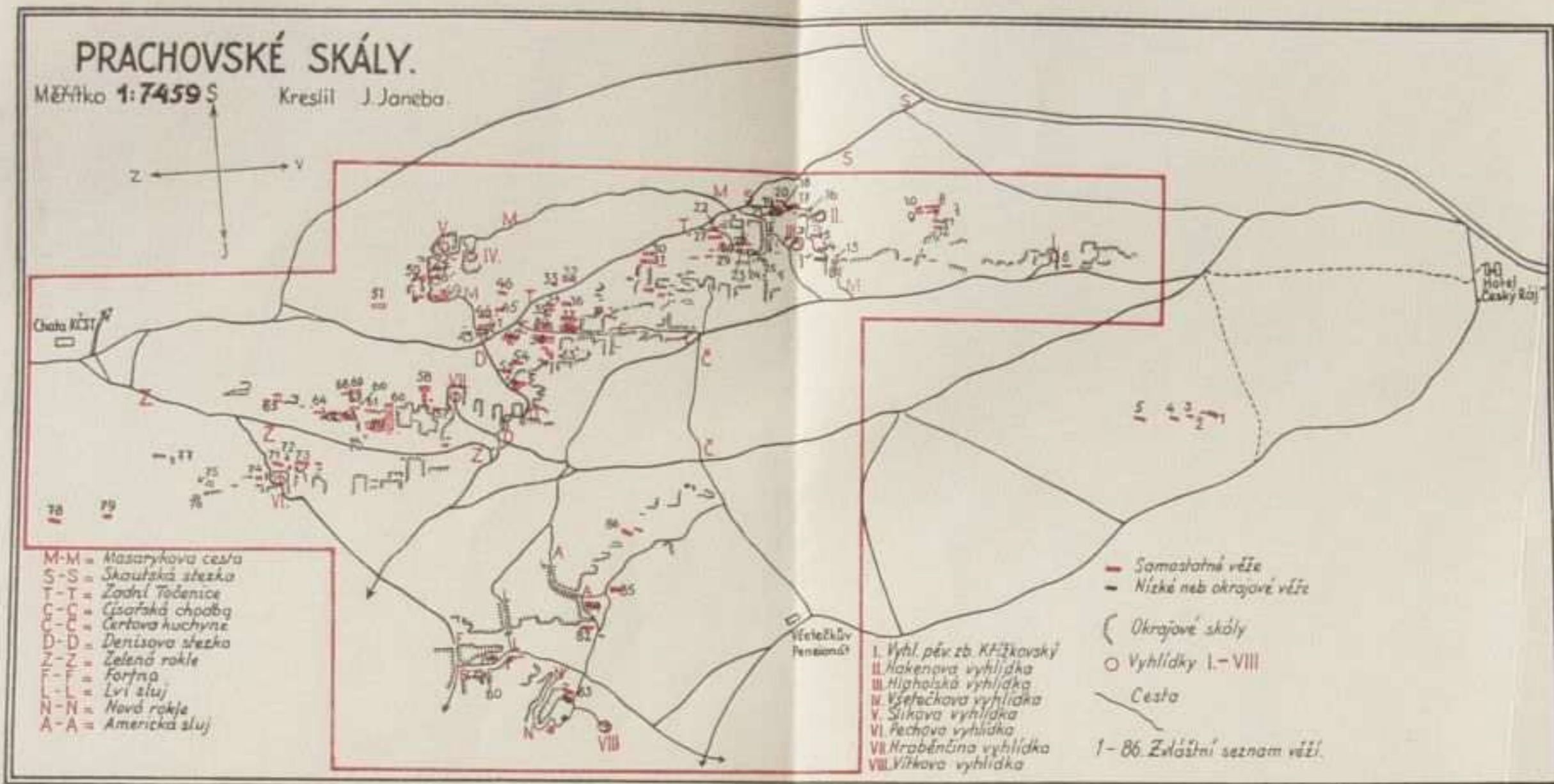
Sestup komínem

Foto Hajný.

PRACHOVSKÉ SKÁLY.

Měřítko 1:7459 S

Kreslil J. Janeba

Seznam věží :

1. Mouřenin	23. Rozmanitá věž západní	44. Malý Kapucín	65. Bertovy věže
2. Manželské sedátko	24. Rozmanitá věž střední	45. Richelieu	66. Kočičí jehla
3. Pík	25. Rozmanitá věž východní	46. Čertova věž	67. Žlutá jehla
4. Šikmá věž	26. Rozmanitá věž severní	47. Hořejší věžička pod Š. v.	68. Prachovská jehla
5. Mravenčí věž	27. Malá Ztracená věž	48. Dolejší věžička pod Š. v.	69. Prachovská čapka
6. Křížkovského věžička	28. Velká Ztracená věž	49. Šlikova věž	70. Dračí věž (Krákorka)
7. Krkavčí skály (hlavní v.)	29. Nizká Ztracená věž	50. Dubnová věž	71. Pečirkova věž
8. Severní věž Krkavčích skal	30. Synáčkova věž	51. Hendrychova věž	72. Palcát
9. Západní věž Krkavčích skal	31. Slon	52. Americká věž	73. Zelená věž
10. Severozáp. věž Krkavčích skal	32. Sluneční věž	53. Hroší věž	74. Pechova věž
11. Bella vista	33. Bezejmenná věž	54. Hladová věž	75. Křeslo
12. Vyhlidková věž	34. Velký Zbrojnoš	55. Lesní věžička	76. Zub
13. Bratrská věž	35. Malý Zbrojnoš	56. Štefanikova věž	77. Lebka
14. Obelisk	36. Svatováclavská věž	57. Hraběněčina věžička	78. Komenský
15. Velbloud	37. Císařská věž severní	58. Krakonoš	79. Hlava
16. Hakenova věž	38. Císařská věž jižní	59. Stromová věž	80. Dívčí věž
17. Hlávka	39. Drážďanská věž	60. Malá věž	81. Lvi věž
18. Velká Skautská věž	40. Orel	61. Hradecká věž	82. Náprstkova věž
19. Malá Skautská věž	41. Mnich	62. Rektorka západní	83. Prašivec
20. Tábořská věž	42. Velký Kapucín	63. Rektorka východní	84. Májová věž
21. Mechová věž	43. Želva	64. Fráňova věž	85. Kladivo
22. Dvojitá věž			86. Komínová věž.